

การพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
 ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
 พุทธศักราช 2544

**DEVELOPMENT OF FOREIGN LANGUAGE (ENGLISH) TEST
 FOR FIRST LEVEL BY LEARNING STANDARDS
 IN BASIC EDUCATION CURRICULUM B.E. 2544**

กุลรวิ ใจสมุทร

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วัน เดือน ปี..... 14 พ.ค. 2553 สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

เลขทะเบียน..... 111225649 ★ 2552

เลขเรียกหนังสือ ๖๗ ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

372.6521

ก7๒๙ก

๒๕๕๒

**DEVELOPMENT OF FOREIGN LANGUAGE (ENGLISH) TEST
FOR FIRST LEVEL BY LEARNING STANDARDS
IN BASIC EDUCATION CURRICULUM B.E. 2544**

KUNRAWEE CHAISAMUT

**A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Master of Education Program in Teaching English**

2009

Bansomdejchaopraya Rajabhat University

**การพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)
ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน
พุทธศักราช 2544**

กุดรวี ใจสมุทร

**วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
สาขาการสอนภาษาอังกฤษ**

2552

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

วิทยานิพนธ์   การพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
(ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตร
การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

โดย   นางสาวกฤตวิ ใจสมุทร

สาขา   การสอนภาษาอังกฤษ

ประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด

กรรมการ   ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศสุภา รัชฎาวิศิษฏกุล

กรรมการ   คร.นิสสัย แก้วแสนไชย

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา อนุมัติให้นำวิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญา ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

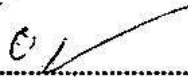
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร)

คณะกรรมการวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ

(คร.นิสสัย แก้วแสนไชย)

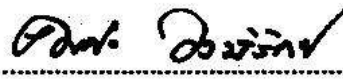
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด)

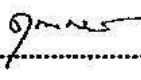
..... กรรมการ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกศสุภา รัชฎาวิศิษฏกุล)

..... กรรมการ

(ดร.คมศร วงษ์รักษา)

..... กรรมการและเลขานุการ

(นายธานีินทร์ คงอินทร์)

ลิขิตที่มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

กุลรวี ใจสมุทร. (2552). การพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. วิทยานิพนธ์ระดับมหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา. คณะกรรมการควบคุม : ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เข็มสะอาด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภคศุภา รัชฎาวิชิตฐกุล ดร.นิลย์ แก้วแสนไชย

การวิจัยในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และ 2) เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 47 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของแบบทดสอบ 2) แบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความเชื่อมั่น

ผลการวิจัยพบว่า

1) การพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ ขั้นเตรียมการ ขั้นวางแผนพัฒนา ขั้นปฏิบัติการ และขั้นประเมินผล

2) ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ที่อยู่ในระดับพอใช้มีจำนวนมากที่สุด มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 รองลงมาอยู่ในระดับดี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 36.17 และอยู่ในระดับปรับปรุงมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.02

3

**KUNRAWEE CHAISAMUT. (2009). DEVELOPMENT OF FOREIGN LANGUAGE (ENGLISH)
TEST FOR FIRST LEVEL BY LEARNING STANDARDS IN BASIC EDUCATION
CURRICULUM B.E. 2544. GRADUATE SCHOOL BANSOMDEJCHAOPRAYA
RAJABHAT UNIVERSITY. ADVISORS : ASST. PROF. AREEWAN IAMSA-ARD, Ph.D,
ASST. PROF. KEDSUDA RACHADAVISITKUL, Ph.D, NISAI KAEWSANCHAI, Ph.D.**

The purposes of this study were to 1) develop the foreign language (English) test for first level by learning standards in Basic Education Curriculum B.E. 2544 and 2) study the English achievement of Pratomsuksa 3/1 students in Demonstration School of Bansomdejchaopraya Rajabhat University in academic year 2008. The sample group consisted of 47 students in Demonstration School of Bansomdejchaopraya Rajabhat University. Data were collected using 1) evaluation form content-validity and accuracy of the test. 2) test paper for third level by learning standards in Basic Education Curriculum B.E. 2544 and statistically analyzed in Percentage, Index-of-Item-Objective-Congruence: IOC, Level of Difficulty, Discrimination Power, Mean Score, Standard Deviation and Reliability.

The findings revealed that:

1) There were 4 steps to develop the foreign language (English) test for first level by learning standards in Basic Education Curriculum B.E. 2544 as follows: preparation, planning, operation and evaluation

2) The English achievement of Pratomsuksa 3/1 students in academic year 2008, the most in fair level of 22 students (46.80 %), the second in good level of 17 students (36.17 %) and the last in improvements level of 8 students (17.02 %.)

ประกาศคุณูปการ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ประสบความสำเร็จได้ด้วยคุณงามความดีจาก รองศาสตราจารย์ ดร. สมถวิล ณะโสภณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.เกษสุดา รัชฎาวิชิตฐกุล ดร.นิสสัย แก้วแสนไชย ดร.คมสร วงษ์รักษา ดร. ภัสสร สังข์ศรี และอาจารย์ธานินทร์ คงอินทร์ ให้ความกรุณาเมตตาตลอดเวลาถ่ายทอดความรู้ กำแนะนำ ข้อคิดเห็นและการตรวจแก้ไข ข้อบกพร่องต่าง ๆ ซึ่งเป็นประโยชน์อย่างมากในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ จนทำให้วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เสร็จสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้บริหาร โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้

ขอขอบพระคุณ อาจารย์จันทรา คันติพิงสานุรักษ์ ดร.พรณีย์ บัวโต และดร.ฉัตรแก้ว เกาวิเศษ ที่ได้กรุณาเป็นผู้เชี่ยวชาญ พิจารณาความถูกต้องและเที่ยงตรงในด้านเนื้อหาของ แบบทดสอบและให้ข้อเสนอแนะต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์ต่อการแก้ไขแบบทดสอบที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้สมบูรณ์

ขอขอบคุณเพื่อน ๆ ร่วมรุ่น ปริญญาโทครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ รุ่นที่ 1 ทุกคน ที่ให้คำปรึกษาปัญหาต่าง ๆ เป็นอย่างดี ในการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จ

ท้ายนี้ คุณค่าและประโยชน์อันพึงเกิดมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอขอบเป็น กตัญญูแด่ บิดา มารดา ครูอาจารย์ ผู้มีพระคุณ และทุกท่านที่ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจในการทำ วิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ตั้งแต่ต้นจนสำเร็จด้วยดี

กุลกรวี ใจสมุทร

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	ง
ประกาศนุญปลการ.....	จ
สารบัญ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ช
สารบัญแผนภูมิ.....	ฌ
บทที่ 1 บทนำ.....	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
ขอบเขตของการวิจัย.....	2
ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย.....	3
นิยามศัพท์เฉพาะ.....	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	5
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	6
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	6
การวัดผลและประเมินผล.....	19
การพัฒนาแบบทดสอบ.....	29
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	46
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย.....	52
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	52
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	52
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	55
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	55

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	57
ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการ	57
ขั้นตอนที่ 2 ขั้นวางแผนพัฒนา.....	57
ขั้นตอนที่ 3 ขั้นปฏิบัติการ.....	58
ขั้นตอนที่ 4 ขั้นประเมินผล.....	58
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	60
การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล.....	61
สรุปผลการวิจัย.....	61
อภิปรายผล	62
ข้อเสนอแนะ.....	64
บรรณานุกรม.....	65
ภาคผนวก.....	68
ภาคผนวก ก ราชนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ.....	68
ภาคผนวก ข หนังสือราชการ.....	70
ภาคผนวก ค แบบประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องโดยผู้เชี่ยวชาญ	81
ภาคผนวก ง ตารางแสดงค่าความยากง่าย และค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ.....	108
ภาคผนวก จ แบบทดสอบ.....	113
ภาคผนวก ฉ ตารางความสัมพันธ์ของข้อสอบกับมาตรฐานและการวัดผลประเมินผล	
ภาษาอังกฤษ ความทฤษฎีของวาเลตต์.....	123
ประวัติย่อผู้วิจัย.....	131

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	แสดงสาระและความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้.....	10
2	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1.....	12
3	แสดงกรอบคุณภาพของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 1 – 2.....	16
4	แสดงกรอบคุณภาพของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 – 4.....	17
5	แสดงกรอบคุณภาพของผู้เรียนทั้ง 4 ช่วงชั้น.....	17
6	ประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน.....	18
7	แสดงทักษะการฟัง (Listening Skills).....	21
8	แสดงทักษะการพูด (Speaking Skills).....	22
9	แสดงทักษะการอ่าน (Reading Skills).....	22
10	แสดงทักษะการเขียน (Writing Skills).....	23
11	แสดงพฤติกรรมที่คาดหวังและองค์ประกอบพฤติกรรม.....	38
12	แสดงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง.....	58

สารบัญแผนภูมิ

แผนภูมิตี

หน้า

- 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย..... 5
- 2 องค์ประกอบของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ..... 8

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ในสังคมยุคปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง เป็นประโยชน์ทั้งต่อตนเองและประเทศชาติ ในบรรดาภาษาต่างประเทศทั้งหลาย ภาษาอังกฤษจัดว่าเป็นภาษาที่สำคัญมากภาษาหนึ่ง เพราะว่าภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ประชากรของโลกใช้ในการติดต่อสื่อสารกันมากที่สุด และที่สำคัญภาษาอังกฤษเข้ามามีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาประเทศ พัฒนาความรู้ทางวิชาการต่าง ๆ ทั้งทางด้าน การเมือง การปกครอง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ตลอดจนด้าน การศึกษาได้อีกด้วย ปัจจุบันนี้ข้อมูลข่าวสารหรือความรู้ต่าง ๆ โดยส่วนใหญ่จะถูกถ่ายทอดมาเป็นภาษาอังกฤษแทบทั้งสิ้น (อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. 2550 : 1) ในสังคมโลกปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษเป็นสิ่งจำเป็น ทั้งนี้เพื่อประโยชน์ในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้เพิ่มเติม และเพื่อการประกอบอาชีพ ตลอดจนเพื่อให้สามารถนำประเทศไปสู่การแข่งขันด้าน เศรษฐกิจ เข้าใจความแตกต่างทางการเมืองและวัฒนธรรมในฐานะที่เป็นพลเมืองโลกในยุค โลกาภิวัตน์ ช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล สามารถสื่อสารกับชาวต่างชาติได้อย่างถูกต้อง เหมาะสมและมั่นใจ มีเจตคติที่ดีต่อการ ใช้ภาษาและวัฒนธรรมต่างประเทศ

สำหรับการเรียนการสอนในประเทศไทย ได้มองเห็นความสำคัญของการเรียน ภาษาอังกฤษมาโดยตลอด มีการสอดแทรกความรู้ด้านภาษาอังกฤษไปในรูปแบบต่าง ๆ องค์ประกอบสำคัญของการเรียนการสอนอีกอย่างหนึ่งคือ แบบทดสอบ เพราะแบบทดสอบ สามารถใช้วัดความรู้ความเข้าใจของผู้เรียน ประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียน ใช้วัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่าเป็นไปตามจุดมุ่งหมายในการสอนหรือไม่ ช่วยให้ผู้เรียนมี ความก้าวหน้าทางการใช้ภาษา ทั้งนี้แบบทดสอบที่ดีสามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการสอนของครู แต่ละคน โดยการปรับปรุงการสอนให้เหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคน หรือกับกลุ่มของผู้เรียนได้มาก ยิ่งขึ้น และผลที่ได้จากการทดสอบยังสะท้อนให้ทราบถึงการจัดเนื้อหาวิชาทางภาษาที่ไม่มี ประสิทธิภาพได้เช่นกัน โดยการทดสอบและการเรียนการสอนจะต้องทำควบคู่และขนานกันไป กระทำได้ทั้งในช่วงก่อนและหลังการเรียนการสอน สามารถใช้วัดความก้าวหน้าหรือวัด ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและยังใช้กระตุ้นให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจในการเรียน และแบบทดสอบยัง ถือว่าเป็นสิ่งเร้าอย่างหนึ่ง เมื่อนำไปเร้าเด็กหรือผู้สอบแล้ว จะแสดงอาการตอบสนองออกมาด้วย พฤติกรรมบางอย่าง เช่น การพูด เขียน ทำทาง สัญลักษณ์ เป็นต้น ให้สามารถสังเกตหรือจับ

จำนวนได้ เพื่อนำสิ่งที่เห็นหรือนับได้ไปใช้แทนอันดับหรือจำนวนพฤติกรรม หรือคุณลักษณะของบุคคลนั้น

นักการศึกษาส่วนใหญ่กล่าวว่า แบบทดสอบเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างหนึ่งของการเรียนการสอนในประเทศไทย เพราะแบบทดสอบสามารถนำมาใช้ในการประเมินความรู้ความสามารถของผู้เรียน รวมทั้งหลักสูตรได้อีกด้วย

จากบริบทดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 โดยยึดมาตรฐานการเรียนรู้ เพื่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับครูผู้สอน และเพื่อเป็นพื้นฐานในการพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2551

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ มีขอบเขตของการวิจัย ดังนี้

ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 47 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 77 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 47 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาที่ดำเนินการ ภาคเรียนที่ 2 / 2551

ขอบเขตด้านเนื้อหา

แบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ได้มาจากการวิเคราะห์จากมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 และทฤษฎีการวัดและประเมินผลของวาเลนต์

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางให้สถานศึกษานำแบบทดสอบไปใช้หรือเพื่อสร้างและพัฒนาแบบทดสอบในสถานศึกษาของตนเอง
2. เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือวัดผล ประเมินผล กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นอื่น ๆ
3. เป็นแนวทางให้หน่วยงานทางการศึกษาและผู้สนใจได้ศึกษาค้นคว้าต่อไป
4. การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษช่วงชั้นที่ 1 มีพัฒนาการสูงขึ้น

นิยามศัพท์เฉพาะ

การพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง การพัฒนาแบบทดสอบโดยใช้กระบวนการพัฒนา 4 ขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการ ศึกษามาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และเอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาแบบทดสอบ ภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นวางแผนพัฒนา พัฒนาแบบทดสอบให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 และ ทฤษฎีการวัดและประเมินผลของวาเลคต์

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นปฏิบัติการ โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบ

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นประเมินผล โดยประเมินผลสัมฤทธิ์นักเรียน

แบบทดสอบ หมายถึง เครื่องมือที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ทดสอบ โดยแบบทดสอบต้องสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 เน้นทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยใช้ทฤษฎีของวาเลคต์ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เป็นแบบปรนัย 4 ตัวเลือก มีข้อที่ถูกต้องเพียง 1 ข้อ จำนวน 50 ข้อ

มาตรฐานการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 หมายถึง ระดับคุณภาพที่ระบุถึงองค์ความรู้ ทักษะ คุณลักษณะสำคัญที่ผู้เรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ต้องรู้และปฏิบัติได้เมื่อจบช่วงชั้นที่ 1

ทฤษฎีการวัดและประเมินผลของวาเลคต์ หมายถึง ทฤษฎีที่ว่าด้วยการสอบทักษะทางภาษา ทั้ง 4 คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งจำแนกการวัดระดับออกเป็น 5 ระดับ ได้แก่ ระดับกลไก ระดับความรู้ ระดับการถ่ายโอน ระดับการสื่อสาร และระดับการวิเคราะห์วิจารณ์

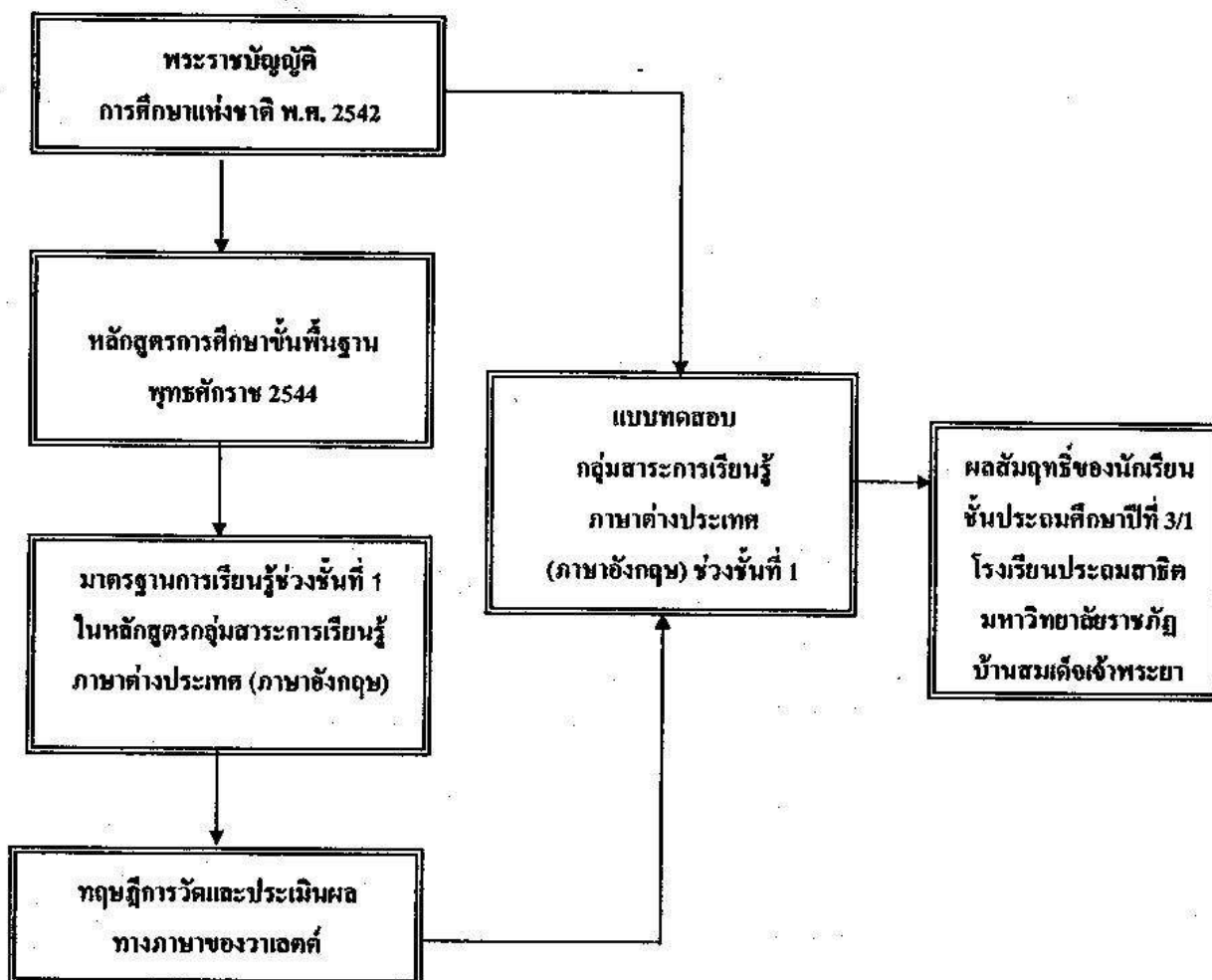
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 หมายถึง หลักสูตรแกนกลางที่
กระทรวงศึกษาธิการกำหนดขึ้นสำหรับผู้เรียนทุกคนในระดับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ต้องเรียนรู้เพื่อ
จบการศึกษาขั้นพื้นฐาน

ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน หมายถึง คะแนนที่ผู้วิจัยกำหนดโดยอิงเกณฑ์จากมาตรฐานการ
ให้คะแนนในการสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปี พ.ศ. 2549 มีรายละเอียดดังนี้ 0 – 39
คะแนน แสดงว่า อยู่ในระดับควรปรับปรุง 40 – 59 คะแนน แสดงว่า อยู่ในระดับพอใช้ 60 – 80
คะแนน แสดงว่า อยู่ในระดับดี

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่กำลังศึกษาในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ภาคเรียนที่ 2/2551 โรงเรียน
ประถมศึกษาธรมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาแบบทดสอบภาษาอังกฤษและกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้วิจัยจึงสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยเพื่อพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งปรากฏดังแผนภูมิที่ 1 ดังนี้

แผนภูมิที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และได้นำเสนอตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. การวัดผลและประเมินผล
3. การพัฒนาแบบทดสอบ
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ความสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ซึ่งเป็นหลักสูตรแกนกลางของ ประเทศที่มีมาตรฐานการเรียนรู้ เป็นข้อกำหนดคุณภาพของผู้เรียน ทั้งด้านความรู้ ทักษะ กระบวนการ คุณธรรม จริยธรรมและค่านิยม และมีสาระการเรียนรู้เป็นการกำหนดองค์ความรู้ที่เป็นเนื้อหาสาระครอบคลุมการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี โดยจัดกลุ่มสาระการเรียนรู้ แบ่งออกเป็น 8 กลุ่มสาระการเรียนรู้ และกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้พื้นฐานหนึ่งใน 8 กลุ่มที่กำหนดให้เป็นองค์ความรู้และกระบวนการเรียนรู้ที่จะเสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ โดยนำจุดหมายของหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมาจัดเป็นสาระและมาตรฐานการเรียนรู้

สำหรับกลุ่มภาษาต่างประเทศกำหนดให้เรียนภาษาอังกฤษในทุกช่วงชั้น ซึ่งมาตรฐานการเรียนรู้เป็นข้อกำหนดเพื่อคาดหวังว่า นักเรียนต้องรู้และสามารถทำได้ ภายในเวลา 12 ปี มีองค์ประกอบ 3 ส่วน คือ ความรู้หรือทักษะ กระบวนการและคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ซึ่งกำหนดตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้นมาตรฐานการเรียนรู้ จึงเป็นมาตรฐานกลางสำหรับสถานศึกษา ท้องถิ่น และชุมชน นำไปกำหนดหลักสูตร จัดทำหลักสูตร การสอนและการประเมินผล ให้เป็นแนวเดียวกัน เพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นประสบการณ์ ที่มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มาตรฐานการเรียนรู้เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้และ

ประสิทธิภาพต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละสาระ และใช้เป็นมาตรฐานกลางสำหรับการตรวจสอบประเมินและตัดสินคุณภาพการจัดการเรียนรู้ จำนวนมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสาระไม่เท่ากัน แต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ มีความหมายที่ครูผู้สอนต้องทำความเข้าใจให้กระจ่าง กลุ่มสาระการเรียนรู้ต่างประเทศ มี 4 สาระ 8 มาตรฐานการเรียนรู้ และมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น 4 ช่วงชั้น มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น (Benchmarks) เป็นตัวบ่งชี้การเรียนรู้ที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เมื่อเรียนจบแต่ละช่วงชั้น ตามมาตรฐานการเรียนรู้ องค์ประกอบที่สำคัญ ที่ปรากฏอยู่ในมาตรฐานช่วงชั้นมี 2 ส่วน คือ ทักษะกระบวนการ ที่บ่งบอกถึงความสามารถในการปฏิบัติ (Performance) และเนื้อหา (Content) มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นจึงเป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่าคุณเรียนทุกคนควรทำอะไร และสามารถ ทำอะไร ได้ เป็นการให้รายละเอียดเพิ่มเติมจากมาตรฐานการเรียนรู้ และระบุนกรอบเนื้อหาสำหรับครูผู้สอนนำไปจัดสาระการเรียนรู้ เพื่อให้ให้นักเรียนบรรลุระดับประสิทธิภาพที่กำหนดไว้ในหลักสูตรอย่างต่อเนื่อง จำนวนมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นในแต่ละช่วงชั้นจะมีจำนวนไม่เท่ากัน ช่วงชั้นที่ 1 (ป. 1-3) กำหนดไว้ 22 มาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 2 (ป. 4-6) กำหนดไว้ 24 มาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 3 (ม. 1-3) กำหนดไว้ 27 มาตรฐาน ช่วงชั้นที่ 4 (ม. 4-6) กำหนดไว้ 28 มาตรฐาน

กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นสาระการเรียนรู้ขั้นพื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ โดยได้รับการจัดลำดับความสำคัญอยู่ในกลุ่มที่สอง ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐาน ความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์

ภาษาอังกฤษได้รับการกำหนดให้เรียนในทุกช่วงชั้น โดยสถานศึกษาสามารถจัดเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานที่ผู้เรียนทุกคนต้องเรียน และจัดเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมที่มีความลึก และเข้มข้นหรือรายวิชาให้ผู้เรียนได้เลือกเรียนตามความถนัด ความสนใจ ความต้องการ และความแตกต่างระหว่างบุคคล ตั้งแต่ช่วงชั้นที่ 1 ขึ้นไป ส่วนภาษาต่างประเทศอื่น ๆ เช่น ภาษาฝรั่งเศส เยอรมัน จีน และภาษาเพื่อนบ้าน เช่น ลาว เขมร พม่า ยาวี มาเลย์ ฯลฯ ให้อยู่ในดุลยพินิจของสถานศึกษา ที่จัดทำเป็นสาระการเรียนรู้เพิ่มเติมได้ตามความเหมาะสม

ลักษณะเฉพาะของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

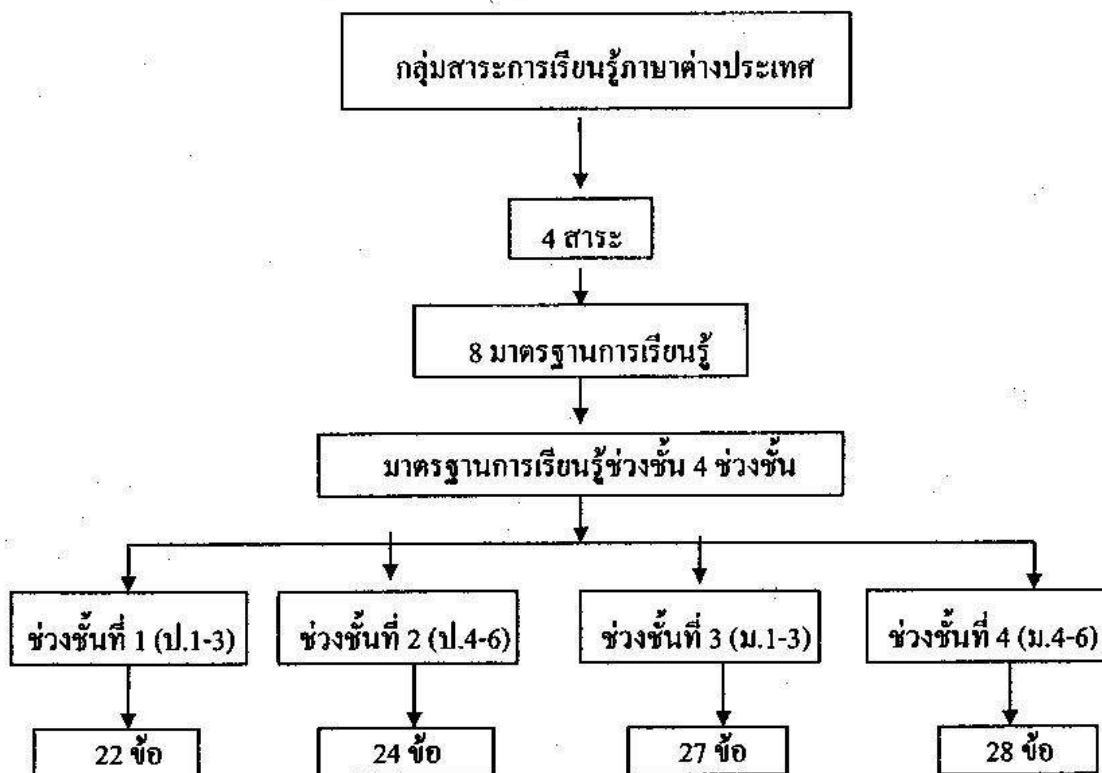
การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ไม่ได้เรียนภาษาเพื่อความรู้เกี่ยวกับภาษาเท่านั้น แต่เรียนภาษาเพื่อให้สามารถใช้ภาษา เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารกับผู้อื่นได้ ตามความต้องการในสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในชีวิตประจำวันและการทำงานอาชีพ การที่ผู้เรียนจะใช้ภาษาได้ถูกต้อง คล่องแคล่วและเหมาะสมนั้น ขึ้นอยู่กับทักษะการใช้ภาษา ดังนั้นในการจัดการเรียนการสอนที่ดี ผู้เรียนจะต้องมีโอกาสได้ฝึกทักษะการใช้ภาษาให้มากที่สุด ทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียน การจัดการกระบวนการเรียนการสอนต้องสอดคล้องกับธรรมชาติและลักษณะเฉพาะของภาษา จึงควรจัด

กิจกรรมให้หลากหลายทั้งกิจกรรมการฝึกทักษะทางภาษา และกิจกรรมการฝึกผู้เรียนให้รู้วิธีการเรียนภาษาด้วยตนเองควบคู่ไปด้วย จะนำไปสู่การเป็นผู้เรียนที่พึ่งตนเองได้ (Learner Independence) และสามารถเรียนรู้ได้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) โดยใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการค้นคว้าหาความรู้ในการเรียนรู้อื่น ๆ ในการศึกษาต่อ รวมทั้งในการประกอบอาชีพ ซึ่งเป็นจุดหมายสำคัญประการหนึ่งของการปฏิรูปการเรียนรู้

วิสัยทัศน์ของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

การจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานมีความคาดหวังว่า เมื่อมีผู้เรียนเรียนภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาถึงชั้นมัธยมศึกษา ผู้เรียนจะมีเจตคติที่ดีต่อภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สื่อสาร ในสถานการณ์ต่าง ๆ แสวงหาความรู้ ประกอบอาชีพ และศึกษาต่อในระดับสูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไปยังสังคมโลกได้อย่างสร้างสรรค์

องค์ประกอบของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

แผนภูมิที่ 2 องค์ประกอบของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (กรมวิชาการ. 2546 : 3)

โครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ

โครงสร้างของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ กำหนดตามระดับความสามารถทางภาษาและพัฒนาการของผู้เรียน (Proficiency-Based) เป็นสำคัญ โดยจัดแบ่งเป็น 4 ระดับ คือ

1. ช่วงชั้นที่ 1 ป.1-3 ระดับเตรียมความพร้อม (Preparatory Level)
2. ช่วงชั้นที่ 2 ป.4-6 ระดับต้น (Beginner Level)
3. ช่วงชั้นที่ 3 ม.1-3 ระดับกำลังพัฒนา (Developing Level)
4. ช่วงชั้นที่ 4 ม.4-6 ระดับก้าวหน้า (Expanding Level)

สาระและมาตรฐานการเรียนรู้ (Strands and Learning Standards)

สาระ (Strands) คือกรอบเนื้อหา (Framework) หรือขอบข่ายองค์ความรู้ (Content Areas) ที่จัดเป็นหมวดหมู่ (Categories) ของเนื้อหาเฉพาะอย่างเป็นระบบ มีความสัมพันธ์ระหว่างกัน และควรได้รับการสอนในลักษณะ บูรณาการมากกว่าการสอนที่ละสาระ

สาระที่กำหนดไว้สะท้อนถึงเป้าหมาย (Goals) ในการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สาระทั้งหมด จึงควร ได้นำไปสอนในทุกระดับชั้น ในลักษณะที่ถักทอผสมผสานเข้าด้วยกันเพื่อให้ผู้เรียนได้เรียนรู้ภาษาทุกด้าน พัฒนาสมรรถภาพทางภาษา ในลักษณะที่ก้าวหน้าไปตามความต่อเนื่องของกระบวนการเรียนรู้ นำไปสู่ประสิทธิภาพในการเรียนภาษาในระดับสูงขึ้น แยกเป็น 4 สาระ คือ

สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications)

ภาษาเพื่อการสื่อสาร หมายถึง ความสามารถในการสื่อสารเป็นภาษาต่างประเทศ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ไม่ใช่เพียงแต่การจดจำคำศัพท์และรูปประโยค นักเรียนต้องใช้ภาษาได้คล่องเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และตระหนักถึงวิธีการที่จะนำภาษา และวัฒนธรรมไปใช้ในการสร้างปฏิสัมพันธ์ในสังคม

สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures)

ภาษาและวัฒนธรรม หมายถึงการรับรู้และเข้าใจวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา เป็นการทำให้นักเรียนตระหนักถึงทัศนะของชาติอื่นๆ รวมทั้งวิถีชีวิตที่เป็นเอกลักษณ์รูปแบบพฤติกรรม และเข้าใจอิทธิพลของวัฒนธรรมของชนชาติอื่นที่มีต่อสังคมของเรา วัฒนธรรมมีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ แนวคิด (Perspectives) การปฏิบัติ (Practices) และผลผลิต (Products) ภาษาเป็นเครื่องมือในการแสดงออกถึงแนวคิดด้านวัฒนธรรม นักเรียนจะมีโอกาสได้สะท้อนความคิดเห็นเกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรมของตน หลังจากได้ศึกษาภาษาและวัฒนธรรมของชนชาติอื่น

สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections)

นักเรียนมีประสบการณ์เดิมของคนอยู่แล้ว เนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น เป็นแหล่งความรู้ที่มีค่า การเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นจะช่วยเสริมความรู้ในกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ให้กับนักเรียนในขณะที่กำลังฝึกฝนภาษาต่างประเทศ

สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนโลก (Communications)

นักเรียนสามารถนำประสบการณ์จากภายนอกโรงเรียนมาใช้ในโรงเรียน และนำความรู้ที่ได้รับในโรงเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวัน

มาตรฐานการเรียนรู้ (Learning Standards)

มาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง ข้อกำหนด สิ่งที่คาดหวังว่า นักเรียนต้องรู้ และสามารถทำได้ภายใน 12 ปี มีองค์ประกอบ 3 ส่วนคือ ความรู้ ทักษะกระบวนการ และคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยม ซึ่งกำหนดตามคุณลักษณะอันพึงประสงค์ในจุดมุ่งหมายของหลักสูตร ดังนั้น มาตรฐานการเรียนรู้ จึงเป็นมาตรฐานกลางสำหรับสถานศึกษา ทั้งถิ่นและชุมชน นำไปกำหนดหลักสูตร จัดหลักสูตร การสอนและประเมินผลให้เป็นไปในแนวเดียวกัน เพื่อให้การเรียนรู้ของนักเรียนเป็นประสบการณ์ที่มีความเชื่อมโยงต่อเนื่องและสม่ำเสมอ มาตรฐาน การเรียนรู้เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความรู้และประสิทธิภาพ ต่าง ๆ ที่นักเรียนสามารถทำได้ในแต่ละสาระ และใช้เป็นมาตรฐานกลาง สำหรับตรวจสอบประเมินและตัดสินคุณภาพการจัดการเรียนรู้ จำนวนมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละสาระมีไม่เท่ากัน แต่ละมาตรฐานการเรียนรู้ มีความหมายที่ครูผู้สอนควรทำความเข้าใจ ให้กระจ่าง มีรายละเอียดตามตารางที่ 1 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงสาระและความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้

สาระ	ความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้
สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Communications)	มาตรฐาน ค. 1.1 Interpretative Mode คาดหวังว่านักเรียนจะเข้าใจและตีความการสื่อสารด้วยภาษาต่างประเทศ ทั้งการพูดและการเขียนในหัวข้อที่หลากหลาย มาตรฐาน ค. 1.2 Interpersonal Mode คาดหวังว่านักเรียนจะสามารถใช้ภาษาต่างประเทศในการสื่อสาร โดยตรงระหว่างบุคคล เพื่อการสังสรรค์ในสังคม ทั้งในการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ความคิดเห็นและการแสดงความรู้สึกรหรืออารมณ์

ตารางที่ 1 แสดงสาระและความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้ (ต่อ)

สาระ	ความหมายของมาตรฐานการเรียนรู้
	<p>มาตรฐาน ต 1.3 Presentational Mode คาดหวังว่านักเรียนจะสามารถนำเสนอข้อมูล ความคิดรวบยอด และความคิดเห็นเกี่ยวกับหัวข้อต่างๆ ที่หลากหลาย โดยใช้ภาษาพูดหรือภาษาเขียนที่ผ่านทางสื่อต่างๆ</p>
<p>สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม (Cultures)</p>	<p>มาตรฐาน ต 2.1 Nature of Language and Practices คาดหวังว่านักเรียนจะเข้าใจธรรมชาติของภาษาและแสดง ความเข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างรูปแบบการปฏิสัมพันธ์ทาง สังคมกับแนวคิดของวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p> <p>มาตรฐาน ต 2.2 Concept of Culture and Products คาดหวังว่านักเรียนจะเข้าใจความคิดรวบยอดด้านวัฒนธรรม และความสัมพันธ์ระหว่างผลผลิตกับแนวคิดทางวัฒนธรรม ของเจ้าของภาษา</p>
<p>สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น (Connections)</p>	<p>มาตรฐาน ต 3.1 Reinforcement and Acquisition คาดหวังว่านักเรียนจะใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เสริมและแสวงหาความรู้ในสาขาวิชาอื่นเพิ่มเติม รวมทั้งรู้ ข้อมูลและจดจำแง่คิดเด่นชัดที่ปรากฏ โดยอาศัยทั้งภาษาและ วัฒนธรรม</p>
<p>สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก (Communities)</p>	<p>มาตรฐาน ต 4.1 Learning and Enrichment คาดหวังว่านักเรียนจะสามารถใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ภายในและนอกบริบทโรงเรียน รวมทั้งใช้ภาษา เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ขยายความรู้และความเพลิดเพลิน เป็นผู้ เรียนรู้ตลอดชีวิต</p> <p>มาตรฐาน ต 4.2 Careers คาดหวังว่านักเรียนจะสามารถสำรวจตัวเองและเตรียมตัวเข้าสู่ อาชีพ ซึ่งใช้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นเป้าหมาย อย่างมีประสิทธิภาพ</p>

มาตรฐานการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ ในช่วงชั้นที่ 1

มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) เป็นตัวบ่งชี้การเรียนรู้ที่คาดหวังว่าจะเกิดขึ้นในตัวผู้เรียน เมื่อเรียนจบแต่ละช่วงชั้น ตามมาตรฐานการเรียนรู้ องค์ประกอบที่สำคัญที่ปรากฏอยู่ในมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นมี 2 ส่วน คือ ทักษะ/กระบวนการที่บ่งบอกถึงความสามารถในการปฏิบัติ และเนื้อหา จึงเป็นสิ่งที่บอกให้รู้ว่ นักเรียนทุกคนควรรู้อะไร และสามารถทำอะไรได้ ซึ่งมีรายละเอียดตามตารางที่ 2 ดังนี้ (อารีวรรณ เข็มสะอาด, 2550 : 56)

ตารางที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1
มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟัง และอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำ ความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ	<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาท่าทาง และประโยคง่าย ๆ ในสถานการณ์ใกล้ตัว 2. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ได้ ถูกต้องตามหลักการออกเสียง 3. เข้าใจคำ กลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือลักษณะง่าย ๆ 4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น หรือนิทานง่าย ๆ ที่มี ภาพประกอบ
มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสาร ทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่ เหมาะสม	<ol style="list-style-type: none"> 1. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อสร้างความสัมพันธ์ระหว่าง บุคคล โดยใช้สื่อนวัตกรรมง่าย ๆ 2. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อแสดงความต้องการของ ตน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีง่าย ๆ ที่มีอยู่ในสถานศึกษา 3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียน ทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ 4. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดงความรู้สึกของคน โดยใช้ ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการ ฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ ได้ผล

ตารางที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 (ต่อ)

สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1
<p>มาตรฐาน ต 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งใกล้ตัวทั่วไป ด้วยท่าทาง ภาพ คำ และข้อความสั้น ๆ 2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ในกิจวัตรประจำวัน 3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อข้อมูล ข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้อง 4. นำเสนอกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัย ตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน
สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1
<p>มาตรฐาน ต 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้อย่างเหมาะสมกับกาลเทศะ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำ สำนวนง่าย ๆ ในการติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา 2. รู้จักขนบธรรมเนียม ประเพณี เทศกาล งานฉลองในวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา
<p>มาตรฐาน ต 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p>	<ol style="list-style-type: none"> 1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศ กับภาษาไทยในเรื่อง เสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ 2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย 3. เห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้และความบันเทิง 4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม

ตารางที่ 2 มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 (ต่อ)

สาระที่ 3 : ภาษาและความสัมพันธ์กับ กลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1
มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของคน	1. เข้าใจคำและกลุ่มคำภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ 2. ถ่ายทอดความหมายของคำและกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ
สาระที่ 4 : ภาษาและความสัมพันธ์กับ ชุมชนและโลก	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1
มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม	1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่าง ๆ ในสถานศึกษา
สาระที่ 4 : ภาษาและความสัมพันธ์กับ ชุมชนและโลก	มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1
มาตรฐาน ต 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาค้นคว้า การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม	1. ใช้ภาษาต่างประเทศอย่างง่าย เพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ในท้องถิ่นของคน

หน่วยการเรียนรู้ (Unit of Study)

โดยทั่วไปโครงสร้างของหน่วยการเรียนรู้ จะประกอบด้วยแก่นสาระ (Theme) หรือจุดเน้น (Focus) ระดับชั้น (Grade Level) ระยะเวลาที่จำเป็นต่อการสอนเนื้อหาทั้งหน่วยให้นักเรียน (Amount of Instructional Time) กลุ่มสาระการเรียนรู้ที่เกี่ยวข้อง (Subject Area Involved)

โครงสร้างการเรียนรู้ หัวเรื่องและภาพรวมของหน่วยนั้น ๆ การวางแผนการออกแบบหน่วยการเรียนรู้ เป็นการเริ่มต้นการจัดทำหน่วยการเรียนรู้

ในการจัดทำหน่วยการเรียนรู้ มักนิยมกำหนดหน่วยการเรียนรู้ ที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้เรียนจากสื่อต่าง ๆ ทั้งในแนวกว้างและแนวลึก โดยตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้ที่น่าสนใจ มีลักษณะเป็นแก่นสาระ / ประเด็นหลัก (Theme) หัวเรื่อง (Topic) หรือหัวเรื่องย่อย (Sub - topic) โดยอาศัยหัวเรื่องที่กำหนดไว้ในคุณภาพผู้เรียนซึ่งเป็นข้อกำหนดขั้นต่ำ (Minimum Requirements) แล้วจัดหาหัวเรื่องอื่น มาเพิ่มเติมตามความต้องการผู้สอนสามารถจะเลือกหัวเรื่องจากที่สภายุโรป (Council of Europe) ได้ศึกษาวิจัยไว้ว่า ผู้เรียนภาษาต่างประเทศในระดับสื่อสาร ได้ควรเรียนแก่นสาระ / ประเด็นหลัก (Theme) ประเด็นหลักที่เป็นพื้นฐานดังนี้

- เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง (Personal Identification)
- บ้านและที่อยู่อาศัย (House and Home)
- ชีวิตในบ้าน (Life at Home)
- การศึกษาและอาชีพในอนาคต (Education and Future Career)
- เวลาว่างและการบันเทิง (Free Time and Entertainment)
- การเดินทาง (Travel)
- ความสัมพันธ์กับผู้อื่น (Relation with Other People)
- การช้อปปิ้ง (Shopping)
- สุขภาพและความเป็นอยู่ที่ดี (Health and Welfare)
- การบริการ (Services)
- อาหารและเครื่องดื่ม (Food and Drink)
- สถานที่ต่าง ๆ (Places)
- ภาษาต่างประเทศ (Foreign Languages)
- อากาศ (Weather)

ผู้สอนแต่ละระดับชั้นสามารถเลือกแก่นสาระ / ประเด็นหลัก ให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน ชุมชนและท้องถิ่น สถานศึกษาเดียวกัน อาจใช้แก่นสาระ / ประเด็นหลักเดียวกันหมด ในทุกชั้นปี แต่ตั้งชื่อหน่วยการเรียนรู้ (Unit) ให้แตกต่างกันไปให้เหมาะสมกับระดับชั้น ความสนใจ และวัยของผู้เรียน

คุณภาพผู้เรียน

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดให้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพในการคิดและการทำงานอย่างสร้างสรรค์ เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะอันพึงประสงค์ตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศจะช่วยให้ผู้เรียนมีวิสัยทัศน์กว้างไกล และเกิดความมั่นใจในการที่จะสื่อสารกับชาวต่างประเทศ รวมทั้งเกิดเจตคติต่อภาษา และวัฒนธรรมต่างประเทศ โดยยังคงความภูมิใจในภาษาและวัฒนธรรมไทยการที่จะทำให้ผู้เรียนเกิดคุณภาพได้ตามที่คาดหวังดังกล่าว หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้กำหนดองค์ความรู้ กระบวนการเรียนรู้ และคุณธรรม จริยธรรมค่านิยม ค่านิยมที่ผู้เรียนพึงมีเมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปีแล้ว ไว้เป็นกรอบแต่ละช่วงชั้น ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงกรอบคุณภาพของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 1 - 2

คุณภาพของผู้เรียน	
ช่วงชั้นที่ 1	ช่วงชั้นที่ 2
ทักษะการใช้ภาษา ฟัง - พูด - อ่าน - เขียน	ทักษะการใช้ภาษา ฟัง - พูด - อ่าน - เขียน
หัวข้อ (Topic)	หัวข้อ (Topic)
เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อมใกล้ตัว อาหาร เครื่องดื่มและความสัมพันธ์กับบุคคล ภายในวงคำศัพท์ 300 - 450 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) ส่วนใหญ่เป็นคำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม	เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล เวลาว่างและนันทนาการ สุขภาพและสวัสดิการ การซื้อ - ขาย ลมฟ้าอากาศภายในวงคำศัพท์ 1,050 - 1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรม และนามธรรม)
ประโยคและโครงสร้าง (Structure)	ประโยคและโครงสร้าง (Structure)
ประโยคคำเดียว (One Word Sentence)	ประโยคเดียว (Simple Sentence)
ประโยคเดียว (Simple Sentence)	ประโยคผสม (Compound Sentence) ที่ใช้สื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ
ข้อความ (Discourse)	ข้อความ (Discourse)
ข้อความที่เป็นบทสนทนาได้ตอบสนองการณ์ในชีวิตประจำวัน	ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ว่าความเรียงในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการ และไม่ใช่ว่าทางการในบริบทที่หลากหลาย

ตารางที่ 4 แสดงกรอบคุณภาพของผู้เรียนช่วงชั้นที่ 3 – 4

คุณภาพของผู้เรียน	
ช่วงชั้นที่ 3	ช่วงชั้นที่ 4
<p>ทักษะการใช้ภาษา ฟัง – พูด – อ่าน - เขียน</p> <p>หัวข้อ (Topic)</p> <p>เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์กับบุคคล เวลาว่าง สวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษา อาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ 2,100 - 2,250 คำ (คำศัพท์ที่เป็นนามธรรมมากขึ้น)</p> <p>ประโยคและโครงสร้าง (Structure)</p> <p>ประโยคผสม (Compound Sentence)</p> <p>ประโยคซับซ้อน (Complex Sentence)</p> <p>ข้อความ (Discourse)</p> <p>ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่ใชทางการ โดยใช้ตัวเชื่อมข้อความ (Discourse markers)</p>	<p>ทักษะการใช้ภาษา ฟัง – พูด – อ่าน - เขียน</p> <p>หัวข้อ (Topic)</p> <p>เรื่องราวเกี่ยวกับตนเอง ครอบครัว โรงเรียน สิ่งแวดล้อม อาหาร เครื่องดื่ม ความสัมพันธ์กับบุคคล เวลาว่าง สวัสดิการ การซื้อ-ขาย ลมฟ้าอากาศ การศึกษาและอาชีพ การเดินทางท่องเที่ยว การบริการ สถานที่ ภาษาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี ภายในวงคำศัพท์ 3,600-3,750 คำ (มีระดับการใช้แตกต่างกัน)</p> <p>ประโยคและโครงสร้าง (Structure)</p> <p>ประโยคผสม (Compound Sentence)</p> <p>ประโยคซับซ้อน (Complex Sentence)</p> <p>ข้อความ (Discourse)</p> <p>ข้อความที่เป็นความเรียงและไม่ใช่ความเรียงในการสนทนาทั้งที่เป็นทางการและไม่ใชทางการ โดยใช้ตัวเชื่อมข้อความ (Discourse Markers)</p>

ตารางที่ 5 แสดงกรอบคุณภาพของผู้เรียนทั้ง 4 ช่วงชั้น

คุณภาพของผู้เรียน
<p>มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา และชีวิตความเป็นอยู่ของเจ้าของภาษาคามบริบทของข้อความ ที่พบในแต่ละระดับชั้นตลอดจนมีความรู้ความเข้าใจ ที่ชัดเจนเกี่ยวกับธรรมชาติของภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาคามระดับชั้น และมีความสามารถในการเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างภาษาและวัฒนธรรมไทย กับภาษาและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาที่เรียนและนำไปใช้ด้วยเจตคติที่ดีมีความสามารถในการใช้ภาษาอังกฤษภายในห้องเรียนและในโรงเรียน ในการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมอย่างต่อเนื่อง หากความเพลิดเพลินและเป็นพื้นฐานในการทำงานและประกอบอาชีพ</p>

การวัดและประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

สถานศึกษาต้องจัดให้มีการวัดการประเมินผลการเรียนรู้ของผู้เรียน ทั้งในระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา และระดับชาติ โดยมีจุดมุ่งหมายสำคัญเพื่อนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนาผู้เรียน ปรับปรุงการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพของผู้เรียน การประเมินผลแต่ละระดับมีจุดมุ่งหมายที่แตกต่างกันอย่างชัดเจนและใช้ประเมินในช่วงที่แตกต่างกัน ดังนี้

ตารางที่ 6 ประเมินผลตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน

การประเมินผลย่อย (Formative Assessment)	การประเมินผลรวม (Summative Assessment)	การประเมินผลระดับชาติ (National Tests)
- เป็นการประเมินเพื่อการเรียนรู้ เกิดขึ้นตลอดเวลาในชั้นเรียน เป็นการประเมินตนเองของผู้เรียนที่เขาจำเป็นต้องรู้ว่าขณะนั้นเขาเป็นอย่างไร นอกเหนือจากการที่จะต้องรู้ว่าเป้าหมายที่เขาต้องการอยู่ที่ใด และจะทำให้สมบูรณ์ได้อย่างไร เป็นการประเมินที่ทั้งครูผู้สอนและผู้เรียนอยู่ในกระบวนการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง เมื่อครูให้ข้อมูลป้อนกลับ ก็พร้อมที่จะให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงให้เหมาะสม ผลการประเมินจะนำไปสู่การปรับแผนการจัดการเรียนรู้ของครู	- เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ ประเมินเมื่อเรียนจบหน่วยการเรียนรู้ / ปลายภาค / ปลายปี / จบช่วงชั้น เพื่อตัดสินความสามารถของผู้เรียนที่สัมพันธ์กับมาตรฐานระดับชาติ มักตีค่าเป็นตัวเลข ผลการประเมินจะนำไปใช้เป็นข้อมูลสำหรับการบริหารจัดการ	- เป็นการประเมินผลการเรียนรู้ประเมินการบรรลุผลตามมาตรฐานเมื่อจบช่วงชั้น เป็นการประเมินความสามารถของผู้เรียนที่สอดคล้องกับมาตรฐานระดับชาติ ให้ข้อมูลการประเมินผลรวมกับโรงเรียน เพื่อนำไปใช้สำหรับติดตาม ควบคุมให้เกิดการปฏิบัติตามมาตรฐาน

การวัดผลและประเมินผล

การประเมินผลทางภาษา

ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร ครูผู้สอนเป็นผู้ที่แสวงหาวิธีสอน และเทคนิคการสอนภายในชั้นเรียนให้เกิดความรู้แบบผสมผสาน โดยคาดหวังว่าผู้เรียนจะต้องมีความรู้และทักษะทางภาษา โดยนำความรู้จากกระบวนการเรียนรู้ภาษาตลอดกระบวนการต่าง ๆ มาผนวกเข้ากับความรู้ที่เกิดขึ้นภายในตน และสามารถใช้ภาษาตามสถานการณ์ต่าง ๆ ได้จริงส่วนลักษณะภาษาที่นำมาประเมินควรเป็นภาษาที่ใช้ในสถานการณ์การสื่อสารตามสภาพจริงคือเป็นข้อความที่สมบูรณ์ในตัวเอง เป็นภาษาที่เจ้าของภาษาใช้ มีความเป็นธรรมชาติอยู่ในบริบท ทั้งนี้ต้องคำนึงถึงความสามารถและประสบการณ์ของผู้เรียนด้วย การประเมินความสามารถการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร ควรประเมินความสามารถในการสื่อความหมายจริง ๆ ไม่ควรแยกภาษาออกจากสถานการณ์ และควรวัดให้ครอบคลุม นั่นคือต้องประเมินทั้งความรู้ ซึ่งหมายถึงเนื้อหาทางภาษา ประกอบด้วย เสียง คำศัพท์ โครงสร้าง ไวยากรณ์ ประเมินทั้งความสามารถหรือประสิทธิภาพ ซึ่งหมายถึงทักษะในการนำความรู้ไปใช้ การเลือกใช้ภาษาได้เหมาะสมสอดคล้องกับความคิดและสถานการณ์ และประเมินขอบเขตการใช้ภาษา นั่นคือสมรรถภาพในการสื่อสาร ซึ่งหมายถึง ทักษะการรู้จักปรับตนของนักเรียนในสถานการณ์การสื่อสารสามารถแยกได้เป็น 4 สมรรถภาพ คือ

1. สมรรถภาพทางภาษา (Linguistic Competence) เป็นสิ่งที่บ่งบอกถึงความสามารถในการใช้เนื้อหาภาษา ได้แก่ การเปล่งเสียง การสร้างคำ การใช้คำศัพท์ และโครงสร้างประโยค
2. สมรรถภาพทางภาษาศาสตร์สังคมและวัฒนธรรม (Socio - linguistic and Socio - cultural Competence) เป็นความสามารถในการรู้จักใช้ภาษาตามวัฒนธรรมสังคม รู้จักปรับภาษาให้เหมาะสมกับบุคคล และกฎเกณฑ์ทางสังคม ตามบทบาทและสถานการณ์ในสถานการณ์การสื่อสาร
3. สมรรถภาพทางการเรียบเรียงร้อยคำ (Discursive Competence) เป็นความสามารถในการเรียบเรียงลำดับความคิด เชื่อมโยงประโยคเป็นข้อความ เชื่อมโยงข้อความเป็นความหลัก ความรอง รายละเอียด ตามบริบท ไม่ว่าจะเป็นข้อความที่สื่อสารด้วยวาจา หรือเป็นลายลักษณ์อักษร
4. สมรรถภาพทางยุทธศาสตร์การสื่อสาร (Strategic Competence) เป็นความสามารถในการใช้วิธีการทดแทนต่าง ๆ เพื่อดำเนินการสื่อสารให้ต่อเนื่อง เช่น การอธิบายด้วยท่าทาง หรือด้วยการใช้ประโยคเทียบเคียง

เครื่องมือที่ใช้วัดผลและประเมินผลทางภาษา

1. แบบถูก-ผิด	2. แบบจับคู่	3. แบบเลือกตอบ
4. แบบตอบสั้น ๆ	5. แบบเติมความ	6. แบบโคลง
7. แบบตีความ	8. แบบเรียงความ/รายงาน	9. แบบปฏิบัติจริง
10. แบบบันทึกเหตุการณ์	11. แฟ้มผลงาน	

การวัดและประเมินผลทักษะภาษาอังกฤษตามทฤษฎีของวาเลต

การวัดและประเมินผลทักษะภาษาอังกฤษตามทฤษฎีของวาเลต ได้จัดระดับทักษะทางภาษาไว้ 5 ระดับ ดังนี้ (Valette. 1972 : 43-217)

1. ระดับกลไก (Mechanical Skills) หมายถึง ระดับการใช้ภาษาที่เกิดจากการฝึกจนคล่องเป็นอัตโนมัติ เช่น การฟัง ได้แก่ การจำแนกเสียงที่เป็นภาษาต่างประเทศออกจากเสียงของภาษาแม่ การอ่าน ได้แก่ การจำแนกสัญลักษณ์ภาษาต่างประเทศออกจากสัญลักษณ์ภาษาแม่ การพูด ได้แก่ การออกเสียง การท่องจำคำพูด การเขียน ได้แก่ การทำงานของมือในการเขียน การประสานงานระหว่างสายตาและกล้ามเนื้อมือในการเขียน การคัดลอก การลากเส้นตามตัวประ การเขียน

2. ระดับความรู้ (Knowledge) หมายถึง ระดับการใช้ภาษาที่นำเอาความหมายของภาษาที่ท่องจำไว้มาใช้ เช่น การฟัง ได้แก่ การบอกความหมายของเสียงที่ได้ยิน การอ่าน ได้แก่ การเข้าใจประโยคที่เคยชิน การพูด ได้แก่ การตอบคำถามที่เคยชิน การใช้รูปแบบทางภาษาได้ถูกต้อง การเขียน ได้แก่ การเขียนประโยคที่เคยชิน และเปลี่ยนแปลง หรือต่อเติมประโยคที่เคยชิน

3. ระดับถ่ายโอน (Transfer) หมายถึง ระดับการใช้ภาษาในบริบทที่แตกต่างจากที่ใช้ฝึกภาษา เช่น การนำคำศัพท์ที่ท่องจำมาแล้วมาใช้ในบริบทใหม่ การนำเอากฎไวยากรณ์ มาเขียนข้อความใหม่ หรือการเรียบเรียงประโยคใหม่ โดยรักษาความหมายไว้ เช่น การฟัง ได้แก่ การเข้าใจคำพูดที่ไม่เคยชิน การอ่าน ได้แก่ การเข้าใจข้อความที่ไม่เคยชิน การรู้ศัพท์ที่ไม่เคยชินโดยอาศัยบริบทที่เคยชินเป็นเครื่องช่วยการถ่ายทอดความหมายเดิมโดยใช้รูปแบบประโยคที่แตกต่าง การพูด ได้แก่ การเชื่อมประโยคเข้าด้วยกัน การเปลี่ยนแปลงรูปแบบประโยคได้ตามคำสั่ง เช่น การเปลี่ยนรูปแบบประโยคบอกเล่าเป็นประโยคคำถาม เป็นต้น การเขียน ได้แก่ การเชื่อมและเปลี่ยนแปลงประโยคให้เป็นข้อความที่สื่อความหมาย

4. ระดับสื่อสาร (Communication) หมายถึง ระดับการใช้ภาษาที่ผู้เรียนมีความสามารถสื่อความหมายได้โดยเสรี ตลอดจนสามารถรับสารทางภาษาด้วยความเข้าใจ เช่น

การฟัง ได้แก่ การเข้าใจข้อความที่มีเนื้อความต่อเนื่องที่ไม่เคยชิน เช่น บทสนทนา คำบรรยาย บทเพลง การอ่าน ได้แก่ การเข้าใจข้อความที่มีเนื้อความต่อเนื่องที่ไม่เคยชิน การเข้าใจรายละเอียดปลีกย่อย สรุปความ เหตุและผล ที่ปรากฏในเนื้อความ การเขียน ได้แก่ การเขียนเพื่อสื่อความหมาย โดยไม่มีข้อจำกัด

5. ระดับวิพากษ์วิจารณ์ (Criticism) หมายถึง ระดับของการใช้ภาษาที่เป็นระดับของการตีความการประยุกต์เอาความเข้าใจ และความสามารถในการสื่อสารมาใช้เพื่อจะได้ ส่งสาร/รับสาร ภาษาในลีลา และน้ำเสียงต่าง ๆ ประกอบด้วยการวิเคราะห์เนื้อความอย่างได้ ธรรมชาติ และการสังเคราะห์เนื้อความ เพื่อให้สื่อความหมายในระดับวิพากษ์วิจารณ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น การอ่านตีความ การเขียนด้วยถ้อยคำเสียดสี การพูดเพื่อ โน้มน้าวใจ เป็นต้น เช่น การฟัง ได้แก่ การเข้าใจความละเอียดอ่อนต่อความแตกต่างของรูปแบบ ลีลา น้ำเสียง และรูปแบบภาษา การเข้าใจเจตนาที่แฝงอยู่ของผู้พูด การแยกลีลาการพูดที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ การแยกความหมายที่ต่างกัน โดยใช้การฟังน้ำเสียงที่ต่างกัน การอ่าน ได้แก่ การอ่านตีความถึงความ กิดเห็น และทัศนคติของผู้เขียนที่แฝงอยู่ในลีลา การเขียน การมีทักษะในการวิเคราะห์ระดับภาษา และรูปแบบต่าง ๆ ของภาษา การพูด ได้แก่ การพูดด้วยลีลา รูปแบบภาษาต่าง ๆ การเขียน ได้แก่ การเขียนด้วยลีลา รูปแบบภาษาต่าง ๆ และถ่ายทอดอารมณ์

การวัดและประเมินผลทักษะภาษาอังกฤษตามทฤษฎีของวาเลต (Valette. 1972 : 43-217) ได้กำหนดขั้นตอนในการสอบทักษะทางภาษา ดังตารางที่ 7-10 ไว้ดังนี้

ตารางที่ 7 แสดงทักษะการฟัง (Listening Skills)

ทักษะการฟัง (Listening Skills)				
1. ทักษะกลไก (Mechanical skills)	2. ความรู้ (Knowledge)	3. การถ่ายโอน (Transfer)	4. การสื่อสาร (Communication)	5. การวิจารณ์ (Criticism)
1.1 การจำแนก เสียงเดี่ยว/ผสม	2.1 ฟังคำ/ ประโยคแล้ว	- ปฏิบัติตาม คำสั่ง/คำขอร้อง	4.1 การเขียนตาม คำบอก (Dictation)	- การฟังเรื่อง อย่างเร่งด่วน
1.2 การจำแนก เสียงสูงต่ำ/ หนักเบา	เลือกรูปภาพ/ วาดภาพ / แสดง อาการกิริยาได้	/ คำแนะนำ/ คำอธิบาย	4.2 การจดบันทึก (Taking Notes)	
	2.2 ฟังแล้วตอบ คำถามได้		4.3 สรุปเรื่องที่ฟัง ด้วยตนเอง	

ตารางที่ 8 แสดงทักษะการพูด (Speaking Skills)

ทักษะการพูด (Speaking Skills)				
1. ทักษะกลไก (Mechanical skills)	2. ความรู้ (Knowledge)	3. การถ่ายโอน (Transfer)	4. การสื่อสาร (Communication)	5. การวิจารณ์ (Criticism)
- การออกเสียง คำ สะกดคำ (Pronunciation test) เสียงสูงต่ำ (Intonation test) เสียงหนักเบา (Stress test)	2.1 คำชี้แนะ (Visual cues) 2.2 คำชี้แนะ ประเภทคำ วลี ประโยค (Oral cues)	3.1 สามารถได้ตอบตามโครงสร้างที่ กำหนด (Visual cues) 3.2 การแปลความจากข้อความ สัญลักษณ์/สัญลักษณ์ข้อความ 3.3 พูดยตามสถานการณ์ที่กำหนด ด้วยตนเอง	4.1 พูดยตามสถาน การณ์ที่กำหนด 4.2 เล่าเรื่อง	- ได้ตอบถูกต้องตาม สถานการณ์

ตารางที่ 9 แสดงทักษะการอ่าน (Reading Skills)

ทักษะการอ่าน (Reading Skills)				
1. ทักษะกลไก (Mechanical skills)	2. ความรู้ (Knowledge)	3. การถ่ายโอน (Transfer)	4. การสื่อสาร (Communication)	5. การวิจารณ์ (Criticism)
1.1 ออกเสียงตาม คำ วลี ประโยค (Sound-symbol correspondence) 1.2 การเรียงลำดับ ตัวอักษร (Sequencing and alphabetizing)	2.1 การแปลความ จากรูปภาพ (Picture test)/จากประโยคที่มี ในบริบทและไม่มีใน บริบท (Vocabulary in and out of context) 2.2 เข้าใจส่วนย่อย และหลักเกณฑ์ทาง ภาษา (grammar)	3.1 การเชื่อมโยงคำที่มีความหมาย ใกล้เคียงกัน/ กลุ่มเดียวกัน 3.2 จำแนกรูปแบบของคำ (Identifying forms of words) 3.3 เข้าใจชนิดของคำ (Understanding figures of key words) 3.4 เข้าใจความหมายของคำศัพท์ที่มี คำชี้แนะ (Knowing word meaning of key words) 3.5 การเดาคความหมายจากบริบท (Guessing word meaning from context) 3.6 การใช้พจนานุกรม	4.1 อ่านออกเสียง 4.2 จับใจความ (Main idea)	5.1 วิจารณ์ลักษณะ ตัวละคร อารมณ์ 5.2 สรุปเรื่องที่อ่าน

ตารางที่ 10 แสดงทักษะการเขียน (Writing Skills)

ทักษะการเขียน (Writing Skills)				
1. ทักษะกลไก (Mechanical skills)	2. ความรู้ (Knowledge)	3. การถ่ายโอน (Transfer)	4. การสื่อสาร (Communication)	5. การวิจารณ์ (Criticism)
- การคัดเลือกร ตัวอักษร คำ วลี ประโยค	2.1 การเติมข้อความ ให้สมบูรณ์ 2.2 การเข้าใจ หลักเกณฑ์ทาง ภาษา	3.1 การถ่ายโอน 3.2 สืบค้นข้อความ แบบควบคุม 3.3 เขียนเรียงประโยค	4.1 บรรณานุกรมของ จริง/สถานการณ์ 4.2 สืบค้นประโยคตาม หลักเกณฑ์ทางภาษา 4.3 บันทึกเหตุการณ์ ประจำวัน	- เขียนวิจารณ์ เรื่องที่อ่านได้

รูปแบบการวัดและประเมินผลทักษะทางภาษาการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษ มุ่งเน้นให้ผู้เรียนพัฒนาทักษะทางภาษาในการสื่อความหมายให้เป็นตามความต้องการของผู้ใช้ ภาษา ตามสถานการณ์ในโอกาส และบุคคล ลักษณะของทักษะในการใช้ภาษานี้ Arthu Hughjes ได้ จำแนกออกเป็น 2 องค์ประกอบ คือ

1. ทักษะการรับสาร (Receptive Skills) ได้แก่ ความสามารถในการฟัง และอ่านเพื่อความเข้าใจสารที่กำหนดให้ หรือรับเข้ามา

2. ทักษะการส่งสาร (Productive Skills) ได้แก่ ความสามารถในการพูด การอ่านออกเสียง และการเขียน เพื่อสื่อความหมายอย่างไรก็ตาม ในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร นั้น จะต้องมีความรู้พื้นฐานเกี่ยวกับองค์ประกอบย่อยของภาษา (Language Elemental structures) เช่น ความรู้เรื่องศัพท์ (Vocabulary) โครงสร้างไวยากรณ์ (Grammatical Structures) ซึ่งจะทำให้ การสื่อความหมายมีคุณภาพอย่างสมบูรณ์ในการสร้างเครื่องมือวัดองค์ประกอบย่อยทางภาษา และการรับสารมักจะใช้วิธีสร้างแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple choice) แบบโคลซ (Cloze procedure) แบบเติมคำ (Completion) หรือการจับคู่ (Matching) เป็นต้น ส่วนการสอบวัด ความสามารถในการส่งสาร ซึ่งเป็นการสื่อความหมายด้วยการพูด อ่านออกเสียง และการเขียนนั้น จำเป็นจะต้องมีแบบทดสอบวัดตรง (Direct Test) ที่วัดสภาพที่แท้จริงของการใช้ภาษาโดยตรง แบบทดสอบวัดประเภทนี้ใช้ในวิชาภาษาต่างประเทศ มี 2 รูปแบบ คือ

1. การกำหนดสถานการณ์สมมุติ เป็นรูปแบบการวัดประเภทการสร้างสถานการณ์จำลอง (Simulated Performance) ให้ผู้รับการทดสอบได้ใช้ภาษาตามจุดประสงค์ในสถานการณ์

2. การให้ผู้รับทดสอบลงมือปฏิบัติจริงเป็นรูปแบบการวัดประเภท การกำหนดงาน (Work Sample) เป็นการกำหนดให้ปฏิบัติงาน เช่น เขียนจดหมาย กรอกแบบฟอร์ม เขียนบรรยาย พูดแนะนำตนเอง พูดโต้ตอบ เป็นต้น

องค์ประกอบของผลการเรียนรู้

องค์ประกอบของผลการเรียนรู้ ตามแนวคิดทฤษฎีของบลูม (Bloom, 1956 อ้างถึงใน ศิริชัย กาญจนวาสี, 2540) มีดังนี้

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain) คือ ความสามารถทางสติปัญญา ซึ่งสามารถจำแนกชั้นตอนการเรียนรู้ได้เป็น 6 ชั้นตอน

1.1 ความรู้ความจำ (Knowledge) เป็นความสามารถในการจดจำ หรือระลึกถึงสิ่งของ เรื่องราว กระบวนการหรือหลักการต่าง ๆ ตามเนื้อหาที่ได้เรียนหรือได้มีประสบการณ์ไปแล้ว

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการแปลความหมาย ตีความหมายหรือขยายความ ชำรุดสาร แนวคิดในรูปแบบอื่น ๆ สรุปความด้วยคำพูดตนเอง หรือสรุปแนวโน้มจากข่าวสารที่ได้

1.3 การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการเลือกใช้กฎ หลักการ หรือ กระบวนการที่เหมาะสม สำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ใหม่

1.4 การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะส่วนประกอบ ความสัมพันธ์ หรือหลักการ แยกออกจากกันเป็นส่วนประกอบย่อย ๆ จนเห็นลำดับขั้นของความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบย่อย ๆ อย่างชัดเจน

1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการจัดการรวมส่วนประกอบย่อย ๆ ข้อความ แผนงาน หรือหลักการ รวมเข้าด้วยกันเป็นรูปธรรม โครงสร้าง หรือแนวคิดใหม่ที่มีความหมายหรือความสำคัญแบบที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

1.6 การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งของ กระบวนการ ผลผลิต หรือแนวคิด โดยใช้หลักการแห่งเหตุผลภายในหรือพัฒนามาตรฐานจากภายนอก

2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นการเรียนรู้ด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเกี่ยวกับค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม เจตคติ

3. ด้านทักษะ ความชำนาญ (Psychomotor Domain / Skill Domain) เป็น การเรียนรู้ด้านทักษะ - การปฏิบัติ

แนวทางการทดสอบทางภาษา (กรมวิชาการ ศูนย์พัฒนาหลักสูตร. 2546 : 249-252) แนว การทดสอบทางภาษาสามารถแบ่งได้เป็นหลายประเภท ดังนี้

การทดสอบทักษะการฟัง แบ่งออกเป็น 5 ลักษณะ ดังนี้

1. การทดสอบเพื่อจับใจความสำคัญ เช่น

- การฟังข่าว แล้วให้นักเรียนเขียนชื่อนักแสดง สถานที่ที่ได้ยินข่าว (เหมาะกับผู้ที่เริ่มเรียน)
- การฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรือนิทานที่คุ้นเคย แล้วให้นักเรียนตั้ง ชื่อเรื่อง (อาจใช้ภาษาแม่ของนักเรียนก็ได้)
- การฟังผู้สอนเล่าเรื่องหรืออธิบายเกี่ยวกับสถานที่ สิ่งของ บุคคล หรือเหตุการณ์ ฯลฯ แล้วให้นักเรียนเขียนสิ่งที่ผู้สอนเล่า (ถ้าเป็นผู้เริ่มเรียนอาจให้ได้ตอบ โดยใช้ภาษาแม่ของนักเรียนได้)
- การฟังเทปที่บันทึกจากรายการวิทยุ เช่น ข่าวทั่วไป ข่าวกีฬา พยากรณ์อากาศ ฯลฯ แล้วให้ผู้เรียนบอกว่า เป็นรายการประเภทใด

2. การทดสอบความเข้าใจข้อความ (Oral comprehension) เป็นแบบ ทดสอบความเข้าใจในการฟังที่เป็นมาตรฐานมักจะมีการทดสอบความเข้าใจข้อความอยู่ด้วย เช่น

- ฟังเรื่องราวหรือนิทาน สถานที่ บุคคล เหตุการณ์ ฯลฯ แล้วตั้ง ชื่อเรื่อง
- ฟังบทความแล้วสรุปใจความ ด้วยการเขียน หรือตอบด้วย True/False
- ฟังแถบบันทึกเสียงเกี่ยวกับเรื่องราวต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน เช่น กีฬา บ้านเทิง พยากรณ์อากาศ ฯลฯ แล้วบอกได้ว่า เป็นเรื่องเกี่ยวกับอะไร
- ฟังบทสนทนาแล้วเลือกภาพที่ตรงกับบทสนทนานั้น ๆ

3. การทดสอบการรับข้อมูล เช่น

- ให้ฟังข้อความ แล้วกรอกข้อมูล หรือทำเครื่องหมายแสดง เส้นทางจุดหมายปลายทางลงในตารางหรือแผนที่

- สมมุติให้ผู้เรียนอยู่ในสถานการณ์ แล้วสรุปข้อความจากสิ่งที่
ได้ยิน

- ให้ผู้เรียนฟังเฉพาะข้อความที่ต้องการและจดบันทึกไว้

4. การทดสอบการถ่ายทอดคำพูดหรือเรื่องราว (Transfer the Oral Messages) ใช้วัดในระดับที่ค่อนข้างสูง เป็นการทดสอบความสามารถของ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตประจำวัน คือ ทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกเป็นทักษะการส่งสาร เช่น สมมุติให้นักเรียนได้รับโทรศัพท์ฝากข้อความแล้วจดบันทึกไว้ หรือให้นำไปส่งข่าวต่อด้วยการพูดก็ได้ ซึ่งถ้าวัดเฉพาะทักษะการรับสาร ก็อาจให้ถ่ายทอดเป็นภาษาแม่ได้ รูปแบบนี้สามารถนำไปใช้กับนักเรียนระดับสูงได้ หรือผู้สอนเล่าเรื่องให้นักเรียนฟังแล้วให้นักเรียนไปเล่าต่อให้ให้เพื่อนฟัง แล้วบันทึกเทปไว้สำหรับให้คะแนนภายหลัง

5. การเขียนตามคำบอก (Dictation) แบบสอบการเขียนตามคำบอกสามารถทำนายความชำนาญทางภาษาที่มีอยู่ได้ และผู้สอนสามารถทราบถึงปัญหาของนักเรียนในด้านโครงสร้าง

การทดสอบการฟังนั้นอาจทำได้ในลักษณะของทักษะสัมพันธ์ระหว่างฟัง-เขียนหรือฟัง-พูด เป็นการทดสอบความสามารถ 2 ทักษะที่ปรากฏในชีวิตจริง ทักษะการรับสารและถ่ายทอดออกเป็นทักษะการส่งสาร ฯลฯ

การทดสอบทักษะการพูด แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การพูดที่มีการควบคุม สามารถทดสอบได้โดย

- การให้ตัวนะที่สามารถมองเห็นได้แต่นักเรียนควรมี
ความคุ้นเคยสัญลักษณ์ที่ใช้เสียก่อน

- การให้ตัวนะที่เป็นคำพูด อาจใช้ภาษาแม่ หรือภาษาที่เรียน
หรือบางครั้งอาจเขียนก็ได้

- การสอบพูดปากเปล่าด้วยวิธีการทดสอบแบบโคลซ (Cloze)

- การเล่าเรื่อง (Narrative Task) เล่าเรื่องที่ฟังแล้วให้ไปเล่าต่อให้
เพื่อนฟังแล้วบันทึกเทปไว้

- ให้พูดตามสถานการณ์สมมุติโดยใช้ภาษาคำหน้าที่ (Function)

ที่เหมาะสม

2. การพูดโดยอิสระในสถานการณ์สื่อสารอย่างแท้จริง เช่น

คำสั่งเป็นภาษาแม่

- ให้บรรยายเหตุการณ์ในภาพชุด ถ้าเป็นระดับเริ่มเรียนอาจใช้

- ให้ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องง่าย ๆ

- ให้พูดตามหัวข้อที่กำหนดให้ ควรให้หลาย ๆ หัวข้อ

- ให้บรรยายสิ่งของ บุคคล ฯลฯ

- ให้พูดเพื่อสนับสนุนความคิดของตนเอง การโต้แย้ง พูดหัก

ล้าง ปฏิเสธ ข้อโต้แย้ง

- ให้พูดสนทนา สัมภาษณ์ เนื้อหาในการสัมภาษณ์ควรเลือกให้เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจของผู้เรียนแบบสัมภาษณ์ที่เป็นนามธรรมได้แก่ การแสดงความคิดเห็น การให้เหตุผลในการปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่ง อาจให้อ่านบทความที่เตรียมไว้ล่วงหน้าการสนทนาจะเป็นการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับเหตุการณ์ในสังคมปัจจุบัน

- ให้พูดนำเสนอข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ เช่น บทความ ภาพ วิดีทัศน์

- ให้พูดสรุปจากเอกสาร

- ให้พูดเชิงวิเคราะห์โดยนำเสนอหน้าชั้น ฯลฯ

การทดสอบทักษะการอ่าน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การอ่านออกเสียง การทดสอบการอ่านออกเสียงในภาษาที่สองจะกระทำได้ดีก็ต่อเมื่อนักเรียนสามารถพูดภาษาที่สองได้แล้ว

2. การอ่านจับใจความสำคัญ เป็นการทดสอบการอ่านรับรู้ข้อมูลจากหนังสือพิมพ์ วารสาร ประกาศ โฆษณา ตารางเวลารถไฟ จดหมาย ฯลฯ กิจกรรมในการทดสอบทักษะการอ่านจำแนกได้ดังนี้ คือ

2.1 ใช้กิจกรรมที่เป็นตัวกระตุ้น ให้ผู้เข้าสอบได้อ่านข้อความที่มีความยาวตามความเหมาะสม ที่เป็นงานประเภทต่าง ๆ เช่น บทความจากหนังสือพิมพ์ และวารสาร รายงานต่าง ๆ ข่าว สภาพดินฟ้าอากาศ คำอธิบาย วิธีการแผ่นดินไหว คำบรรยายสถานที่ ประเพณี บุคคล บทคัดย่อจากหนังสือ วิชาการ จดหมาย ภาพชุด พร้อมกับคำบรรยายภาพ หรือภาพ เหตุการณ์พร้อมกับคำอธิบาย กราฟ ตาราง แผนภูมิ แผนภาพ ฯลฯ

2.2 การใช้กิจกรรมที่เป็นตัวสนองตอบ ผู้เข้าสอบจะต้องใช้ความสามารถด้านภาษา ได้แก่ ความรู้เกี่ยวกับการใช้ศัพท์ สำนวน และไวยากรณ์ ประกอบกับความสามารถรวมที่ได้จากโครงสร้างความรู้ ด้านสังคมและวัฒนธรรมที่มากับการใช้ภาษา กลวิธีในการหาความหมายจากการใช้บริบททางภาษาและความรอบรู้ทางภาษาที่เอื้อต่อความสามารถ

ทางภาษาใช้ร่วมกับความสามารถคาดเดาเกี่ยวกับความหมายของสารที่ได้รับ ด้วยการเลือกคำตอบ จากตัวเลือกที่ให้โยงถูกสร ลากเส้น วาดภาพ ชิดเส้นใต้ จับคู่ เรียงลำดับข้อความใหม่ หรือเติมคำ หรือข้อความให้ถูกต้องและเหมาะสมได้ใจความ ฯลฯ

การทดสอบทักษะการเขียน แบ่งออกเป็น 2 ลักษณะ ดังนี้

1. การเขียนเรียงความโดยมีตัวแนะให้ เช่น ให้ดูภาพแล้วเขียนคำบรรยาย ให้ตารางชื่อบุคคลและลักษณะ แล้วให้เขียนบรรยายลักษณะของแต่ละบุคคล ให้คำหรือกลุ่มคำ แล้วเขียนเล่าเรื่องโดยใช้คำหรือกลุ่มคำที่ให้ ให้สนทนามาแล้วให้เขียนใหม่เป็นเรื่องเล่า ให้สถานการณ์กำหนดขอบเขตให้เขียน ให้ฟังข้อความจากเทปบันทึกเสียง แล้วเขียนสรุปความ การให้ตัวแนะโดยการพูดอาจเกี่ยวข้องกับทักษะการฟังด้วย ดังนั้น การให้คะแนนควรคำนึงด้วยว่า ทักษะทั้ง 2 ชนิดเกี่ยวข้องกันถ้าต้องการเน้นที่ทักษะการเขียน การให้ตัวแนะด้วยการพูด จะต้องให้ เข้าใจง่าย

2. การเขียนอย่างอิสระ โดยวิธีนี้ผู้เรียนจะแสดงความสามารถในการลำดับความคิด การใช้คำศัพท์ที่เหมาะสม ตลอดจนการแบ่งข้อความออกเป็นตอนๆ การเลือกหัวข้อ สำหรับเขียน ควรเป็นหัวข้อที่นักเรียนได้ใช้ความพยายามแสดงความคิดมากกว่าแสดงเนื้อหา ลักษณะของการเขียนอาจเป็นดังนี้

2.1 การเขียนที่มีพื้นฐานมาจากคำศัพท์ จุดประสงค์หลักของการเขียนแบบนี้ เพื่อวัดความเหมาะสมของการใช้คำศัพท์

2.2 การเขียนที่มีพื้นฐานมาจากไวยากรณ์ งานที่ใช้เขียนจะเกี่ยวกับโครงสร้างที่ต้องการทดสอบ เช่น อาจให้เขียนเกี่ยวกับกิจกรรมระหว่างวันหยุดประจำภาคที่ ผ่านมาเป็นเหตุการณ์ในอดีต

2.3 การเขียนข้อความเป็นส่วนๆ การเขียนชนิดนี้เน้นความสามารถในการเขียนข้อความที่รวมเป็นความคิดหลักเพียงความคลเดียวในแต่ละย่อหน้า

2.4 การเขียนเรียงความที่เกิดจากการกระตุ้นความคิด เป็นหัวข้อ การเขียนเรียงความที่อาจได้จากเหตุการณ์ทางการเมือง ข้อโต้แย้ง เหตุการณ์ในโรงเรียน หรืออื่นๆ การให้คะแนนอาจเน้นในเรื่องการให้เหตุผล การลำดับความคิด การใช้ถ้อยคำ และการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพ ฯลฯ

จากแนวคิดดังกล่าว สรุปได้ว่าการทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสาร อาจผสมผสาน ลักษณะย่อยและแบบบูรณาการเข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถทดสอบความสามารถในการใช้ภาษาได้จริง

การพัฒนาแบบทดสอบ

การพัฒนาแบบทดสอบ นักการศึกษาได้ให้คำจำกัดความดังนี้

ภัทรา นิคมานนท์ (2532 : 44) กล่าวว่าแบบทดสอบ หมายถึงชุดของคำถามหรือกลุ่มงานใดๆที่สร้างขึ้นมาแล้วนำมาทำให้เด็กหรือผู้สอบแสดงพฤติกรรมตามที่ต้องการออกมา โดยผู้สอบสามารถสังเกตและวัดได้

บุญเชิด ภิญโญนนตพงษ์ (2524 : 11) ได้กล่าวถึงความหมายของข้อสอบและแบบทดสอบว่า ข้อสอบ หมายถึงกลุ่มของเนื้อหาวิชาตามจุดประสงค์ที่ต้องการตรวจสอบว่า ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้บรรลุตามจุดประสงค์ที่กำหนดไว้หรือไม่ รวมทั้งเกณฑ์ในการให้คะแนน ลักษณะเฉพาะของพฤติกรรมผู้เรียน แบบทดสอบเป็นเครื่องมือวัดผลการศึกษานิตหนึ่ง ซึ่งถูกนำมาใช้ในวงการศึกษามากที่สุด แบบทดสอบประกอบด้วยข้อสอบชุดหนึ่งๆที่สร้างขึ้นมา เพื่อใช้วัดคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้เรียน ข้อสอบที่ประกอบกันเป็นแบบทดสอบนี้อาจจะมีจำนวนมากข้อ หรือมีจำนวนน้อยข้อก็ได้ แล้วแต่นิต และจุดประสงค์ของการสอบ

พวงรัตน์ ทวีรัตน์ (2530 : 18) กล่าวว่าแบบทดสอบ หมายถึง ชุดของข้อคำถามหรือกลุ่มงานใดๆ ที่สร้างขึ้นมาเพื่อใช้เป็นสิ่งเร้าในการวัดคุณสมบัติอย่างใดอย่างหนึ่งของผู้สอบ เมื่อผู้สอบได้รับการทดสอบหรือได้รับสิ่งเร้าดังกล่าวนี้ ก็จะแสดงพฤติกรรมตอบสนองออกมาให้อยู่ในรูปที่สามารถสังเกตและวัดได้

บุญชม ศรีสะอาด (2535 : 5) อธิบายความหมายของข้อสอบและแบบทดสอบไว้ดังนี้

1. ข้อสอบ (Test Item) หมายถึง ข้อคำถามที่มุ่งวัดพฤติกรรมของผู้เรียนตามจุดประสงค์ของการสอน โดยใช้เนื้อหาวิชาเป็นสื่อในการถามเพื่อตรวจสอบว่าผู้เรียนบรรลุตามจุดประสงค์หรือไม่
2. แบบทดสอบ (Test) เป็นเครื่องมือวัดผลการศึกษานิตหนึ่ง ซึ่งประกอบด้วยชุดของข้อสอบที่สร้างขึ้นเพื่อใช้วัดคุณสมบัติ (Attributes) อย่างใดอย่างหนึ่งของผู้เรียนจากพฤติกรรมของผู้เรียน

แบบทดสอบจึงประกอบด้วยข้อสอบจำนวนหนึ่ง ซึ่งได้สร้างขึ้นเพื่อตรวจสอบลักษณะของบุคคลตามจุดประสงค์ในการตรวจสอบนั้น ๆ แบบทดสอบที่ดี คือ แบบทดสอบที่มีข้อสอบที่ตรวจสอบได้ตรงตามความต้องการของผู้ออกข้อสอบ และผู้ใช้ผลการสอบ

Weir (1990) กล่าวถึงการพัฒนาแบบทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

1. การสร้างตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ
2. การสร้างคำถามข้อทดสอบรายข้อ พร้อมด้วยข้อความที่ใช้เป็นบริบทที่เหมาะสม
3. การเลือกแบบฟอร์มและข้อทดสอบรายข้อที่เหมาะสม เพื่อเป็นตัวแทนกิจกรรมของสถานการณ์ตามจุดมุ่งหมาย
4. ตรวจสอบแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้คำวิจารณ์ในเรื่องความเหมาะสมของข้อความ ภาษาที่ใช้ แบบฟอร์ม และข้อทดสอบรายข้อ
5. การแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ
6. ฝึกอบรมผู้จัดสอบและผู้ตรวจ
7. ถามความเห็นของผู้สอบ ผู้เชี่ยวชาญ และคนทั่วไปในเรื่องเนื้อหา เช่น ความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน เป็นต้น เพื่อจะได้นำปัญหาไปแก้ไข
8. กระบวนการทำให้ได้แบบทดสอบมาตรฐาน โดยหาความตรงเชิงเปรียบเทียบแบบทดสอบมาตรฐานอื่นๆ
9. หาความเที่ยงของแบบทดสอบ
10. วิเคราะห์ความยากง่ายข้อทดสอบรายข้อ กิจกรรม และความตรงเชิงทฤษฎี
11. ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณที่เก็บมาได้เกี่ยวกับความเที่ยง ความตรงและความมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากแบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาประเภทของแบบทดสอบซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ประเภทและชนิดของแบบทดสอบ

แบบทดสอบนั้นสามารถแบ่งได้หลายประเภท แล้วแต่ว่าจะยึดอะไรเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งจะขอยกตัวอย่างการแบ่งประเภท พร้อมทั้งอธิบาย ดังนี้

1. แบ่งตามสิ่งที่วัด แบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึงข้อสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้วว่ามีอยู่เท่าใด แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1.1.1 แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher made test) เป็นข้อสอบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอนเท่านั้น ไม่นำไปใช้กับกลุ่มอื่น

Weir (1990) กล่าวถึงการพัฒนาแบบทดสอบภาษาเพื่อการสื่อสาร ดังต่อไปนี้

1. การสร้างตารางกำหนดลักษณะข้อสอบ
2. การสร้างคำถามข้อทดสอบรายข้อ พร้อมด้วยข้อความที่ใช้เป็นบริบทที่เหมาะสม
3. การเลือกแบบฟอร์มและข้อทดสอบรายข้อที่เหมาะสม เพื่อเป็นตัวแทนกิจกรรมของสถานการณ์ตามจุดมุ่งหมาย
4. ตรวจสอบแบบทดสอบโดยผู้เชี่ยวชาญ เพื่อให้คำวิจารณ์ในเรื่องความเหมาะสมของข้อความ ภาษาที่ใช้ แบบฟอร์ม และข้อทดสอบรายข้อ
5. การแก้ไขปรับปรุงตามคำแนะนำ
6. ฝึกอบรมผู้จัดสอบและผู้ตรวจ
7. ถามความเห็นของผู้สอบ ผู้เชี่ยวชาญ และคนทั่วไปในเรื่องเนื้อหา เช่น ความเหมาะสมกับระดับของนักเรียน เป็นต้น เพื่อจะได้นำปัญหาไปแก้ไข
8. กระบวนการทำให้ได้แบบทดสอบมาตรฐาน โดยหาความตรงเชิงเปรียบเทียบแบบทดสอบมาตรฐานอื่นๆ
9. หาความเที่ยงของแบบทดสอบ
10. วิเคราะห์ความยากง่ายข้อทดสอบรายข้อ กิจกรรม และความตรงเชิงทฤษฎี
11. ปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบตามข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณที่เก็บมาได้เกี่ยวกับความเที่ยง ความตรงและความมีประสิทธิภาพ

เนื่องจากแบบทดสอบเป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผล ดังนั้นผู้วิจัยจึงทำการศึกษาประเภทของแบบทดสอบซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ประเภทและชนิดของแบบทดสอบ

แบบทดสอบนั้นสามารถแบ่งได้หลายประเภท แล้วแต่ว่าจะยึดอะไรเป็นเกณฑ์ในการแบ่ง ซึ่งจะขอยกตัวอย่างการแบ่งประเภท พร้อมทั้งอธิบาย ดังนี้

1. แบ่งตามสิ่งที่วัด แบ่งออกได้ 3 ประเภท คือ

1.1 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ (Achievement) หมายถึงข้อสอบที่วัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ ที่นักเรียนได้รับการเรียนรู้ผ่านมาแล้วว่ามีอยู่เท่าใด แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1.1.1 แบบทดสอบที่ครูสร้างขึ้น (Teacher made test) เป็นข้อสอบมุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียนเฉพาะกลุ่มที่ครูสอนเท่านั้น ไม่นำไปใช้กับกลุ่มอื่น

1.1.2 แบบทดสอบมาตรฐาน (Standardized test) เป็นข้อสอบที่มุ่งวัดผลสัมฤทธิ์ของผู้เรียน ได้มีการพัฒนาด้วยการวิเคราะห์ทางสถิติมาแล้วหลายครั้งจนมีคุณภาพสมบูรณ์ อีกทั้งยังมีเกณฑ์ปกติ (Norm) ไว้สำหรับเปรียบเทียบคุณภาพต่าง ๆ ของนักเรียนต่างกลุ่มกันได้อีกด้วย

1.2 แบบทดสอบวัดความถนัด (Aptitude) เป็นข้อสอบที่มุ่งวัดสมรรถภาพสมองของผู้เรียนว่าจะเรียนได้ไกลหรือประสบผลสำเร็จเพียงใด เพื่อใช้ในการทำนายหรือพยากรณ์อนาคตของผู้เรียน แบ่งออกเป็น 2 ชนิด คือ

1.2.1 แบบทดสอบใช้วัดความถนัดทางการเรียน (Scholastic aptitude test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดความสามารถทางวิชาการต่าง ๆ เช่น ภาษา คณิตศาสตร์

1.2.2 แบบทดสอบวัดความถนัดเฉพาะอย่าง (Specific aptitude test) เป็นแบบทดสอบที่มุ่งวัดความถนัดเฉพาะอย่างที่เกี่ยวข้องกับอาชีพต่าง ๆ เช่น ความสามารถทางศิลปะ เครื่องยนต์

1.3 แบบทดสอบวัดบุคลิกภาพ (Personality) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดบุคลิกภาพ และการปรับตัวให้เข้ากับสังคม เช่น แบบทดสอบวัดเจตคติ ความสนใจ

2. แบ่งตามลักษณะการเขียนตอบ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

2.1 แบบทดสอบอัตนัย (Subjective) หรือแบบทดสอบเรียงความ (Essay) เป็นแบบทดสอบที่กำหนดปัญหา แล้วให้ผู้ตอบเขียนตอบยาว ๆ

2.2 แบบทดสอบปรนัย (Objective) แบ่งส่วนย่อย ๆ ได้ 4 แบบ คือ

2.2.1 แบบถูก-ผิด (True- false)

2.2.2 แบบเติมคำ (Completion)

2.2.3 แบบจับคู่ (Matching)

2.2.4 แบบเลือกตอบ (Multiple choices)

3. แบ่งตามวิธีการตอบ แบ่งได้ 3 ประเภท คือ

3.1 แบบให้ลงมือกระทำ (Performance test) หมายถึงข้อสอบภาคปฏิบัติทั้งหลาย เช่น พลศึกษา การฝีมือ การปรุงอาหาร เป็นต้น

3.2 แบบให้เขียนตอบ (Paper-pencil test) หมายถึงข้อสอบที่ต้องใช้การเขียนตอบทั้งหมด

3.3 แบบสอบปากเปล่า (Oral test) หมายถึง การถามตอบแบบปากเปล่า โดยการโต้ตอบกันทางคำพูด การสอบแบบนี้จะสอบทีละคน (Individual test) เช่น การสอบสัมภาษณ์

4. แบ่งตามเวลาที่กำหนดให้ตอบ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ

4.1 แบบใช้ความเร็ว (Speed test) ข้อสอบประเภทนี้จะมีจำนวนข้อมาก ๆ และง่าย แต่จะจำกัดเวลา เช่น ข้อสอบวิชาเลขคณิตคิดในใจ ข้อสอบวัดทักษะทางคา

4.2 แบบให้เวลามาก ๆ (Power test) ข้อสอบประเภทนี้ มักจะเป็นข้อสอบอัตนัย เพื่อทดสอบความรู้ที่มีอยู่ว่ามีมากน้อยเพียงใด โดยให้เวลานาน ๆ หรือบางครั้งก็ให้นำกลับไปทำที่บ้าน เช่น รายงาน ภาคนิพนธ์ วิทยานิพนธ์

5. แบ่งตามจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยชน์ อาจแบ่งออกได้ ดังนี้

5.1 แบบทดสอบเพื่อวินิจฉัย (Diagnostic test) หมายถึง แบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อค้นหาข้อบกพร่อง หรือจุดอ่อนในการเรียนแต่ละวิชาเป็นเรื่อง ๆ ไป

5.2 แบบทดสอบเพื่อทำนาย (Prognostic test) เป็นแบบทดสอบที่มีคุณภาพในด้านความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive validity) สูง เพื่อใช้ทำนายว่าจะเรียนสำเร็จหรือไม่ในอนาคต ซึ่งส่วนมากจะเป็นแบบทดสอบวัดความถนัดในการเรียน

6. แบ่งตามความถี่ในการสอบ แบ่งออกได้ 2 ประเภท คือ

6.1 แบบทดสอบย่อย (Formative test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดหลังจบหน่วยการเรียนแต่ละหน่วย แล้วนำผลที่ได้มาปรับปรุงการเรียนการสอน

6.2 แบบทดสอบรวม (Summative test) เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดหลังจากที่ศึกษาจบรายวิชานั้นทั้งหมดแล้ว เพื่อจะประเมินผลว่านักเรียนสอบได้ หรือตก ผ่านหรือไม่ผ่าน

ชนิดของแบบทดสอบ

แบบทดสอบจุลภาคและแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์

ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้ให้คำนิยามแบบทดสอบจุลภาคและแบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ไว้อย่างกว้างขวาง ดังนี้

1. แบบทดสอบจุลภาค เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ทางภาษาในขอบเขตที่จำกัดขอบเขตหนึ่ง วาเลตต์ (Valette. 1977 : 12) ได้ให้คำจำกัดความว่า แบบทดสอบจุลภาคจะใช้วัดนักเรียนที่มีความรู้ทางด้านพื้นฐานของภาษาหรือไม่ ตัวอย่างของแบบทดสอบจุลภาค ได้แก่ แบบทดสอบแบบมีตัวเลือก ซึ่งแบบทดสอบจุลภาคนี้จะทดสอบเกี่ยวกับคำศัพท์ ออลเลอร์ (Oller. 1979 : 70) ได้กล่าวถึงคำจำกัดความของแบบทดสอบจุลภาคว่า แบบทดสอบจุลภาคหมายถึงแบบทดสอบที่ให้ความสำคัญกับไวยากรณ์เพียงอย่างเดียว

2. แบบทดสอบทักษะสัมพันธ์ หรือแบบทดสอบทักษะรวม หรือแบบทดสอบภาษาเชิงปฏิบัตินิยม เป็นแบบทดสอบที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อใช้วัดความสามารถทางภาษาในหลาย ๆ ด้าน เข้าด้วยกัน

แบบทดสอบอรรถนัยแบบทดสอบปรนัยและแบบทดสอบกึ่งปรนัย

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 238) กล่าวว่า แบบทดสอบอรรถนัยและแบบทดสอบปรนัย เป็นแบบทดสอบที่ใช้ในห้องเรียนโดยทั่ว ๆ ไป สามารถดูได้จากวิธีการตรวจให้คะแนน แบ่งออกเป็น 2 แบบ คือ แบบอรรถนัย และแบบปรนัย ฟิโนคคิอาโร และซาโก (Finocchiaro and Sako. 1983 : 16) ได้แบ่งชนิดของแบบทดสอบแตกต่างกันออกไปอีกว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสามารถแบ่งได้ 3 แบบ คือ แบบปรนัย แบบอรรถนัย และแบบกึ่งปรนัย

1. แบบทดสอบอรรถนัย

แฮริสัน (Harrison. 1983 : 110) กล่าวว่า การตอบคำถามสำหรับแบบทดสอบอรรถนัยอาจตอบได้หลายคำตอบ และบางคำตอบอาจตรงประเด็นมากกว่าคำตอบอื่น แมคเซน (Madsen. 1983 : 8) ได้กล่าวเสริมว่า มีครูจำนวนมากที่ไม่สามารถให้คะแนนแบบทดสอบชนิดนี้ได้อย่างรวดเร็วและมีความสม่ำเสมอ

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 239) กล่าวว่า ตัวอย่างของแบบทดสอบอรรถนัย ได้แก่ ข้อสอบแบบความเรียง ข้อสอบแบบ Oral Production และข้อสอบแบบ Structure Writing เป็นต้น

2. แบบทดสอบปรนัย

แมคเซน (Madsen. 1983 : 8) ได้กล่าวไว้ว่าแบบทดสอบปรนัยสามารถตรวจให้คะแนนได้อย่างรวดเร็ว และมีความสม่ำเสมอ ฟิโนคคิอาโร และซาโก (Finocchiaro and Sako. 1983 : 16) ได้กล่าวเสริมว่า คะแนนของแบบทดสอบปรนัยนั้นจะคงที่สม่ำเสมอ ไม่ว่าใครจะเป็นผู้ให้คะแนนก็ตาม แฮริสัน (Harrison. 1983 : 110) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า แบบทดสอบชนิดนี้จะมีคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

สุไร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 243-246) กล่าวว่า ตัวอย่างของแบบทดสอบปรนัย ได้แก่ ข้อสอบแบบมีตัวเลือก ข้อสอบเลือกตอบชนิดจับคู่ ข้อสอบถูก / ผิด เป็นต้น

3. แบบทดสอบกึ่งปรนัย

ฟิโนคคิอาโร และซาโก (Finocchiaro and Sako. 1983 : 16) ได้กล่าวถึงชนิดของแบบทดสอบที่แตกต่างกันออกไป โดยเพิ่มแบบทดสอบนอกเหนือจากแบบทดสอบอรรถนัยและแบบทดสอบปรนัยว่า ชนิดที่สามคือ แบบทดสอบกึ่งปรนัย ในการตอบแบบทดสอบ

ชนิดนี้ส่วนใหญ่จะเป็นการเขียนตอบสั้น ๆ และคะแนนก็จะขึ้นอยู่กับครูหรือผู้ตรวจ ตัวอย่างของแบบทดสอบชนิดนี้ ได้แก่ แบบเติมคำ/ข้อความ และเขียนตอบสั้น ๆ ซึ่งตรงกับแบบทดสอบปรนัยของ สุโร พงษ์ทองเจริญ (2526 : 240-241) ชนิดแบบตอบสั้น ๆ

แบบทดสอบอิงมาตรฐานการเรียนรู้

แบบทดสอบอิงมาตรฐานการเรียนรู้ หมายถึง ข้อทดสอบที่ถูกสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการวัดและประเมินผลการเรียนรู้ที่แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการ ความก้าวหน้า และความสำเร็จทางการเรียน โดยเทียบเคียงกับคุณภาพที่กำหนดไว้ในมาตรฐานการเรียนรู้ ในระบบการศึกษาที่มีมาตรฐานเป็นเป้าหมายในการพัฒนาผู้เรียน การวัดและประเมินผลในทุกระดับทั้งระดับชั้นเรียน ระดับสถานศึกษา ระดับเขตพื้นที่การศึกษาและระดับชาติ ต้องเชื่อมโยงและสะท้อนให้เห็นถึงความก้าวหน้าของผู้เรียน เมื่อเทียบเคียงกับมาตรฐานอย่างชัดเจน

แบบทดสอบภาษาอังกฤษสามารถแยกตามจุดประสงค์ได้ดังนี้

1. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นการวัดผลทางการเรียน ในช่วงเวลาที่ยาวกว่าแบบทดสอบวินิจฉัยปัญหาระหว่างเรียน โดยอาจเป็นการวัดผลทางการเรียน ในช่วงระยะเวลา 1 ปี หรือตลอดหลักสูตร หรือครอบคลุมหลาย ๆ หลักสูตร ทั้งนี้แบบทดสอบดังกล่าวจะต้องทดสอบสิ่งที่เป็นตัวแทนของเนื้อหาที่ปรากฏในหลักสูตรหรือที่ได้เรียนมา
2. แบบทดสอบวัดสมรรถนะ เป็นแบบทดสอบที่ใช้เพื่อวัดนักเรียนว่ามี ความรู้ทางภาษาเพียงพอสำหรับการใช้งานในเฉพาะสาขาในอนาคตหรือไม่
3. แบบทดสอบวินิจฉัยปัญหาระหว่างเรียน เป็นแบบทดสอบใช้เพื่อ ค้นหาจุดเด่นและจุดด้อยในการเรียนภาษาของนักเรียน
4. แบบทดสอบวัดความถนัดทางภาษา เป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความ น่าจะเป็นของพฤติกรรมทางภาษาของนักเรียนก่อนที่จะเริ่มเรียน เช่น ใช้วัดความถนัดทางการ เรียนภาษา
5. แบบทดสอบจัดอันดับเป็นแบบทดสอบที่ใช้สำหรับจัดนักเรียนใหม่ ให้เข้ากลุ่ม เพื่อให้เด็กที่มีความรู้ระดับ ใกล้เคียงกันอยู่ในระดับเดียวกัน

เทคนิคการสร้างข้อสอบและแบบทดสอบ

ในการวัดผลการเรียนการสอนเครื่องมือที่จะนำมาใช้นั้น ได้แก่ ข้อสอบและแบบทดสอบชนิดต่างๆ ในการสร้างข้อสอบและแบบทดสอบ นักการศึกษาได้เสนอแนวคิดต่างๆ ไว้ซึ่งได้รวบรวมไว้ดังนี้

พิตร ทองธำ (2524 : 76-77) ได้สรุปถึงหลักการทั่ว ๆ ไปในการสร้างข้อสอบ ซึ่งมีวาระสำคัญ ดังนี้คือ

1. ก่อนสร้างข้อสอบวิชาใดควรศึกษาหลักสูตรก่อน ถ้าได้วิเคราะห์หลักสูตรก็ยิ่งดีเพราะจะทำให้การออกข้อสอบมีความเที่ยงตรงยิ่งขึ้น
2. กำหนดจะเลือกสร้างข้อคำถามแบบใดก็ให้แน่นอน ไม่ควรคละปนกัน
3. ไม่ควรมีการหักคะแนนซึ่งเกิดจากการเดาใด ๆ ทั้งสิ้น และแต่ละข้อควรให้ข้อละ 1 คะแนนเท่ากันหมด
4. ข้อสอบที่ใช้ถามในวิชาหนึ่ง ๆ ไม่ควรต่ำกว่า 50 ข้อ จึงจะนับว่าเป็นข้อสอบที่ใช้วัดความรู้ได้จริง
5. การเขียนข้อสอบแต่ละครั้ง เมื่อสร้างคำถามแล้วจะต้องรีบเขียนข้อคำตอบที่ถูกต้องไว้ก่อน แล้วจึงค้นหาตัวลวงที่ใกล้เคียงกับตัวถูก
6. ในการสร้างข้อสอบ อย่าพยายามถามสมรรถภาพทางด้านความจำแต่เพียงอย่างเดียว
7. เมื่อสร้างข้อสอบแต่ละข้อแล้ว ควรจะลองกำหนดไว้ในใจว่าเราใช้วัดในด้านใดและบันทึกไว้แต่ละข้อถึงจุดอ่อนและจุดดี
8. การกำหนดเวลาในแบบทดสอบฉบับหนึ่ง ๆ เรายังกำหนดไม่ได้จนกว่าเราเอาไปลองทดสอบกับเด็ก ถ้าเด็ก 90% ทำข้อสอบเสร็จตามเวลาจึงถือได้ว่าเป็นเวลาที่เหมาะสม
9. หลังจากทำการวิเคราะห์ความเชื่อมั่น และวิเคราะห์ข้อสอบแล้วควรบันทึกหรือเก็บข้อสอบดี ๆ เพื่อนำไปสู่การสร้างข้อสอบมาตรฐานในที่สุด
10. ข้อสอบฉบับใดที่ยังไม่เคยผ่านการวิเคราะห์เลย ไม่ควรนำไปใช้ในการพิจารณาตัดสินว่าเด็กควร ได้หรือตก
11. หลังการสอบแต่ละครั้ง ควรเฉลยคำตอบให้เด็กทราบ ถ้าเป็นข้อสอบย่อยเฉลยเสร็จก็แจกให้นักเรียนได้ไปอ่านทบทวน
12. เมื่อเขียนข้อสอบเสร็จใหม่ ๆ อย่ารีบแก้ไข หรือตรวจทานทันที ควรที่จะเว้นระยะสักระยะหนึ่งจึงตรวจดูทีละข้อ จะทำให้การขัดเกลาข้อสอบดีขึ้น

ไพศาล หวังพานิช (2526 : 70-71) ได้เสนอหลักทั่วไปในการเขียนข้อสอบ มีข้อควรคำนึงถึงหลักสำคัญๆ ดังต่อไปนี้

1. การถามคำถามให้ครอบคลุม (Comprehensive) ข้อสอบควรเป็นตัวแทนที่สามารถวัดได้ครบถ้วนทุกประสบการณ์การเรียนรู้และความสามารถ ข้อสอบที่จะถามได้ครอบคลุมมีลักษณะดังนี้

1.1 ถามทุกเรื่องทุกเนื้อหาที่สอนหรือที่มีในหลักสูตร

1.2 ถามทุกพฤติกรรมการเรียนรู้ ครบถ้วนตามจุดประสงค์ของ

หลักสูตร

1.3 ถามแต่ละเนื้อหาพฤติกรรมอย่างได้สัดส่วน เนื้อหาใดมีความสำคัญมาก เน้นมาก ก็ควรถามมาก ถ้าส่วนสำคัญน้อยก็ควรถามน้อย

2. ถามแต่สิ่งสำคัญ (Significant) ควรเลือกถามสิ่งที่เห็นว่ามี ความหมายสำคัญของเรื่องราว เช่น

2.1 ถามสิ่งที่เป็นประโยชน์ เป็นเรื่องราวสำคัญควรรับรู้ และสามารถนำไปใช้เป็นหลักปฏิบัติหรือแก้ปัญหาในชีวิตของเด็กได้

2.2 ถามสิ่งที่มีคุณค่าในวิชานั้น โดยตรงถือว่าเป็นเรื่องราวที่เด็กควรทราบ ถ้าไม่ทราบสิ่งนั้นถือว่าไม่บรรลุจุดประสงค์ของการเรียนอย่างแท้จริง

2.3 ถามสิ่งที่บ่งบอกความสามารถของเด็ก เมื่อเด็กตอบคำถามได้ย่อมแสดงว่าเด็กมีพฤติกรรมความสามารถบางประการ เช่น แสดงว่าเข้าใจสิ่งนั้นหรือวิเคราะห์เรื่องราวนั้นได้ มิใช่เพียงบ่งบอกถึงความจำเป็นพื้นฐานหรือสิ่งใดที่ใครก็ตอบได้เท่านั้น

2.4 ถามสิ่งที่มีข้อยุติแน่นอน เป็นคำถามที่มีหลักวิชาหรือวิชาการรับรองได้ว่าเป็นจริง

3. ถามให้ลึก (Searching) ข้อสอบที่ดีจะไม่ถามเพียงรายละเอียดตามตำราแต่ควรถามให้เด็กได้ใช้ความคิด หรือต้องอาศัยการพิจารณาใคร่ครวญอย่างถี่ถ้วน การถามให้ลึกมีลักษณะดังนี้

3.1 ไม่ถามตรงตามตำราแต่ควรถามให้ต้องใช้ความรู้จากตำราที่เคยเรียนเป็นพื้นฐานไปเปรียบเทียบ

3.2 ไม่ถามตามที่ครูสอนหรือนักเรียนบันทึกไว้ ควรมีการพลิกแพลงคำถาม ให้เด็กต้องใช้สิ่งที่ครูบอก นำมาเป็นเพียงพื้นฐานของการคิดหรือพิจารณา

3.3 ไม่ถามสิ่งที่สังเกตเห็นได้จากสังคม หรือจากสิ่งแวดล้อมโดยตรง เพราะจะไม่สามารถบอกถึงความสามารถใด ๆ เลย

3.4 ถามสิ่งที่เป็นแบบอย่างในทางดี คำถามที่ดีควรจะสร้างแบบแผนที่ดึงดูดใจให้เด็กเห็น ไม่ควรถามสิ่งที่เป็นตัวอย่างไม่เหมาะสม

3.5 ถามให้จับพาดะเจาะจงใช้คำถามที่ชัดเจน อย่าให้กลุ่มเครื่องดนตรีแต่ละคนเข้าใจคำถามไปคนละทาง

ในการสร้างข้อสอบหรือแบบทดสอบอิงมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) สิ่งที่ต้องคำนึงถึง คือ จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม และหน้าที่ทางภาษา (Function) เนื่องจากที่ได้กล่าวถึงไว้ว่า แบบทดสอบหรือข้อสอบนั้นเป็นเครื่องมือในการวัดและประเมินผลทางการศึกษาที่จะสะท้อนให้เห็นถึงพฤติกรรมของผู้เข้าสอบ

หน้าที่ทางภาษา

หน้าที่ทางภาษา (Language Functions) ประกอบด้วย 6 เรื่องดังนี้

1. การแสดงข้อมูลตามความจริง (Imparting and seeking factual information)
2. การแสดงความรู้สึกและแสดงออกด้านความคิดเห็น (Expressing and finding out intellectual attitudes)
3. การแสดงความรู้สึกและแสดงออกทางอารมณ์ (Expressing and finding out emotion attitudes)
4. การแสดงความรู้สึกและแสดงออกด้านจริยธรรม (Expressing and finding out moral attitudes)
5. การเสนอแนะ (Getting things done)
6. การแสดงออกทางสังคม (Socializing)

นอกจากนี้องค์ประกอบของผลการเรียนรู้ ตามแนวคิดทฤษฎีของบลูม (ศิริชัย กาญจนวาสี, 2536) มีดังนี้

1. ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive domain) คือ ความสามารถทางสติปัญญา ซึ่งสามารถจำแนกขั้นตอนการเรียนรู้ได้เป็น 6 ขั้นตอน

1.1 ความรู้ความจำ (Knowledge) เป็นความสามารถในการจดจำหรือระลึกถึงสิ่งของ เรื่องราว กระบวนการหรือหลักการต่าง ๆ ตามเนื้อหาที่ได้เรียนหรือได้มีประสบการณ์ไปแล้ว

1.2 ความเข้าใจ (Comprehension) เป็นความสามารถในการแปลความหมาย ตีความหมายหรือขยายความ ข่าวดสาร แนวคิดในรูปแบบอื่น ๆ สรุปลงความด้วยคำพูดตนเอง หรือสรุปแนวโน้มจากข่าวสารที่ได้

1.3 การนำไปใช้ (Application) เป็นความสามารถในการเลือก ใช้กฎ หลักการ หรือกระบวนการที่เหมาะสม สำหรับแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสถานการณ์ใหม่

1.4 การวิเคราะห์ (Analysis) เป็นความสามารถในการแยกแยะ ส่วนประกอบ ความสัมพันธ์ หรือหลักการ แยกออกจากกันเป็นส่วนประกอบย่อย ๆ จนเห็นลำดับ ขั้นของความสัมพันธ์ระหว่างส่วนประกอบย่อย ๆ อย่างชัดเจน

1.5 การสังเคราะห์ (Synthesis) เป็นความสามารถในการจัดการ รวมส่วนประกอบย่อย ๆ ข้อความ แผนงาน หรือหลักการ รวมเข้าด้วยกันเป็นรูปธรรม โครงสร้าง หรือแนวคิดใหม่ที่มีความหมายหรือความสำคัญแบบที่ไม่เคยเป็นมาก่อน

1.6 การประเมินผล (Evaluation) เป็นความสามารถในการตัดสินคุณค่าของสิ่งของ กระบวนการ ผลผลิต หรือแนวคิด โดยใช้หลักการแห่งเหตุผลภายในหรือ พัฒนามาเกณฑ์มาตรฐานจากภายนอก

2. ด้านจิตพิสัย (Affective Domain) เป็นการเรียนรู้ด้านอารมณ์ ความรู้สึก ซึ่งเกี่ยวกับค่านิยม คุณธรรม จริยธรรม เจตคติ

3. ด้านทักษะ ความชำนาญ (Psychomotor Domain / Skill Domain) เป็น การเรียนรู้ด้านทักษะ - การปฏิบัติ

จุดประสงค์เชิงพฤติกรรม ได้แสดงในตารางที่ 11 ดังนี้ (อารีวรรณ เข็มสะอาด. 2550 : 369-374)

ตารางที่ 11 แสดงพฤติกรรมที่คาดหวังและองค์ประกอบพฤติกรรม

พฤติกรรมที่คาดหวัง	องค์ประกอบพฤติกรรม
1.ด้านพุทธิพิสัย (Cognitive Domain)	
1.1 ความรู้ ความจำ (Knowledge)	- บอก ชี้ เต่า เขียน แสดง
1.1.1 ศัพท์และนิยาม	- บอกความหมาย ให้นิยามคำจำกัดความ
1.1.2 กฎ ความจริง	- บอกลักษณะ เรียกชื่อ บอกวัน สถานที่ เหตุการณ์
1.2 ความเข้าใจ (Comprehension)	
1.2.1 การแปลความ	- แปล
1.2.2 การตีความ	- สรุป ตีความเรียงอันดับ บอกความแตกต่าง
1.2.3 การขยายความ	- คาดคะเน อ้างสรุป ทำนาย พยากรณ์ ตัดสิน ขยาย ต่อเติม

ตารางที่ 11 แสดงพฤติกรรมที่คาดหวังและองค์ประกอบพฤติกรรม (ต่อ)

พฤติกรรมที่คาดหวัง	องค์ประกอบพฤติกรรม
<p>1.3 การนำไปใช้(Application)</p> <p>1.4 การวิเคราะห์(Analysis)</p> <p> 1.4.1 วิเคราะห์ความสำคัญ</p> <p> 1.4.2 วิเคราะห์หลักการ</p> <p>1.5 การสังเคราะห์(Synthesis)</p> <p> 1.5.1 สังเคราะห์ข้อความ</p> <p> 1.5.2 สังเคราะห์แผนงาน</p> <p> 1.5.3 สังเคราะห์ความสัมพันธ์</p> <p>1.6 ประเมินค่า(Evaluation)</p> <p> 1.6.1 โดยอาศัยข้อเท็จจริงภายใน</p> <p> 1.6.2 โดยอาศัยข้อเท็จจริงภายนอก</p>	<p>- นำเอาไปใช้ สาธิต อภิปราย รวบรวมข้อมูลวางแผนดำเนินการ แก้ปัญหา</p> <p>- อภิปราย จำแนก วิเคราะห์ อธิบายองค์ประกอบ ความสัมพันธ์เปรียบเทียบ</p> <p>- วิเคราะห์จุดประสงค์ อธิบายความเป็นมา บรรยายหลักการ หาข้อสรุป</p> <p>- เขียนบทความ เขียน โครงสร้าง เขียนแบบ แต่งเรื่อง เล่าเรื่อง</p> <p>- วางแผน วางเป้าหมาย กำหนดจุดประสงค์ ผลผลิต วางแบบ วางหลัก</p> <p>- กำหนดวิธีรวมเรื่อง สร้าง เสนอแนวทาง</p> <p>- ตัดสิน พิจารณา เปรียบเทียบจากเกณฑ์</p> <p>- ตัดสิน พิจารณา ได้แย้งเปรียบเทียบจากเกณฑ์</p>
<p>2. ด้านทักษะพิสัย (Psychomotor)</p> <p> 2.1 ฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p> 2.2 ปฏิบัติ วางแผน ประดิษฐ์</p> <p> 2.3 การตัดสินใจ</p> <p> 2.4 มีทักษะในการคิดคำนวณ วิเคราะห์</p>	<p>- ฟัง พูด อ่าน เขียน</p> <p>- ตีความ แปลความ สรุป</p> <p>- ตัดสินใจเลือก</p> <p>- ปฏิบัติ ปรับปรุง วางแผน ประดิษฐ์ (โครงการ) สาธิต ทดลอง แก้ปัญหา</p>
<p>3. ด้านจิตพิสัย(Affective Domain)</p> <p> 3.1 เห็นความสำคัญ</p> <p> 3.2 เกิดความภาคภูมิใจ</p> <p> 3.3 เห็นความจำเป็น</p> <p> 3.4 ตระหนัก</p> <p> 3.5 เห็นคุณค่า</p> <p> 3.6 มีเจตคติที่ดี</p> <p> 3.7 ชื่นชม</p> <p> 3.8 มีค่านิยมที่ดี</p> <p> 3.9 มีนิสัยรักธรรมชาติ</p> <p> 3.10 มีรสนิยมที่ดี</p> <p> 3.11 มีคุณธรรม</p> <p> 3.12 มีนิสัยที่ดี</p>	<p>- วิเคราะห์ อภิปรายผลดี ผลเสีย ความสำคัญ แสดงเหตุผลประกอบ แสดงความรู้สึก ความคิดเห็น</p>

ประสิทธิภาพแบบทดสอบ

การวัดผลทางการศึกษาส่วนใหญ่ใช้แบบทดสอบ ดังนั้นแบบทดสอบที่มีประสิทธิภาพต้องมีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

1. ความตรง คือ สามารถวัดผลได้ตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ วัดดูประสงคตามสภาพขึ้นอยู่กับความสัมพันธ์ระหว่างแบบสอบที่ใช้ กับแบบสอบที่นำมาอาศัยเปรียบเทียบคะแนน

ความตรงตามการพยากรณ์ หมายความว่าคะแนนที่ได้สอดคล้องกับผลการเรียนในอนาคตของเด็ก แบบสอบที่ให้ความตรงชนิดนี้อาจใช้เป็นแบบสอบความถนัดได้ด้วย ซึ่งจะเป็นประโยชน์มากในการแนะแนวและการสอบคัดเลือก

2. ความเชื่อถือได้ กล่าวคือ เป็นแบบสอบที่ให้คะแนนคงที่ ไม่ผันแปรไม่ว่าจะทดสอบกับใคร และผู้ตรวจจะเป็นใคร ดังนั้นแบบสอบที่เป็นปรนัยจึงให้ค่าความเชื่อถือได้สูงกว่าแบบสอบที่เป็นอัตนัย และการออกข้อสอบมากข้อ สุ่มเนื้อหา มาก จะเพิ่มค่าความเชื่อถือได้ให้สูงขึ้นด้วย ความเชื่อถือได้ที่สมบูรณ์จะมีค่าเท่ากับ 1.00 เดวิด พี แฮริส (David P. Harris : 17) ถือว่า ค่าความเชื่อถือได้ที่อยู่ระหว่าง 0.70 - 0.80 เป็นเกณฑ์ที่ยอมรับ โรเบิร์ต ลาโด (Robert Lado, 1961 : 331-332) กล่าวว่า เท่าที่ปรากฏยังไม่มีแบบสอบภาษาที่ให้ค่าความเชื่อถือได้เต็มสมบูรณ์ โดยปกติการสอบทักษะการอ่านและเขียน จะได้ค่าความเชื่อถือได้สูงกว่าการสอบทักษะการฟังและพูด คืออาจให้ค่าสูงถึง 0.90 - 0.99 แต่การสอบสองทักษะหลังจะให้ค่าน้อยกว่านั้น การสอบการฟังอาจให้ค่าความเชื่อถือได้ 0.80 - 0.89 และการสอบการพูดอาจให้ค่าเพียง 0.70 - 0.79

แบบสอบมาตรฐานจำเป็นต้องมีค่าความเชื่อถือได้สูง ผู้ออกข้อทดสอบจึงต้องมีทักษะสูงในการออกข้อสอบในการอ่าน ฟัง พูด และเขียน เท่า ๆ กัน และแบบสอบทุกทักษะเมื่อนำมารวมกันแล้วควรมีค่าความเชื่อถือได้เฉลี่ยสูง

ค่าความเชื่อถือได้นี้จะเพิ่มได้โดยการออกข้อสอบให้มากขึ้น โดยใช้เนื้อหาเดิมและความยากง่ายเท่าเดิม นอกจากนี้ยังต้องระวังว่าค่าความเชื่อถือได้ อาจเปลี่ยนแปลงโดยอิทธิพลจากสิ่งต่อไปนี้ คือ

ก. การจัดสอบและบรรยากาศขณะสอบ จึงต้องพยายามให้ใกล้เคียงกันทุกครั้งที่ทำกรสอบ

ข. ความเป็นปรนัยของแบบสอบ แบบสอบที่มีความเป็นปรนัยมากจะให้ความเชื่อถือได้สูง

วิธีหาค่าความเชื่อถือได้ของแบบสอบ อาจทำได้ดังนี้ คือ

วิธีสอบซ้ำด้วยแบบสอบเดิม และผู้ถูกทดสอบชุดเดิม ทั้งนี้ต้องไม่ทิ้งระยะให้นานหรือกระชั้นเกินไป หากความสัมพันธ์ระหว่างคะแนนการสอบทั้งสองครั้ง ถ้าค่าสหสัมพันธ์สูงแสดงว่าแบบสอบนั้นเชื่อถือได้

1. วิธีใช้แบบสอบคู่ขนาน โดยหาค่าสหสัมพันธ์จากแบบสอบทั้งสองซึ่งมีความยาว ความยากง่าย และการให้เวลาทำแบบสอบเท่ากัน ทดสอบกับผู้ถูกทดสอบชุดเดิม วัตถุประสงค์เดียวกัน ต่างกันแต่เพียงการสุ่มตัวอย่าง

2. วิธีแบ่งครึ่งข้อทดสอบ แล้วนำมาหาค่าสหสัมพันธ์

3. ความสะดวกในการสร้างและการนำไปใช้ แบบทดสอบที่ดีจะต้องมีคุณสมบัติดังนี้

3.1 ประหยัดเงินและเวลาในการสร้าง การเลือก และการตรวจข้อสอบ

3.2 จัดสอบและให้คะแนนง่าย กล่าวคือคำสั่งชัดเจน การแจกและเก็บข้อสอบสะดวก ไม่ชวนให้สับสน ให้คะแนนแจกแจงไว้ละเอียดและยุติธรรม

3.3 เนื้อหาของข้อสอบทันสมัย และอาศัยบรรทัดฐานของวิชานั้น

คุณสมบัติทั้งสามประการนี้ ครอบคลุมถึงอำนาจจำแนกและความยุติธรรมด้วย (ชวาล แพร์ตกุล. 2520 : 115-122)

อำนาจจำแนก คือ เป็นแบบทดสอบที่ผู้สอบไม่มีโอกาสเก่งหรือเดาข้อสอบไว้ล่วงหน้าได้ คำถามชัดเจนไม่กำกวม สำเนาข้อสอบฉบับ ผู้ถูกทดสอบทุกคนได้รับข้อสอบครบจำนวน มีเวลาทำข้อสอบเท่าเทียมกัน และอยู่ในบรรยากาศการสอบเดียวกัน แบบสอบที่มีค่าความเชื่อถือได้สูง จะมีความยุติธรรมสูง

การสอบมีส่วนกระตุ้นการเรียนของเด็ก ทั้งนี้เพราะเด็กบางคนกลัวได้คะแนนน้อยหรือเป็นเพราะเด็กถือผลการสอบเป็นเครื่องหมายของความชนะและการพ่ายแพ้ ฉะนั้นเมื่อถือการสอบเป็นการแข่งขัน จึงอาจมีความภาคภูมิใจ เสียใจ ผิดหวัง หรือเจ็บแค้น ประสบการณ์ของนักเรียนเกี่ยวกับการสอบจึงอาจเป็นไปได้ทั้งในทางบวกและทางลบ

แบบสอบที่ให้ผลในทางบวก คือแบบสอบที่กระตุ้นผู้ถูกทดสอบให้เกิดความมั่นใจและความเชื่อมั่นในตนเอง ฉะนั้นจึงต้องเป็นแบบสอบที่มีความยากง่ายพอเหมาะแก่ผู้ถูกทดสอบแต่ละคน หากเป็นแบบสอบชุดเดียวสอบกับนักเรียนทั้งชั้น แบบสอบนั้นอาจยากเกินไปหรือง่ายเกินไปสำหรับเด็กบางคน อันเนื่องมาจากความสามารถในการเรียนที่ต่างกัน ฉะนั้นแบบ

สอบควรจะเป็นแบบสอบที่ใช้กับเด็กแต่ละคน เพื่อจะได้มีความยากง่ายพอเหมาะเฉพาะตัวบุคคล การสอบประเภทนี้ทำให้เด็กเรียนซ้ำรู้สึกท้อถอยได้เมื่อนึกเปรียบเทียบกับเด็กที่เก่งกว่า ครูควรช่วยให้เด็กสบายใจโดยการตั้งมาตรฐานข้อทดสอบและคะแนนไว้ แล้วทดสอบรวมด้วยแบบสอบชุดเดียวกันเป็นระยะ ๆ

ปัจจุบันการทดสอบแบบนี้กำลังเป็นที่นิยมมากขึ้นในการทดสอบทางภาษา เพราะไม่ต้องนำคะแนนของนักเรียนแต่ละคนไปเทียบกับบรรทัดฐาน จึงไม่ทำให้เด็กเกิดความรู้สึกในทางลบเมื่อทำข้อสอบ และเด็กมีความรู้จริง เพราะต้องทำข้อทดสอบถูกมากกว่า 90 % ขึ้นไป ข้อใดที่ผิดต้องได้รับการแก้ไขให้เข้าใจถูกต้องก่อนจะผ่านไปเรียนสิ่งอื่น

แบบสอบที่ให้ผลในทางลบ คือแบบสอบที่ไม่ได้วัดผลตรงตามวัตถุประสงค์ของการเรียนการสอน ไม่มีคำอ่านจำแนก ให้คะแนนที่ไม่ยุติธรรม ทำให้นักเรียนเกิดความท้อถอย และไม่อยากเรียน หันมาศึกษาวิธีแก้ออกข้อสอบแทน หรือไม่ก็เลิกความสนใจในวิชานั้น ดังนั้นครูจึงต้องศึกษาวิธีการออกข้อสอบ และสร้างแบบสอบที่มีประสิทธิภาพ

ในการสร้างแบบสอบภาษาอังกฤษจำต้องคำนึงถึงข้อเท็จจริงทางภาษาศาสตร์ ด้วยข้อเท็จจริงเหล่านั้นคือ (David P. Harris. 1970 : 39-42)

1. ภาษาเป็นการพูด มีลำดับ คือ ฟัง พูด อ่าน และเขียน การฟังและการพูดต้องอยู่ในความเร็วปกติ การทดสอบต้องวัดทุกทักษะของภาษา โดยเฉพาะผู้เรียนในระดับต้นนั้น การวัดทักษะการฟังและการพูดถือเป็นสิ่งสำคัญที่สุด

2. การสอนไวยากรณ์ สอนเพื่อให้ใช้ภาษาได้ ไม่ใช่สอนกฎเกณฑ์ของภาษาไวยากรณ์ใช้เพียงเป็นสื่อให้พูดภาษาได้และถูกความหมาย เพราะฉะนั้นในการสอบควรสอบการใช้ภาษา ไม่ใช่สอบกฎไวยากรณ์

3. ภาษาเกิดจากการฝึกให้ใช้ได้เป็นอัตโนมัติ ในการออกข้อสอบครั้งสำคัญ ๆ จึงควรสอบเนื้อหาในสถานการณ์ที่ผู้เรียนนำไปใช้จริงในชีวิตประจำวันได้

4. ภาษาคือสิ่งที่เจ้าของภาษาพูด ไม่ใช่สิ่งที่คนภาษาอื่นคิดว่าควรจะเป็นอย่างไร การใช้ภาษาแบบไหนแสดงความรู้สึก เป็นกันเอง หยิบคาย แสดงการเคารพ ฉากถาง เป็นเรื่องเจ้าของภาษานั้น ๆ เป็นผู้กำหนด เพราะฉะนั้นอย่าให้เด็กคุ้นเคยกับภาษาแปลคำต่อคำ ข้อสอบที่สร้าง ถ้าครูสามารถตรวจสอบเรื่องการใช้คำกับเจ้าของภาษาได้ก็จะเป็นการดี เพราะแต่ละภาษาย่อมมีความแตกต่างกัน

อนึ่ง ความผิดพลาดในข้อทดสอบอันเนื่องมาจากวัฒนธรรมซึ่งต่างกัน ระหว่างประเทศที่ใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง กับประเทศที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ มี

ส่วนทำให้แบบทดสอบไม่สมบูรณ์ ความผิดพลาดที่ค้นพบจากแบบทดสอบที่เคยสร้างและใช้กัน
คือ

1. การใช้ภาพที่ไม่เหมาะสม
2. ใช้การแปล
3. ให้ความคิดรวบยอดอันผิดจากที่ควร

ดังนั้นในการสร้างแบบทดสอบภาษาต่างประเทศ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมซึ่ง
ต้องคำนึงถึง คือ

1. การทดสอบความเข้าใจภาษาไม่ใช้การทดสอบความเข้าใจวัฒนธรรม
ดังนั้นต้องไม่มีข้อทดสอบเพื่อวัดความรู้ในเรื่องวัฒนธรรม
2. ความเข้าใจผิดอันเนื่องมาจากความไม่คุ้นเคยกับวัฒนธรรมของเจ้าของ
ภาษาที่เรียน เช่น นำวัฒนธรรมของชาติหนึ่งไปใช้กับอีกชาติหนึ่งซึ่งไม่ใช่วัฒนธรรมนั้น

คุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดี

เกณฑ์ในการพิจารณาคุณลักษณะของแบบทดสอบที่ดี มีทั้งหมด 10 ประการ คือ

1. ความตรง หรือ ความเที่ยงตรง (Validity) หมายถึง คุณสมบัติของ
แบบทดสอบที่สามารถวัดคุณลักษณะที่ต้องการได้ตรงตามความมุ่งหมาย หรือแบบทดสอบที่มี
ความเที่ยงตรงสูงนั้นย่อมจะทำให้ผลจากการวัด มีความหมายแทนคุณภาพ หรือปริมาณของสิ่งที่
ต้องการจะวัดได้อย่างไม่ผิดพลาด สามารถแบ่งได้เป็น 4 ชนิด คือ

1.1 ความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) แบบทดสอบใน
การวัดสามารถกำหนดเนื้อหาหรือสัญลักษณ์ได้สอดคล้องตามเนื้อเรื่อง หรือเนื้อหาวิชาตามที่ระบุ
ไว้ในหลักสูตร

1.2 ความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) แบบทดสอบ
ที่ให้ผลการวัดได้ตรงตามลักษณะโครงสร้าง นั่นคือ สามารถที่จะวัดสมรรถภาพสมองด้านต่าง ๆ
ได้ตรงตามที่หลักสูตรกำหนดไว้ในจุดมุ่งหมาย

1.3 ความตรงตามสภาพ (Concurrent Validity) แบบทดสอบที่
วัดนั้นให้ผลของการวัดสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงที่เป็นอยู่ของลักษณะนั้นๆ ในขณะนั้น
หรืออาจจะกล่าวว่าแบบทดสอบนั้นสามารถจำแนกผู้เรียนออกเป็นประเภท ๆ ได้ถูกต้องตามสภาพ
ความเป็นจริงของเขาในปัจจุบันนั่นเอง ความเที่ยงตรงตามสภาพนี้จะใช้แบบทดสอบอย่างเดีย
ยไม่ได้ ต้องอาศัยการสังเกตไปด้วยและใช้สภาพที่ปรากฏอยู่ปัจจุบันเป็นเกณฑ์ในการหาความ
ตรง

1.4 ความตรงเชิงพยากรณ์ (Predictive Validity) แบบทดสอบให้ผลสอดคล้องกับสภาพความเป็นจริงของคุณลักษณะถึงนั้นหรือคุณลักษณะอื่นๆ ที่สอดคล้องอันจะเกิดขึ้นในโอกาสต่อไป หรืออาจจะกล่าวได้ว่า แบบทดสอบนั้นให้คะแนนได้สอดคล้องกับผลการเรียนในภายหลัง หรือผลสำเร็จในอนาคตของเด็กนั่นเอง

2. ความเที่ยง หรือ ความเชื่อมั่น (Reliability) เป็นค่าความคงที่ในการกำหนดตัวเลขให้แก่คุณลักษณะอันเดียวกันของคนใดคนหนึ่ง คือ เมื่อใช้แบบทดสอบอันเดียวกันวัดคุณลักษณะหนึ่งซ้ำ ๆ กันหลายครั้ง ตัวเลขที่ได้มาก็เท่า ๆ กันทุกครั้ง หรือมีความคลาดเคลื่อน (Error) น้อยมาก กล่าวคือ สอบกี่ครั้ง ๆ ก็ได้คะแนนพอ ๆ กันทุกครั้ง แสดงว่าแบบทดสอบฉบับนั้นมีความเชื่อมั่นได้

3. ความเป็นปรนัย (Objectivity) แบบทดสอบที่เป็นปรนัยนั้นต้องมีคุณสมบัติ 3 ประการคือ

3.1 ข้อคำถามหรือข้อความที่เป็นคำถามนั้น มีความหมายที่ทุกคนอ่านแล้วเข้าใจตรงกัน

3.2 การตรวจหรือการให้สัญลักษณ์ของคุณลักษณะนั้น หรือผลงานชิ้นนั้นทุกคนตรวจได้คะแนนตรงกัน

3.3 ตัวเลขที่ได้จากคุณลักษณะนั้น ๆ หรือ ทุกคนแปลความหมายได้ตรงกัน

4. ความมีอำนาจจำแนก (Discrimination) แบบทดสอบนั้นสามารถจะบอกถึงความแตกต่างระหว่างคุณลักษณะที่แตกต่างกันของบุคคลได้และเห็นอย่างชัดเจน สามารถแยกเด็กเก่งเด็กอ่อนได้อย่างแท้จริง คือ มีค่าของอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป

5. ความยากพอเหมาะ (Difficulty) แบบทดสอบที่ดีไม่ควรจะยากหรือง่ายเกินไป ควรจะมีค่าของความยากง่ายใกล้ 0.50 แสดงว่า สามารถให้คะแนนเฉลี่ยของผู้เรียนทั้งห้องราว ๆ 50% ของคะแนนเต็มหรือสูงกว่านั้นเล็กน้อย

6. ความยุติธรรม (Fair) แบบทดสอบที่ใช้ต้องไม่มีช่องทางแนะให้ผู้ทำสามารถเดาได้ ถ้ามีการเดาได้ข้อสอบจะขาดความยุติธรรม แบบทดสอบที่มีความยุติธรรมจะต้องถามให้ครอบคลุมหลักสูตรทั้งเนื้อหาวิชาและสมรรถภาพสมอง ตามตารางวิเคราะห์หลักสูตร และต้องคำนึงถึงหลักของการเขียนข้อสอบให้ดี เพื่อป้องกันภาษาที่ไม่เหมาะสมทำให้เกิดการเดา

สาเหตุที่ก่อให้เกิดความไม่ยุติธรรมของเครื่องมือผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีหลายประการ (บรรณล สุขวิจิ. 2524 : 94) ดังนี้

ก. แบบทดสอบที่ใช้กับผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกัน หรือแบบทดสอบชนิดเดียวกันแต่ข้อคำถามแตกต่างกัน

ข. เวลาที่ใช้ในการทำข้อสอบของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกัน

ค. เวลาสอบของผู้เรียนแต่ละคนแตกต่างกัน เช่น บางคนสอบก่อนบางคนสอบทีหลัง

ง. โอกาสในการเตรียมตัวสำหรับการทดสอบแตกต่างกัน เช่น บางคนรู้ตัวล่วงหน้าแต่บางคนไม่รู้

7. ชั่วๆ (Exemplary) เป็นแบบทดสอบที่มีลักษณะทำทาบชวนให้คิดต่อแบบทดสอบที่มีลักษณะเช่นนี้ต้องมีความยากง่ายพอเหมาะ ไม่ยากเกินไปและไม่ง่าย ไม่มีความซ้ำซาก แต่จะต้องมีคำถามที่เข้าใจวัคลีล ๆ จะช่วยพัฒนาสมองให้คิดต่อ ศึกษาต่อ

8. ถามลึก (Searching) แบบทดสอบที่มีคุณค่าทางการศึกษาควรจะเป็นข้อสอบที่ให้ผู้สอบคิดค้น คำตอบด้วยความสามารถในระดับสติปัญญาขั้นสูง แบบทดสอบวัดความจำจะมีค่าน้อยกว่าการวัดคุณค่าสมองระดับสูง เพราะแบบทดสอบที่ลึวงลึกจะทำให้ผู้สอบพัฒนาความสามารถต่อไป

9. ประสิทธิภาพ (Efficiency) เป็นแบบทดสอบที่ให้คะแนนได้เที่ยงตรงมากที่สุด ใช้เวลา แรงงาน น้อยที่สุด แบบทดสอบที่มีคุณสมบัติเช่นนี้ แต่ละข้อจะต้องเป็นตัวแทนกลุ่มความรู้ได้กว้าง วัดได้ตรง อำนวยจำแนกสูง มีความเที่ยงสูง

10. ประโยชน์ใช้สอย (Usability) หมายถึง การนำไปใช้สะดวก มีประโยชน์ใช้สอยได้สูงโดยมีลักษณะ ดังนี้คือ

10.1 สะดวกต่อการดำเนินการสอบ หมายถึง เป็นแบบทดสอบที่ง่ายต่อการดำเนินการสอบไม่ทำให้เกิดปัญหา หรือ ความยุ่งยากซับซ้อน นั่นคือ แบบทดสอบที่ดีต้องมีคำชี้แจงสำหรับการดำเนินการสอบ เช่น ระบุว่าแบบสอบเป็นแบบใด มีกี่ข้อ เวลาเท่าใด ตอบอย่างไร มีตัวอย่างการตอบ การแก้คำตอบ

10.2 เวลาที่ใช้ในการสอบพอเหมาะ การกำหนดเวลาให้เหมาะสมกับจำนวนข้อสอบ มีผลต่อความเที่ยงของแบบทดสอบ เช่น เวลามากจะทำให้มีเวลาในการพิจารณาทำ ทำให้จำแนกคนได้คีน้อยลง

10.3 สะดวกในการตรวจให้คะแนน แบบทดสอบที่มีประโยชน์
จะมีการตรวจให้คะแนน สะดวก รวดเร็ว ถูกต้อง การให้คะแนนไม่ซับซ้อน ไม่ต้องใช้เวลาในการ
ตรวจมาก

10.4 ง่ายต่อการแปลผลและการนำไปใช้ หมายถึง การแปล
ความหมายของคะแนนที่ได้มานั้นอย่างถูกต้อง ชัดเจน ซึ่งจะนำไปใช้ได้มีประสิทธิภาพ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

อุบล แก้วปิ่น (2547 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544 มี
จุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่
1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดทักษะ
การพูดภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1
ปีการศึกษา 2546 จำนวน 320 คน โดยการสุ่มหลายขั้นตอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวม
ข้อมูลมี 2 ฉบับ คือแบบทดสอบแบบเขียนตอบ และแบบสังเกตพฤติกรรมการพูดภาษาอังกฤษ 4
รายการ ได้แก่ การพูดบรรยายภาพ การพูดในบทบาทสมมติ การพูดอภิปราย และการโต้วาที สถิติ
ที่ใช้คือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยเป็นดังนี้ แบบทดสอบแบบเขียนตอบ
มีค่าเฉลี่ย 0.49-0.76 ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ย 0.38-0.72 มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 มีความเที่ยงตรงเชิง
สภาพ เฉลี่ยเท่ากับ 0.98 มีความเชื่อมั่นของผู้ตรวจให้คะแนน 2 คนเท่ากับ 0.98 การพูดบรรยาย
ภาพ มีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยตั้งแต่ 0.90 มีค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คนเท่ากับ 0.99
การพูดในบทบาทสมมติ มีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยตั้งแต่ 0.82 - 0.91 มีค่าความเชื่อมั่น เฉลี่ยเท่ากับ
0.96 มีความเที่ยงตรงเชิงสภาพเฉลี่ยเท่ากับ 0.90 มีค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน
เท่ากับ 0.99 การพูดอภิปราย มีค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยตั้งแต่ 0.83-0.89 มีค่าความเชื่อมั่นเฉลี่ยเท่ากับ
0.96 มีค่าความเที่ยงตรงเชิงสภาพเฉลี่ยเท่ากับ 0.84 มีค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน
เท่ากับ 0.98 การพูดโต้วาทีมีค่าอำนาจจำแนก เฉลี่ย 0.72-0.82 มีค่าความเชื่อมั่น 0.92 มีความ
เที่ยงตรงเชิงสภาพเฉลี่ย 0.71มีความเชื่อมั่นของผู้สังเกตให้คะแนน 2 คน เท่ากับ 0.95

กันต์คนีย์ วรจิตติพล (2542 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียน
ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏ
นครปฐม จังหวัดนครปฐม มีวัตถุประสงค์ในการวิจัยเพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพของแบบฝึก
ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเปรียบเทียบ

ความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการเขียน และเพื่อศึกษาความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียน กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2542 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม โดยการสุ่มห้องเรียน 1 ห้องเรียน กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ใช้วิธีการทดลองโดยให้นักเรียนทำแบบฝึกหัดทักษะการเขียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 12 บท ใช้เวลาในการทดลอง 12 สัปดาห์ ๆ ละ 4 คาบเรียน ๆ ละ 50 นาที รวมทั้งสิ้น 48 คาบ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารพร้อมคู่มือครู จำนวน 12 บท 2) แบบทดสอบวัดความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษก่อนและหลังการทดลอง 3) แบบสอบถามความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียน ผลการวิจัยพบว่า ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารมีค่าเท่ากับ $84.31/83.01$ ซึ่งถือว่ามีประสิทธิภาพดีมาก และความสามารถทางการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังจากการทำแบบฝึกทักษะการเขียนสูงกว่าก่อนการทำแบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ประ โมกษ์ คุณนิย (2542 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างและหาคุณภาพแบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติ ด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 90 คน ที่กำลังเรียนอยู่ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2539 ของโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตอำเภอกำแพง และกิ่งอำเภอสายชัย จังหวัดกาฬสินธุ์ ซึ่งได้มาโดยวิธีการสุ่มแบบหลาย ชั้นคอน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย แบบสังเกตวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ ประกอบด้วย 2 ส่วน คือ ข้อคำถาม และตารางการให้คะแนนการวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ ซึ่งแบ่งเนื้อหาเป็นส่วนย่อย 5 พฤติกรรม ได้แก่ การออกเสียง คำศัพท์ ไวยากรณ์ ความคล่องแคล่วในการใช้คำ และความสามารถพูดให้ผู้อื่นเข้าใจ ผู้ดำเนินการจะถามข้อคำถามนักเรียนแล้วให้นักเรียนตอบตามสถานการณ์ หรือตามคำถามนั้น แล้วผู้ดำเนินการสอบสังเกตความถูกต้องในด้านการพูดและบันทึกเสียงไว้ในเทปบันทึกเสียง เพื่อให้อาสาสมัครหรืออาจารย์ภาษาอังกฤษผู้ที่ เป็นเจ้าของภาษาตรวจให้คะแนนอีกครั้ง การวิเคราะห์หาคุณภาพของแบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ พบว่า แบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูด วิชาภาษาอังกฤษ มีค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.09 ถึง 0.81 มีค่าความเชื่อมั่นอยู่ระหว่าง 0.54 ถึง 0.79 และค่าความเชื่อมั่นของผู้สังเกต โดยหาค่าครรหนิความสอดคล้องของผู้สังเกต 2 คน มีค่าระหว่าง 0.88 ถึง 0.97

สุทธวีรธ พิศักดิ์โสภณ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ได้ข้อเสนอแนะ

คือ แบบทดสอบวัดความถนัดทางการเรียนที่สร้างขึ้นในปีงบประมาณ 2541 นี้มี 2 ด้าน คือด้านตัวเลข จำนวน 4 ฉบับ และด้านเหตุผล จำนวน 3 ฉบับ แต่ละฉบับมี 30 ข้อ เพื่อความสะดวกในการนำไปใช้ และไม่ทำให้ผู้สอบเกิดความเหนื่อยล้าจนเกินไป อาจจัดชุดข้อสอบเหล่านี้ออกเป็น 2-3 ชุด โดยแต่ละชุดวัดความถนัดแต่ละด้านโดยคัดเลือกข้อสอบที่มีคุณภาพให้ครอบคลุมแต่ละด้านหรืออาจจะนำไปทดสอบที่ละฉบับย่อยก็ได้แล้วแต่จุดมุ่งหมายของการสอบ หากมีการจัดชุดใหม่ควรมีการหาคุณภาพของแบบทดสอบทั้งฉบับ และหาคะแนนเกณฑ์ปกติด้วย และหากต้องการหาความเที่ยงตรงของแบบทดสอบวัดความถนัด ซึ่งจะเน้นความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์มากกว่าความเที่ยงตรงชนิดอื่น ๆ แต่คงจะลำบากในการหาความเที่ยงตรงชนิดนี้ เพราะคงต้องใช้เวลานานจึงจะทราบว่ามีความเที่ยงตรงเชิงพยากรณ์หรือไม่ อย่างไรก็ตามระดับที่สามารถปฏิบัติได้ก็คือหาความเที่ยงตรงตามสภาพ นั่นก็นำคะแนนที่นักเรียนสอบได้ในแบบทดสอบวัดความถนัดไปหาสหสัมพันธ์กับคะแนนที่นักเรียนสอบได้แต่ละวิชาในโรงเรียน แล้ววิเคราะห์ว่าแบบทดสอบความถนัดฉบับใดจะมีความเที่ยงตรงสูงกับคะแนนวิชาใด อย่างไรก็ตามวิธีนี้ก็จะมีปัญหาตรงที่ว่าคะแนนที่นักเรียนได้จากการทำแบบทดสอบในโรงเรียนนั้น จะแตกต่างกันไปในแต่ละโรงเรียน และจะเชื่อถือได้หรือไม่ว่าแบบทดสอบที่มีอยู่ในโรงเรียนได้ผ่านการหาคุณภาพมาหรือไม่ ดังนั้นหากต้องการหาความเที่ยงตรงแบบนี้ควรกระทำเฉพาะ โรงเรียน

สมจิตร หามาลี (2540 : บทคัดย่อ) วิจัยเรื่อง การสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 มีจุดมุ่งหมายเพื่อสร้างแบบทดสอบวินิจฉัยความเข้าใจ ในการอ่านภาษาอังกฤษและหาสาเหตุของข้อบกพร่องความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า กลุ่มแรกเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 810 คน ใช้ในการดำเนินการสร้างแบบทดสอบวินิจฉัย อีกกลุ่มเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 990 คน ใช้เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องทางการอ่านภาษาอังกฤษ การสร้างแบบทดสอบเริ่มจากการให้เติมคำ แล้วนำข้อบกพร่องในการตอบผิดของนักเรียนมาเป็นตัวลง สำหรับแบบทดสอบวินิจฉัยแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก แล้วนำไปทดสอบ 3 ครั้ง เพื่อพัฒนาคุณภาพแบบทดสอบแต่ละฉบับ ผลการวิจัยแบบทดสอบวินิจฉัยทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความยากของข้อสอบตั้งแต่ 0.65- 0.93 ค่าอำนาจจำแนกของข้อสอบตั้งแต่ 0.02 - 0.64 ค่าความเชื่อมั่น ซึ่งคำนวณโดยสูตร KR 20 และปรับแก้โดยวิธีหาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์มีค่าตั้งแต่ 0.6535 - 0.8459 สำหรับความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ ปรากฏว่าแบบทดสอบทั้ง 5 ฉบับ มีค่าความสอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษอยู่ในเกณฑ์ดี ข้อบกพร่องของกลุ่มตัวอย่างเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ คำศัพท์ ส่วนประกอบของประโยค คำคุณศัพท์ คำกริยา และคำสรรพนาม

สุรภรณ์ ห้วยคำ (2534 : บทคัดย่อ) การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในด้านความสัมพันธ์กับจุดประสงค์การเรียนรู้ของหลักสูตร จุดประสงค์การเรียนรู้ 30 ข้อในกลุ่มมือครู และจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละบทของหนังสือเรียน กลุ่มตัวอย่าง คือ แบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้ในภาคปลายปีการศึกษา 2532 ใน 22 อำเภอ และ 2 กิ่ง จังหวัดนครราชสีมา รวมทั้งสิ้น 24 ฉบับ จำนวน 1,230 ข้อ ผลจากการศึกษาในครั้งนี้พบว่าแบบทดสอบทั้ง 24 ฉบับ มีความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาค่อนข้างสูง กล่าวคือ ข้อสอบมีความสอดคล้องกับจุดประสงค์โดยเฉลี่ย 83.11% สอดคล้องเพียงบางส่วนกับจุดประสงค์โดยเฉลี่ย 7.45% และไม่สอดคล้องกับจุดประสงค์โดยเฉลี่ย 7.82%

คารศ โขสิวสกุล (2533 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยเรื่องการวิเคราะห์แบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบวิชาภาษาอังกฤษที่ครูสร้างระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ในประเทศไทย เพื่อหาจำนวนข้อสอบที่มีข้อบกพร่อง และ ไม่มีข้อบกพร่องในแบบทดสอบ ไวยากรณ์แบบเลือกตอบ เพื่อศึกษาลักษณะของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ และเพื่อศึกษาสาเหตุของข้อบกพร่องในแบบทดสอบไวยากรณ์แบบเลือกตอบ จากการวิจัยพบว่าครูควรได้รับความรู้เกี่ยวกับไวยากรณ์ภาษาอังกฤษเพิ่มเติม การศึกษาเรื่องนี้จะต้อง ศึกษาทั้งรูปแบบของภาษา (form) ความหมาย (meaning) และหน้าที่ของภาษา (function) และควรได้รับการฝึกฝนในการสร้างแบบทดสอบรูปแบบต่าง ๆ เพื่อสามารถเลือกใช้ แบบทดสอบได้อย่างเหมาะสม และสอดคล้องกับความสามารถทางภาษาและทักษะที่ทำการทดสอบ การเปิดโอกาสให้ครู ได้รู้และเข้าใจเกี่ยวกับการทดสอบทางภาษา ตลอดจนข้อดีและข้อเสียของแบบทดสอบรูปแบบต่าง ๆ เป็นสิ่งที่จำเป็น

กานดา จรคล (2529 : 110) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การศึกษาเรื่องความรู้และความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูผู้สอนภาษาอังกฤษในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จังหวัดจันทบุรี กลุ่มตัวอย่างประชากร เป็นครูภาษาอังกฤษ ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปีการศึกษา 2528 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษา จังหวัดจันทบุรี จำนวน 110 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย 1) แบบทดสอบวัดความรู้ด้านทักษะการฟัง พูด อ่าน เขียน 2) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องหลักสูตรและวิธีการสอนภาษาอังกฤษ 3) แบบทดสอบความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ด้านการวัดผลประเมินผลครูต้องการได้รับคำแนะนำในการออกข้อสอบภาคความรู้ให้ครอบคลุมเนื้อหา ต้องการได้รับคู่มือการสร้างแบบทดสอบด้านทักษะทั้ง 4 การรู้เทคนิคการประเมินผลพฤติกรรมการเรียนรู้ทั้ง 4 ทักษะ และต้องการรู้วิธีการใช้รูปแบบการประเมินผลให้สอดคล้องกับจุดประสงค์

จาร์ส อานามนารถ (2516 : บทคัดย่อ) ทำการวิจัยโดยสร้างแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประกาศนียบัตรการศึกษาปีที่ 2 เปรียบเทียบกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบนี้ทดสอบทักษะด้านไวยากรณ์ จำนวน 50 ข้อ คำศัพท์ จำนวน 50 ข้อ และความเข้าใจในการอ่าน จำนวน 20 ข้อ ใช้ทดสอบจริงกับตัวอย่างประชากร จำนวน 414 คน แบบทดสอบมีค่าระดับความยากเฉลี่ยเท่ากับ 0.570 ค่าอำนาจจำแนกเฉลี่ยเท่ากับ 0.523 และค่าความเชื่อถือได้เฉลี่ยเท่ากับ 0.843

งานวิจัยต่างประเทศ

Oscar K. Buros (1972 : 550) ได้สร้างแบบทดสอบขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับแบบทดสอบ MTELP แบบทดสอบนี้ทดสอบทักษะด้านความเข้าใจในการฟัง จำนวน 50 ข้อ ไวยากรณ์ จำนวน 40 - 70 ข้อ คำศัพท์ จำนวน 40-60 ข้อ กำหนดเวลาในการทำแบบทดสอบประมาณ 140 นาที แบบทดสอบนี้มีค่าความเชื่อถือได้ ระหว่างทักษะต่าง ๆ เท่ากับ 0.84 - 0.91 การทดสอบความเข้าใจในการฟัง ทดสอบโดยใช้เครื่องบันทึกเสียง แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นข้อความสั้น ๆ ให้อ่าน

Stephen Jackson (1968 : 139) ได้สร้างแบบทดสอบที่ใช้กับผู้เรียนที่มีอายุระหว่าง 9 - 16 ปี ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่หนึ่ง การจัดสอบจะทำเป็นกลุ่มหรือเป็นรายบุคคลก็ได้ แบบทดสอบนี้ทดสอบทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ การใช้ตัวอักษรใหญ่ การใช้เครื่องหมายวรรคตอน คำศัพท์ ไวยากรณ์ และเรียงความกำหนดเวลาทำแบบทดสอบ 68 นาที มีคู่มือการใช้แบบทดสอบและคำแนะนำในการให้คะแนนแก่ครูผู้สอนด้วย และได้พัฒนาแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบเป็นรายบุคคล สำหรับผู้เรียนที่มีอายุ 8-11 ปี และ Test II เป็นแบบทดสอบที่ใช้ทดสอบเป็นกลุ่ม สำหรับผู้เรียนที่มีอายุ 7-11 ปี ทั้งสองแบบทดสอบเป็นแบบทดสอบที่ปรับปรุง คัดแปลงมาจาก Peabody Picture Vocabulary Test ซึ่งสร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถด้านคำศัพท์จากการฟังเท่านั้น แต่ละแบบทดสอบมีข้อทดสอบจำนวน 40 ข้อ แต่ละข้อมี 4 ตัวเลือก ซึ่งเป็นภาพ ทำการทดสอบโดยใช้เครื่องบันทึกเสียง ให้ผู้ถูกทดสอบเลือกว่าภาพใดมีความหมายตรงกับเสียงที่ได้ยิน และได้สร้างแบบทดสอบที่ใช้วัดความก้าวหน้าในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนที่มีอายุตั้งแต่ 7-14 ปี ซึ่งเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 แบบทดสอบนี้มี 2 ชุด คือ แบบทดสอบ English Progress Tests A, B, C, D, E, F และแบบทดสอบ English Progress Tests A₂, B₂, C₂, D₂, E₂, F₂, G₂ แบบทดสอบแต่ละชุดย่อยมีความต่อเนื่องกัน โดยเรียงตามลำดับอายุและคามเนื้อหากายไปยาก

Oscar K. Buros (1965 : บทคัดย่อ) ได้พัฒนาแบบทดสอบที่สร้างขึ้นเพื่อวัดความสามารถของผู้เรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศว่าความสามารถทางภาษาอังกฤษในปัจจุบันของผู้เรียนมีเพียงพอที่จะเรียนในระดับมหาวิทยาลัยได้หรือไม่ เป็นแบบทดสอบที่สร้างโดยสถาบันการสอนภาษาอังกฤษแห่งมหาวิทยาลัยมิชิแกน แบบทดสอบนี้ใช้ทดสอบทักษะด้านไวยากรณ์ จำนวน 40 ข้อ คำศัพท์ จำนวน 40 ข้อ และความเข้าใจการอ่าน จำนวน 20 ข้อ เนื้อหาในแบบทดสอบเป็นเนื้อหาเฉพาะที่จำเป็นและที่เป็นปัญหาของนักศึกษาต่างชาติ กำหนดเวลาทำแบบทดสอบประมาณ 75 นาที เป็นแบบทดสอบที่รู้จักกันอย่างแพร่หลายในวงการศึกษานี้แต่ไม่มีการทดสอบความเข้าใจในการฟัง

Oscar K. Buros (1959 : บทคัดย่อ) สร้างแบบทดสอบ The S.R.A. Achievement Series เป็นแบบสอบที่ใช้วัดผลสัมฤทธิ์ในการเรียนรู้ด้านภาษาและคณิตศาสตร์ของผู้เรียน ที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่ 1 แบบสอบมี 3 ชุด คือ แบบทดสอบสำหรับผู้เรียนในระดับเกรด 2-4 แบบทดสอบสำหรับผู้เรียนในระดับเกรด 4-6 และแบบทดสอบสำหรับผู้เรียนในระดับเกรด 6-9 แบบทดสอบทั้ง 3 ชุด ประกอบด้วยส่วนที่วัดด้วยการวัดความเข้าใจ การสะกดคำ การใช้ไวยากรณ์ และเลขคณิต ส่วนที่วัดด้วยการวัดความเข้าใจ เป็นการทดสอบเกี่ยวกับความสามารถในการจำแนกเสียงที่ได้ยิน (Auditory Discrimination) ความสามารถในการจำแนกภาพที่ได้เห็น (Visual Discrimination) และคำศัพท์จากภาพที่เห็น (Sight Vocabulary) ใช้เวลาทำการทดสอบประมาณ 6-7 ชั่วโมง ขณะทำการทดสอบหยุดพักได้ 3 ระยะเวลา ความเหมาะสม มีคู่มือการใช้แบบทดสอบสำหรับครูผู้สอน เพื่อให้ใช้แบบทดสอบได้ถูกต้องตรงตามวัตถุประสงค์

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สรุปได้ว่า ในการพัฒนาแบบทดสอบที่ดีนั้น ครูผู้สอนควรมีความรู้ ความสามารถ และความเข้าใจในการพัฒนาแบบทดสอบที่ดี ให้ตรงตามจุดประสงค์ของเนื้อหาที่สอน ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะทำการวิจัยเรื่องนี้ต่อไป

0๗
372.6521
179๘๗
๑๕๖๑

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มีขั้นตอนในการดำเนินการวิจัย ดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนโรงเรียนประถมศึกษามหาวิทาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 47 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 77 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมศึกษามหาวิทาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 47 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาที่ดำเนินการ ภาคเรียนที่ 2 / 2551

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่

1. แบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. แบบประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของแบบทดสอบ

ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือในการวิจัยและการหาประสิทธิภาพของเครื่องมือ ประกอบด้วย 4 ขั้นตอน ดังนี้

- ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการ
- ขั้นตอนที่ 2 ขั้นวางแผนพัฒนา
- ขั้นตอนที่ 3 ขั้นปฏิบัติการ
- ขั้นตอนที่ 4 ขั้นประเมินผล

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นเตรียมการ

1. ศึกษามาตรฐานกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และเอกสารเกี่ยวกับการพัฒนาแบบทดสอบภาษาอังกฤษ

ขั้นตอนนี้เป็นการศึกษามาตรฐานการศึกษาและมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ว่าในแต่ละสาระการเรียนรู้ต้องการให้นักเรียนในช่วงชั้นที่ 1 ได้รู้ถึงเรื่องใดบ้าง ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาถึงการพัฒนาแบบทดสอบให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 ในแต่ละสาระการเรียนรู้ โดยจำแนกออกเป็น 4 สาระ คือ

- สาระที่ 1 ภาษาเพื่อการสื่อสาร
- สาระที่ 2 ภาษาและวัฒนธรรม
- สาระที่ 3 ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น
- สาระที่ 4 ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก

2. ศึกษาทฤษฎีการวัดและประเมินผลของวาเลตต์

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นวางแผนพัฒนา

ผู้วิจัยแบ่งขั้นวางแผนพัฒนา ดังนี้

1. พัฒนาแบบทดสอบให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 ตามทฤษฎีของวาเลตต์ โดยการจัดทำกรอบโครงสร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 และทฤษฎีการวัดและประเมินผลของวาเลตต์ เป็นแบบทดสอบปรนัย จำนวน 80 ข้อ โดยได้ตั้งตารางในภาคผนวก ฉ ตารางความสัมพันธ์ของข้อสอบกับมาตรฐานและการวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีของวาเลตต์

2. นำแบบทดสอบที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content-Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index-of-Item-Objective-Congruence: IOC) โดยให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาดังนี้

ข้อคำถามแต่ละข้อตรงกับประเด็นพิจารณาหรือไม่ โดย

- +1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อนั้นวัดได้ตรงประเด็น
- 0 หมายถึง ไม่แน่ใจ / ตัดสินใจไม่ได้ว่าข้อนั้นตรงตามประเด็นหรือไม่
- 1 หมายถึง แน่ใจว่าข้อนั้นไม่ตรงตามประเด็น

แล้วนำมาหาค่าเฉลี่ยซึ่งค่าเฉลี่ยที่ยอมรับได้ต้องมีค่ามากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 (ทวงรัตน์ - ทวีรัตน์, 2540 : 117) ผลปรากฏว่าแบบทดสอบมีค่า IOC เท่ากับ 1.00

3. นำแบบทดสอบมาปรับปรุงตามที่ผู้เชี่ยวชาญชี้แนะ แล้วนำเสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

4. นำแบบทดสอบที่ได้ปรับปรุงแก้ไขจากผู้เชี่ยวชาญและอาจารย์ที่ปรึกษาแล้วไปทดลองใช้กับกลุ่มทดลอง (Try - Out) ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 30 คน จำนวน 80 ข้อ เพื่อหาค่าความยากง่าย (Level of Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ผลปรากฏว่าได้แบบทดสอบ จำนวน 50 ข้อ โดยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า p ระหว่าง 0.20 - 0.80 ค่า r ระหว่าง 0.20 - 1.00

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นปฏิบัติการ

นำแบบทดสอบฉบับสมบูรณ์แล้ว จำนวน 50 ข้อ ทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 47 คน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นประเมินผล

ประเมินผลโดยการหาผลสัมฤทธิ์จากการทำแบบทดสอบของกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 47 คน

ใช้เกณฑ์การให้คะแนนอิงจากมาตรฐานการให้คะแนนในการสอบประเมินคุณภาพการศึกษาแห่งชาติ ปี พ.ศ. 2549 ดังนี้

0-39 คะแนน แสดงว่า อยู่ในระดับปรับปรุง คือ นักเรียนที่ทำแบบทดสอบได้ระหว่าง 0-24 ข้อ

40-59 คะแนน แสดงว่า อยู่ในระดับพอใช้ คือ นักเรียนที่ทำแบบทดสอบได้ระหว่าง 25-37 ข้อ

60-80 คะแนน แสดงว่า อยู่ในระดับดี คือ นักเรียนที่ทำแบบทดสอบได้ระหว่าง 38-50 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำแบบทดสอบ
2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. ค่าร้อยละ (Percentage) (สมบุรณ์ สุริยวงศ์ และคณะ. 2544 : 151)

$$\text{สูตร } p = \frac{A}{n} \times 100$$

เมื่อ P แทน ค่าร้อยละ

A แทน จำนวนหรือความถี่ที่ต้องการหาค่าร้อยละ

n แทน จำนวนข้อมูลทั้งหมด

2. ค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index-of-Item-Objective-Congruence: IOC) (สมบุรณ์ สุริยวงศ์ และคณะ. 2544 : 151)

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{n}$$

เมื่อ $\sum R$ แทน ผลรวมของความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง (กลุ่มผู้ประเมิน)

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (จำนวนผู้ประเมิน)

3. ค่าความยากง่าย (Level of Difficulty) (สมบุรณ์ สุริยวงศ์ และคณะ. 2544 : 151)

เกณฑ์กำหนดไว้ระหว่าง 0.20 - 0.80

$$\text{สูตร } P = \frac{R}{N}$$

เมื่อ P แทน ค่าความยากของคำถามแต่ละข้อ

R แทน จำนวนผู้ตอบถูกในแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เข้าสอบทั้งหมด

4. ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) (สมบุรณ์ สุริวงค์ และคณะ. 2544 : 151)

$$\text{สูตร } r = \frac{H-L}{\frac{N}{2}}$$

เมื่อ	r	แทน	ค่าอำนาจจำแนกของแบบทดสอบ
	H	แทน	จำนวนนักเรียนที่ตอบถูกในกลุ่มสูง
	L	แทน	จำนวนผู้ตอบถูกในกลุ่มต่ำ
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

5. ค่าเฉลี่ย (Mean Score) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 104)

$$\text{สูตร } \bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ	$\bar{X}$	แทน	ค่าเฉลี่ย
	$\sum X$	แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนน
	N	แทน	จำนวนคะแนนในข้อมูลนั้น

6. ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 106)

$$\text{สูตร } S.D. = \frac{\sqrt{n\sum x^2 - (\sum x)^2}}{N(N-1)}$$

เมื่อ	$S.D$	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
	$\sum x$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนนักเรียนทั้งหมด

7. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability)

การหาค่าความเชื่อมั่น KR 20 โดยวิธี คูเดอร์ ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson Method) (สมบุรณ์ สุริวงค์ และคณะ. 2544 : 151).

$$\text{สูตร } KR 20 = \frac{K}{K-1} \left[1 - \frac{\sum pq}{KS_x^2} \right]$$

เมื่อ	K	แทน	จำนวนข้อสอบ
	P	แทน	สัดส่วนของคนที่ตอบถูก
	Q	แทน	สัดส่วนของคนที่ไม่ตอบผิด
	S_x^2	แทน	ความแปรปรวนของคะแนน

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 การพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ตอนที่ 2 การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ปีการศึกษา 2551

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนเตรียมการ

กำหนดแบบทดสอบให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และทฤษฎีการวัดและประเมินผลของวาเลนต์ จำนวน 80 ข้อ

ขั้นตอนที่ 2 ขั้นตอนวางแผนพัฒนา

2.1 สร้างแบบทดสอบให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) และทฤษฎีการวัดผลของวาเลนต์ จำนวน 80 ข้อ

2.2 นำแบบทดสอบส่งให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ เพื่อหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index-of-Item-Objective-Congruence: IOC) และความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content-Validity) มีค่าดัชนีความสอดคล้องมีค่าเท่ากับ 1.00

2.3 นำแบบทดสอบ จำนวน 80 ข้อ มาวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ซึ่งผลการวิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) ค่าอำนาจจำแนก (r) และค่าความเชื่อมั่น ของแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 จำนวน 80 ข้อ พบว่า แบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่

1 มีค่าความยากง่าย (p) ระดับสูงสุดเท่ากับ 0.95 ระดับต่ำสุดเท่ากับ 0.11 และมีค่าอำนาจจำแนก (r) ระดับสูงสุด เท่ากับ 0.89 ระดับต่ำสุด 0 ค่าเฉลี่ยความยากง่าย (P) เท่ากับ 0.61 ค่าเฉลี่ยอำนาจจำแนก (r) เท่ากับ 0.54 มีค่าความเชื่อมั่น KR 20 เท่ากับ 0.89 คะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 49.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 11.21

2.4 เลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย ระหว่าง 0.23 - 0.76 มีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.24 - 0.89 จำนวน 50 ข้อ ซึ่งการผ่านเกณฑ์ค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.20 - 0.80 และค่าอำนาจจำแนก (r) ตั้งแต่ 0.20 - 1.00

ขั้นตอนที่ 3 ขั้นปฏิบัติการ

นำแบบทดสอบฉบับ 50 ข้อ ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมศึกษาธรมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 47 คน

ขั้นตอนที่ 4 ขั้นประเมินผล

ผู้วิจัยได้รวบรวมคะแนนจากกลุ่มตัวอย่างและวัดตามเกณฑ์ในการหาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ซึ่งอิงจากมาตรฐานการให้คะแนนในการสอบประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ ปี พ.ศ. 2549 โดยผู้วิจัยใช้สูตรในการคิดคะแนนดังนี้

$$80 \times \text{จำนวนข้อที่ตอบถูก}$$

50

สรุปผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน ปราบกฏผลสัมฤทธิ์ ดังนี้

ตารางที่ 12 แสดงผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งมีจำนวนนักเรียน ร้อยละ และค่าเฉลี่ย การทำแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

ช่วงคะแนน	จำนวนนักเรียน	ร้อยละ	ค่าเฉลี่ย	การแปลผล
0 - 18 คะแนน	8	17.02	15.75	ปรับปรุง
19 - 35 คะแนน	22	46.80	27.63	พอใช้
36 - 50 คะแนน	17	36.17	42.17	ดี
รวม	47	100.00		

จากตารางที่ 12 พบว่า จำนวนนักเรียนที่อยู่ในระดับพอใช้มีจำนวนมากที่สุด มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 27.63 รองลงมาอยู่ในระดับดี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 36.17 และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 42.17 และอยู่ในระดับปรับปรุงมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.02 และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.75

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544
2. เพื่อหาผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียน โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 จำนวน 47 คน และนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/2 จำนวน 30 คน รวมทั้งสิ้น 77 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา จำนวน 47 คน ได้มาโดยการสุ่มอย่างง่าย ระยะเวลาที่ดำเนินการ ภาคเรียนที่ 2 / 2551

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบประเมินความเที่ยงตรงของเนื้อหาและความถูกต้องของแบบทดสอบ
2. แบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 จำนวน 50 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือขอความร่วมมือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ส่งถึงผู้อำนวยการโรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เพื่อขอความอนุเคราะห์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการทำแบบทดสอบ
2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าดัชนีความสอดคล้อง ค่าความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าความเชื่อมั่น

การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการพิจารณาความสอดคล้องของแบบทดสอบกับมาตรฐานการเรียนรู้ (Content Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index-of-Item-Objective-Congruence: IOC) ของผู้เชี่ยวชาญทั้ง 3 คน ได้ค่า IOC เท่ากับ 1.00
2. วิเคราะห์ข้อมูลที่ได้จากการทำแบบทดสอบฉบับ 80 ข้อ ของกลุ่มทดลอง (Try-out) เพื่อหาค่าความยากง่าย (Level of Difficulty) ค่าอำนาจจำแนก (Discrimination Power) และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) และคัดเลือกแบบทดสอบที่มีค่า p ระหว่าง 0.20 - 0.80 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.20-1.00 จำนวน 50 ข้อ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการนำเสนอข้อมูล โดยนำเสนอเป็นแบบความเรียงเชิงพรรณนา และสรุปค่าเฉลี่ยและค่าร้อยละ ในรูปแบบตาราง

สรุปผลการวิจัย

- 1) การพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มี 4 ขั้นตอน ดังนี้ ชั้นเตรียมการ ชั้นวางแผนพัฒนา ชั้นปฏิบัติการและชั้นประเมินผล ซึ่งแบบทดสอบมีค่าความยากง่าย (p) ระหว่าง 0.23 - 0.76 มีค่าอำนาจจำแนก (r) ระหว่าง 0.24 - 0.89 มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 จำนวนแบบทดสอบ 50 ข้อ
- 2) ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 โรงเรียนประถมสาธิตมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ในระดับพอใช้มีจำนวนมากที่สุด มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 27.63 รองลงมาอยู่ในระดับดี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 36.17

และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 42.17 และอยู่ในระดับปรับปรุงมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.02 และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.75

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ผู้วิจัยขอเสนอการอภิปรายผลดังต่อไปนี้

การพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 มี 4 ชั้นคอน คือ

1. ชั้นเตรียมการ ผู้วิจัยได้ศึกษามาตรฐานการเรียนรู้ ช่วงชั้นที่ 1 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 และศึกษาทฤษฎีการวัดและประเมินผลของวาลเลตต์ ซึ่งมี 5 ระดับ ได้แก่ ระดับกลไก ระดับความรู้ ระดับถ้อย โอน ระดับสื่อสาร และระดับวิเคราะห์วิจารณ์

2. ชั้นวางแผนพัฒนา ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบที่สร้างขึ้นส่งให้ผู้เชี่ยวชาญพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content - Validity) และนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index - of - Item - Objective - Congruence: IOC) และนำไปให้นักเรียนกลุ่มทดลองทำแบบทดสอบ จำนวน 80 ข้อ ผลปรากฏว่า

แบบทดสอบที่ดีควรเก็บไว้ได้แก่

1. ข้อที่ค่อนข้างง่าย อยู่ในระดับเหมาะสม อำนาจจำแนกดี มี 21 ข้อ ได้แก่

ข้อ 17, 19, 21, 23, 24, 30, 32, 33, 35, 37, 39, 43, 49, 64, 65, 66, 67, 68,

71, 77, 78

2. ข้อที่ยากง่ายปานกลาง อยู่ในระดับเหมาะสม อำนาจจำแนกดี มี 21 ข้อ ได้แก่

ข้อ 3, 9, 12, 1, 27, 28, 34, 38, 41, 42, 48, 50, 52, 56, 60, 62, 63, 70, 73,

74, 79

3. ข้อที่ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกดี มี 8 ข้อ ได้แก่

ข้อ 29, 36, 40, 55, 57, 58, 59

แบบทดสอบที่ควรปรับปรุงได้แก่

1. ข้อที่ง่าย อำนาจจำแนกดี มี 18 ข้อ ได้แก่

ข้อ 1, 2, 4, 5, 6, 7, 8, 10, 11, 13, 15, 16, 18, 22, 25, 61, 72, 76

2. ข้อที่ยาก อำนาจจำแนกดี มี 1 ข้อ ได้แก่

ข้อ 31

3. ข้อที่ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกไม่ดี มี 4 ข้อ ได้แก่

ข้อ 44, 45, 51, 80

แบบทดสอบที่ควรตัดทิ้งได้แก่

1. ข้อที่ยากมากหรือง่ายมาก อำนาจจำแนกไม่ดี มี 4 ข้อ ได้แก่

ข้อ 21, 26, 46, 69

2. ข้อที่ไม่มีอำนาจจำแนก (อำนาจจำแนกเป็น 0) มี 2 ข้อ ได้แก่

ข้อ 53, 75

3. ข้อที่อำนาจจำแนกเป็นลบ มี 1 ข้อ ได้แก่

ข้อ 54

แบบทดสอบ มีจำนวน 80 ข้อ ผู้วิจัยคัดเลือกข้อสอบที่มีค่า p ระหว่าง 0.20 - 0.80 ค่า r อยู่ระหว่าง 0.20 - 1.00 จำนวน 50 ข้อ ได้แก่ ข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย อยู่ในระดับเหมาะสม อำนาจจำแนกดี มี 21 ข้อ ข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง อยู่ในระดับเหมาะสม อำนาจจำแนกดี มี 21 ข้อ และ ข้อที่ค่อนข้างยาก อำนาจจำแนกดี มี 8 ข้อ รวมจำนวน 50 ข้อ ซึ่งประกอบไปด้วย ข้อสอบด้าน ทักษะการฟังและพูด จำนวน 20 ข้อ ทักษะการอ่าน จำนวน 15 ข้อ และทักษะการเขียนจำนวน 15 ข้อ

3. ขั้นปฏิบัติการ นำแบบทดสอบจำนวน 50 ข้อ ไปให้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 1 ชั่วโมง

4. ขั้นประเมินผล นำผลการทดสอบมาประมวลผลแล้วปรากฏว่า ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3/1 ที่อยู่ในระดับพอใช้มีจำนวนมากที่สุด มีจำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 46.80 และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 27.63 รองลงมาอยู่ในระดับดี มีจำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 36.17 และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 42.17 และอยู่ในระดับปรับปรุงมีจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 17.02 และมีค่าเฉลี่ย เท่ากับ 15.75 เนื่องจากแบบทดสอบมีค่าความยาก (p) ระหว่าง 0.23 - 0.76 มีค่าอำนาจจำแนกจำแนก (r) ระหว่าง 0.24 - 0.89 มีค่าความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.89 ทำให้สามารถจำแนกนักเรียนได้ 3 ระดับ คือ ระดับดี ระดับพอใช้และระดับปรับปรุง

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

จากการวิจัยเรื่องการพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ในครั้งนี้ ผู้วิจัยสามารถให้ข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ในการจัดการเรียนการสอนและการวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

ข้อเสนอแนะที่ได้จากการวิจัย

1. ผู้สอนต้องศึกษาสาระ/ มาตรฐาน /มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นของกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศอย่างเข้าใจและตีความให้ละเอียด
2. ผู้สอนต้องศึกษาระเบียบวิธีวัดและประเมินผลการเรียนรู้ การทำแบบทดสอบแบบต่าง ๆ ในแต่ละระดับชั้น
3. ควรพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ในแต่ละช่วงชั้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ตามระดับชั้น ตามผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544
2. ควรมีการพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ ช่วงชั้นที่ 1-4 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2544
3. ควรมีการพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1-4 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 และใช้ทฤษฎีการพัฒนาแบบทดสอบแบบต่าง ๆ

บรรณานุกรม

- กันต์คนัย วรจิตติพล. (2542). การพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏนครปฐม จังหวัดนครปฐม. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- กานดา จรดล. (2529). การศึกษาความรู้และความต้องการในการปรับปรุงการสอนของครูภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ในจังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- จำรัส อานามนารด. (2516). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ในการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยวิชาการศึกษา.
- ชวาล แพร่ตกุล. (2520). เทคนิคการเขียนข้อทดสอบ. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พิทักษ์อักษร.
- บรรดล สุขปิติ. (2524). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานครพิมพ์.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2535). การวิจัยทางการวัดผลและประเมินผล. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญเชิด ภูโยธอนันตพงศ์. (2524). การสร้างแบบทดสอบ. กรุงเทพฯ: งานตำราและคำสอน. กองบริการวิชาการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- _____ (2526). การวัดและประเมินผลการศึกษา : ทฤษฎีและการประยุกต์. กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- ประโมกษ์ คุณนีย์. (2542). การสร้างแบบทดสอบวัดภาคปฏิบัติด้านทักษะการพูดวิชาภาษาอังกฤษ. การบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ ทวีรัตน์. (2530). การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์. สำนักทดสอบทางการศึกษา และจิตวิทยา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร.
- พิตร ทองชั้น. (2524). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ไพศาล หวังพานิช. (2526). การวัดผลการศึกษา. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- ภัทรา นิกมานนท์. (2532). การประเมินผลและการสร้างแบบทดสอบ. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: อักษรอาชีพพัฒน์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2515). หลักการสร้างและวิเคราะห์ข้อสอบ. กรุงเทพฯ: โอเดียนการพิมพ์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ศิริชัย กาญจนวาที. (2537). ทฤษฎีการประเมิน. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศึกษาริการ, กระทรวง. (2544). สารและมาตรฐานการเรียนรู้กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ
หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์องค์การรับส่งสินค้า
และพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- ศึกษาริการ, กระทรวง. (2546). แนวทางการประเมินผลด้วยทางเลือกใหม่ ตามหลักสูตรการศึกษา
ขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ)..
กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- สุรภรณ์ ห้วยคำ (2534). การศึกษาความเกี่ยวข้องเชิงเนื้อหาของแบบทดสอบวิชาภาษาอังกฤษ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ปลายปีการศึกษา 2532 ของจังหวัดนครราชสีมา. ปรินญาการศึกษา
มหาบัณฑิต สาขาภาษาศาสตร์การศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุไร พงษ์ทองเจริญ. (2540). วิธีสอนภาษาอังกฤษ (มัธยมศึกษา). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาราช.
- _____ (2526). วิธีสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้เริ่มเรียน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
ประมวลศิลป์.
- อัจฉรา วงศ์ไธรร. (2538). แนวการสร้างข้อสอบภาษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.
- อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด. (2550). การพัฒนาการจัดการเรียนการสอน กลุ่มสาระการเรียนรู้
ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน. คณะครุศาสตร์
มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา.
- อุบล แก้วปิ่น. (2547). การสร้างแบบทดสอบวัดทักษะการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ.2544 : มหาวิทยาลัย
มหาสารคาม.
- Bloom, Benjamin S. (1956). *Taxonomy of educational objectives: Book 1, Cognitive domain.*
New York: Longman.
- Cohen, J.M. and N.J. Uphoff. (1997). *Rural development participation: Concept and
Measures For Project Design implementation and Evaluation.* London: Cornell
University.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- Finocchiaro, Mary, and Sako Sydney. (1983). **Foreign Language Testing: A Practical Approach**. New York: Regents.
- Harris, David P. (1969). **Testing English as a Second Language**. New York: Mc Graw – Hill.
- Harrison, Paul. (1983). **Operations research New York**. N.Y: Facts on File.
- Hugter, A. (1994). **Testing for Language Teacher**. Cambridge: Cambridge University Press.
- Lado, Robert. (1961). **Language testing : A scientific approach**. New York: McGraw – Hill Inc.
- Madson, H. (1983). **Technique in Testing**. New York: Oxford University Press.
- Oller, John W. (1979). **Language Test at School: A Pragmatic Approach**. London: Longman Inc.
- Oscar K. Buros. (1959). **The Fifth Mental Measurements Yearbook**.
- _____ (1965). **Michigan Test of English Language Proficiency**.
- _____ (1972). **The Test of English as a Foreign Language (TOEFL): The Seventh Mental Measurement Yearbook**.
- Stephen Jackson. (1968). **A Teacher's Guide to Tests and Testing**. Cambridge England: Cambridge University Press.
- Valette, R.M. (1977). **Modern Language Testing**. New York: Harcourt Brace Jovanovich. Inc.
- Weir, C.T. (1993). **Understanding & Developing Language Tests**. New York: Prentice – Hall.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิตรวจสอบเครื่องมือ

1. คร.พรรณีษ์ บัวโต	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 1 จังหวัดนครปฐม
2. คร.ฉัตรแก้ว เกาวิเศษ	ศึกษานิเทศก์ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษานครปฐมเขต 1 จังหวัดนครปฐม
3. นางสาวจันทร์ลา ดันติพงสานุรักษ์	นักวิชาการศึกษา สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กรุงเทพมหานคร

ภาคผนวก ข

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ที่ 1634 / 2552

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับ อาศัยอำนาจตามความใน มาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุม วิทยานิพนธ์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

1. กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ของ นางสาวกุลรวิ ใจสมุทร เรื่อง “การพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

1. ผศ. ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ประธาน
2. ดร. นิสัย แก้วแสนไชย	กรรมการ
3. ผศ. ดร. เกศสุดา รัชฎาวิศิษย์กุล	กรรมการ

2. กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ของ นางระเบียบ เปลี้นขำ เรื่อง “การพัฒนาแบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 3 ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

1. ผศ. ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ประธาน
2. ดร. นิสัย แก้วแสนไชย	กรรมการ
3. ผศ. ดร. เกศสุดา รัชฎาวิศิษย์กุล	กรรมการ

3. กรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ของ นางสาวเบญจวรรณ อ่อนพลี เรื่อง “การพัฒนา แบบทดสอบ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 4 ตามมาตรฐานการ เรียนรู้ ในหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 ประกอบด้วยบุคคลต่อไปนี้

1. ผศ. ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	ประธาน
2. ดร. นิสัย แก้วแสนไชย	กรรมการ
3. ผศ. ดร. เกศสุดา รัชฎาวิศิษย์กุล	กรรมการ

ให้คณะกรรมการดังกล่าวควบคุมวิทยานิพนธ์โดยยึดถือความมีมาตรฐานทางวิชาการเป็น
สำคัญ และสามารถเบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานได้ตามระเบียบมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จ
เจ้าพระยา ว่าด้วยการเงินของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2547

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้น ไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

ตั้ง ณ วันที่ 29 เดือน มิถุนายน พ.ศ. 2552

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตารัตน์ ชวนเลา)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ที่ 956 / 2552

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปค้ำจ้องบังคับ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ. 2547 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ สาขาการสอนภาษาอังกฤษ จำนวน 3 ราย คือ

ชื่อ-สกุล	ชื่อเรื่อง	วันเวลา สถานที่สอบ	กรรมการ	ตำแหน่ง
1. นางสาวกรวี ใจสมุทร	การพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 1 ตาม มาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	19 ก.ค. 2552 16.30 น. ห้อง 693 อาคาร 100 ปี	1. ดร. นิธิย แก้วแสนไชย 2. ผศ.ดร. ชีวีวรรณ อึ้งชะฮาด 3. ผศ. ดร. เกศสุดา รัชฎาวิศิษฏกุล 4. ดร. คมศร วงษ์รักษา 5. นายธานีินทร์ คงอินทร์	ประธานสอบ กรรมการ กรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ
2. นางระวีชัย ณสิทธิ์	การพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 3 ตาม มาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	19 ก.ค. 2552 16.30 น. ห้อง 693 อาคาร 100 ปี	1. ดร. นิธิย แก้วแสนไชย 2. ผศ.ดร. ชีวีวรรณ อึ้งชะฮาด 3. ผศ. ดร. เกศสุดา รัชฎาวิศิษฏกุล 4. ดร. คมศร วงษ์รักษา 5. นายธานีินทร์ คงอินทร์	ประธานสอบ กรรมการ กรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ
3. นางสาวบุญจวรรณ อ่อนพาลี	การพัฒนาแบบทดสอบกลุ่มสาระ การเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ช่วงชั้นที่ 4 ตาม มาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตร การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544	19 ก.ค. 2552 16.30 น. ห้อง 693 อาคาร 100 ปี	1. ดร. นิธิย แก้วแสนไชย 2. ผศ.ดร. ชีวีวรรณ อึ้งชะฮาด 3. ผศ. ดร. เกศสุดา รัชฎาวิศิษฏกุล 4. ดร. คมศร วงษ์รักษา 5. นายธานีินทร์ คงอินทร์	ประธานสอบ กรรมการ กรรมการ กรรมการ กรรมการและเลขานุการ

ให้คณะกรรมการดังกล่าวสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์โดยยึดถือความมีมาตรฐานทางวิชาการเป็นสำคัญ และสามารถ
เบิกค่าตอบแทนการปฏิบัติงานได้ตามระเบียบสภามหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ว่าด้วยการเงินของการจัดการศึกษา
ระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2543

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้น ไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

สั่ง ณ วันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2552

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศุภาวิรัตน์ ชาญเสนา)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ที่ ศธ 0564.11/ 1945

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 อีสราภาท แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

21 เมษายน 2552

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เรียน ผศ. ดร. อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	จำนวน 1	ฉบับ
2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์	จำนวน 1	ฉบับ
3. แบบฟอร์มตอบรับ	จำนวน 1	ฉบับ

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ 1634/2552 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ลงวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ.2552 และคำสั่งที่ 956/2552 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ลงวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2552 มหาวิทยาลัยมีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านเป็นประธานกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ ทิพิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และทรงคุณวุฒิ ตามระเบียบข้อบังคับว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ควบคุมภาคินพนธ์ ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และขอเรียนเชิญท่านเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ทั้งนี้ขอความกรุณาส่งแบบฟอร์มตอบรับสิ่งที่ส่งมาด้วย 3

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุการ์ณิ์ ชาญเสนา)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ฝ่ายประสานงานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2473 - 7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ 0564.11/ 1967

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 อีสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

22 เมษายน 2552

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และประธานกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เรียน คร. นิสัย แก้วแสนไชย

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	จำนวน	1	ฉบับ
2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์	จำนวน	1	ฉบับ
3. แบบฟอร์มตอบรับ	จำนวน	1	ฉบับ

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ 1634/2552 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ลงวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ.2552 และคำสั่งที่ 956/2552 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ลงวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2552 มหาวิทยาลัยมีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านเป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่ง ได้ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และทรงคุณวุฒิ ความระเบียบ ขอบังคับว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ควบคุมภาคินิพนธ์ ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และขอเรียนเชิญเป็นประธานกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ทั้งนี้ขอความกรุณาส่งแบบฟอร์มตอบรับสิ่งที่ส่งมาด้วย 3

จึงเรียนมาเพื่อ โปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุคาร์ณิ์ ชาญเลขา)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ฝ่ายประสานงานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2473 - 7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ 0564.11/ 2060

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 อีสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

27 เมษายน 2552

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์และกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เรียน ผศ.ดร.เกศสุดา รัชฎาวิชิตชูกุล

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	จำนวน 1	ฉบับ
2. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์	จำนวน 1	ฉบับ
3. แบบฟอร์มตอบรับ	จำนวน 1	ฉบับ

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ 1634/2552 เรื่องแต่งตั้งคณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ลงวันที่ 29 มิถุนายน พ.ศ.2552 และคำสั่งที่ 956/2552 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ลงวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2552 มหาวิทยาลัยมีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านเป็นกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์ ซึ่งได้ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้และทรงคุณวุฒิ ตามระเบียบ ชื่อบ่งกับว่าด้วยคุณสมบัติของผู้ควบคุมภาคินพนธ์ ดังสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และขอเรียนเชิญท่านเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 2 ทั้งนี้ขอความกรุณาส่งแบบฟอร์มตอบรับสิ่งที่ส่งมาด้วย 3

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุภารัตน์ ชาญเลขา)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ฝ่ายประสานงานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2473 - 7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ 0564.11/ 2072

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 อีสรภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตธนบุรี กรุงเทพมหานคร 10600

28 เมษายน 2552

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เรียน ดร. คมสร วงษ์รักษา

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบฟอร์มตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ 956/2552 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ลงวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2552 มหาวิทยาลัยมีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 ทั้งนี้ขอความกรุณาส่งแบบฟอร์มตอบรับสิ่งที่ส่งมาด้วย 2

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. สุครัตน์ ชานูเลชา)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ฝ่ายประสานงานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2473 - 7000 ต่อ 1810

ที่ ศธ 0564.11/ 2077

มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
1061 อีสราภาพ แขวงหิรัญรูจี
เขตหนองจอก กรุงเทพมหานคร 10600

29 เมษายน 2552

เรื่อง ขอเรียนเชิญเป็นกรรมการและเลขานุการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์

เรียน นายธานีทร์ คงอินทร์

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. คำสั่งแต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบฟอร์มตอบรับ จำนวน 1 ฉบับ

ตามคำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ที่ 956/2552 เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ลงวันที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2552 มหาวิทยาลัยมีความประสงค์ขอเรียนเชิญท่านเป็นกรรมการสอบปากเปล่าวิทยานิพนธ์ ดังรายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 ทั้งนี้ขอความกรุณาส่งแบบฟอร์มตอบรับสิ่งที่ส่งมาด้วย 2

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุเคราะห์ และขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุตารณ์ ชาญเลขา)
รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ฝ่ายประสานงานบัณฑิตศึกษา

โทร. 0-2473 - 7000 ต่อ 1810

คำสั่งมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา

ที่ 1956 / 2552

เรื่อง แต่งตั้งกรรมการสอบประมวลความรู้

เพื่อให้การจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาเป็นไปตามข้อบังคับของหลักสูตร ว่าด้วยการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา แผน ก. อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 31 แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ พ.ศ.2547 จึงแต่งตั้งคณะกรรมการจัดสอบประมวลความรู้ หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการอำนวยการ

1.1 รศ.ดร.สุพล วุฒิเสน	ประธานกรรมการ
1.2 ผศ.ดร.สุคาร์คณ์ ชาญเลขา	กรรมการ
1.3 รศ.ดร.วิโรจน์ วัฒนานิมิตกุล	กรรมการ
1.4 ผศ.ดร.สรายุทธ์ เศรษฐขจร	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่ อำนวยการความสะดวกเพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2. กรรมการออกข้อสอบและตรวจข้อสอบ

2.1 รศ.วัฒนา พิชราวณิช	ประธานกรรมการ
2.2 ผศ.ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	กรรมการ
2.3 นายธานีทร์ คงอินทร์	กรรมการและเลขานุการ

หน้าที่ ดำเนินการออกข้อสอบ-ตรวจข้อสอบ ประเมินผลการสอบ เสนอต่อมหาวิทยาลัย ตามวัน เวลาที่กำหนด

3. กรรมการคุมสอบ

3.1 รศ.วัฒนา พิชราวณิช	ประธานกรรมการ
3.2 ผศ.ดร.อารีวรรณ เอี่ยมสะอาด	กรรมการ
3.3 นายธานีทร์ คงอินทร์	กรรมการและเลขานุการ

4. เจ้าหน้าที่

4.1 นายจักรพงษ์ เกตุจำปา

หน้าที่ คุมสอบนักศึกษาตามวัน เวลาที่กำหนด

ให้บุคคลที่ได้รับการแต่งตั้งตามคำสั่งนี้ดำเนินการในวันที่ 15 สิงหาคม พ.ศ. 2552 เวลา 8.30 - 16.30 น. และมีสิทธิเบิกค่าตอบแทนได้ตามประกาศมหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา เรื่องการใช้จ่ายเงินของการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ. 2547

ทั้งนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไปจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลง

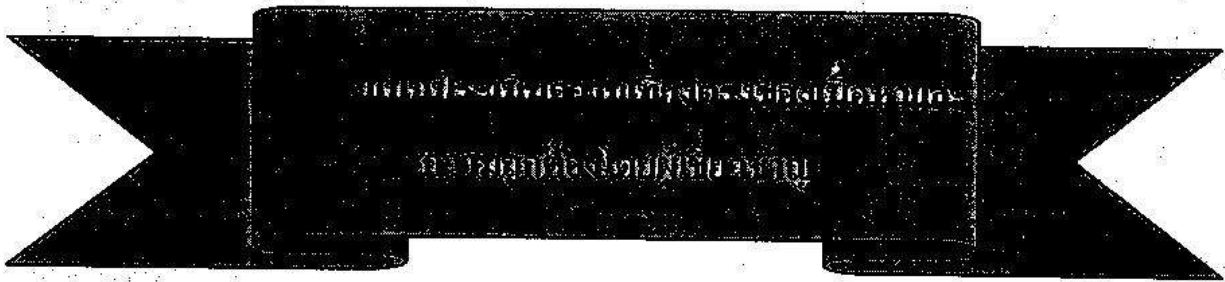
สั่ง ณ วันที่ 27 กรกฎาคม พ.ศ. 2552

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุภารัตน์ ชาญเลขา)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทนอธิการบดี

ภาคผนวก ก

คำชี้แจง

โปรดพิจารณาว่า ข้อสอบแต่ละข้อต่อไปนี้ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ ที่ระบุไว้ แล้ว
เขียนผลการพิจารณาของท่าน โดยทำเครื่องหมาย (/) ลงในช่อง “คะแนนการพิจารณา” ตามความ
คิดเห็นของท่าน ดังนี้

+1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้ ช่วง
ชั้น ตรงกับทักษะและระดับขั้นทักษะตามที่ได้ระบุไว้

0 หมายถึง ท่านไม่แน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้
ช่วงชั้น ตรงกับทักษะและระดับขั้นทักษะตามที่ได้ระบุไว้

-1 หมายถึง ท่านแน่ใจว่า แบบทดสอบนั้นไม่ตรงตามมาตรฐานการเรียนรู้
ช่วงชั้น ตรงกับทักษะและระดับขั้นทักษะตามที่ได้ระบุไว้

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 1</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การฟังและพูด (Listening & Speaking)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 1</p> <p>1. A : What is it? B : .....</p> <p>a. It's a desk. b. It's a bin. c. It's a fan. d. It's a dish.</p>				
<p>ข้อที่ 2</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การฟังและพูด (Listening & Speaking)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 2</p> <p>2. A : What is it? B : .....</p> <p>a. It's a dog. b. It's a rat. c. It's a cat. d. It's a butterfly.</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 3</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจ กระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำ ความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>4. เข้าใจ บท สนทนา เรื่องสั้น หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 3</p> <p>3. A : What is it? B : .....</p> <p>a. It's a cat. b. It's a pig. c. It's a crocodile. d. It's a snake.</p>				
<p>ข้อที่ 4</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจ กระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำ ความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>4. เข้าใจ บท สนทนา เรื่องสั้น หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 4</p> <p>4. A : What are they? B : .....</p> <p>a. They are brushes. b. They are pens. c. They are erasers. d. They are rulers.</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 5</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>4. เข้าใจบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน</p> <p>4. เข้าใจบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชน</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การฟังและพูด (Listening & Speaking)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 5</p> <p>5. A : Is it a banana? B : No, it isn't. ....</p> <p>a. It is a carrot. b. It is a tomato. c. It is a grape. d. It is a corn.</p>				
<p>ข้อที่ 6</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความดีความชอบในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>1. ให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งใกล้ตัวทั่วไป ด้วยท่าทาง ภาพ คำ และข้อความสั้น ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การฟังและพูด (Listening & Speaking)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>การสื่อสาร (Communication)</p> <p>ข้อที่ 6</p> <p>6. Ann: What are they .....? Dan: They are .....</p> <p>a. doing / playing a football. b. doing / playing game. c. going / playing computer. d. going / playing badminton.</p> 				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 7</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจ กระบวนการพูด การเขียน และ การสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มี ประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>1. ให้ ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และสิ่งใกล้ตัว ทั่วไป ด้วยท่าทาง ภาพ คำ และ ข้อความสั้น ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills): การ ฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): ความรู้ (Knowledge) ข้อที่ 7</p> <p>7. Tom: What fruit do you like? Ploy: I like .....</p> <p>a. tiger b. apple c. swimming d. noodle</p>				
<p>ข้อที่ 8</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจ กระบวนการพูด การเขียน และ การสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มี ประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>2. นำ เสนอ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูล ต่างๆ ในกิจวัตรประจำวัน</p>	<p>ทักษะ (Skills): การ ฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): ความรู้ (Knowledge) ข้อที่ 8</p> <p>8. Dom: Do you like hamburger? Dang: No, I .....</p> <p>a. don't b. doesn't c. do d. does</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 9</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจ กระบวนการพูด การเขียน และ การสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มี ประสิทธิภาพและมีสุนทรีย์ภาพ</p> <p>2. นำเสนอ ความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูล ต่างๆ ในกิจวัตรประจำวัน</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 9</p> <p>9. A: ..... pens do you have? B: I have five pens. a. How many b. How much c. How often d. How long</p>				
<p>ข้อที่ 10</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจ กระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำ ความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>1. เข้าใจคำสั่ง คำ ขอร้อง ภาษาท่าทาง และประโยค ง่ายๆ ในสถานการณ์ใกล้ตัว</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): การถ่ายโอน (Transfer)</p> <p>ข้อที่ 10</p> <p>10. A: ..... B: It's nine o'clock. a. When is your birthday? b. What time is it? c. How do you weigh? d. How much is it?</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 11</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค.1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม</p> <p>3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 11</p> <p>11. Bird: .....</p> <p>Kate: My birthday's in March.</p> <p>a. What number is it? b. What time is it? c. When's your birthday? d. What is your telephone number?</p>				
<p>ข้อที่ 12</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค.1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>3. เข้าใจคำ กลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือลักษณะง่าย ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): การถ่ายโอน (Transfer)</p> <p>ข้อที่ 12</p> <p>12. Joy: .....</p> <p>Shopkeeper: Thirty baht a kilo Joy: Give me two kilos, please.</p> <p>a. How much do you have? b. Do you have some mangoes? c. How much are these mangoes? d. Do you sell mangoes?</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 13</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรีย์ภาพ</p> <p>2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ในกิจวัตรประจำวัน</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 13</p> <p>13. Somluk: .....</p> <p>John: I come from England.</p> <p>a. Hi, tell me where are you from? b. Hey you, where are you from? c. Sir, tell me where are you from? d. Hello, where are you from?</p>				
<p>ข้อที่ 14</p> <p>สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ค 2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้คำ สำนวนง่าย ๆ ในการติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): การสื่อสาร (Communication)</p> <p>ข้อที่ 14</p> <p>14. Kate: ..... your telephone number? Ken: My ..... is 0-2432-9018.</p> <p>a. Who's / old b. Where's / time c. What's / telephone number d. How's / tall</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 15</p> <p>สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก</p> <p>มาตรฐาน ค 4.1 : สามารถใช้ ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ ต่าง ๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม</p> <p>1. ใช้ภาษาต่างประเทศ ตามสถานการณ์ต่าง ๆ ใน สถานศึกษา</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การฟังและพูด (Listening & Speaking)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>การสื่อสาร (Communication)</p> <p>ข้อที่ 15</p> <p>15. Sam: .....</p> <p>Nancy: My name's Nancy.</p> <p>a. What color is it?</p> <p>b. How do you do?</p> <p>c. What's your name?</p> <p>d. How are you?</p>				
<p>ข้อที่ 16</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.2 : มีทักษะในการ สื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร และแสดง ความรู้สึก และความคิดเห็น โดย ใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่ เหมาะสม</p> <p>3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับ บุคคล สิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้ ประโยชน์จากการเรียนทาง ภาษา และผลจากการฝึกทักษะ ต่าง ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การฟังและพูด (Listening & Speaking)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>การสื่อสาร (Communication)</p> <p>ข้อที่ 16</p> <p>16. I'm Thai. I'm ..... Thailand.</p> <p>a. from</p> <p>b. go</p> <p>c. to</p> <p>d. the</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 17</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค.1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดงความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่เหมาะสม</p> <p>3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): การสื่อสาร (Communication)</p> <p>ข้อที่ 17</p> <p>17. I clean my teeth three times .....</p> <p>a. a day b. a month c. a year d. a week</p>				
<p>ข้อที่ 18</p> <p>สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ค.2.1 : เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างภาษา กับวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และนำไปใช้ได้เหมาะสมกับกาลเทศะ</p> <p>1. เข้าใจรูปแบบพฤติกรรม และการใช้ถ้อยคำสั้นวนง่าย ๆ ในการติดต่อกับผู้สัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): การสื่อสาร (Communication)</p> <p>ข้อที่ 18</p> <p>18. Joy: I'm ..... I want a sandwich.</p> <p>a. hot b. thirsty c. hungry d. cold</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 19</p> <p>สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ค 2.1 : เข้าใจ ความสัมพันธ์ระหว่างภาษากับ วัฒนธรรมของเจ้าของภาษา และ นำไปใช้ได้เหมาะสมกับ กาลเทศะ</p> <p>1. เข้าใจรูปแบบ พฤติกรรม และการใช้คำ ส่วนต่างๆ ในการติดต่อ ปฏิสัมพันธ์ตามวัฒนธรรมของ เจ้าของภาษา</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): การสื่อสาร (Communication)</p> <p>ข้อที่ 19</p> <p>19. I'm cold. Can .....close the window, please?</p> <p>a. he b. they c. is d. you</p>				
<p>ข้อที่ 20</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจ กระบวนการพูด การเขียน และ การสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มี ประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>1. ให้ ข้อมูล เกี่ยวกับตนเอง และสิ่งใกล้ตัว ทั่วไป ด้วยท่าทาง ภาพ คำ และ ข้อความสั้นๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills): การฟังและพูด (Listening & Speaking) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): ถ่ายโอน (Transfer)</p> <p>ข้อที่ 20</p> <p>20. A: ..... is your birthday? B: It's 10th December.</p> <p>a. When b. How c. Where d. Why</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 21</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>3. เข้าใจคำ กลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือลักษณะง่าย ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 21</p> <p>21. It is an animal. It is a small insect. It is red or black. It likes to eat sugar. It lives in a group.</p> <p>a. </p> <p>b. </p> <p>c. </p> <p>d. </p>				
<p>ข้อที่ 22</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้ได้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>3. เข้าใจคำ กลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือลักษณะง่าย ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 22</p> <p>22. It is a sport in which two teams of eleven players kick a ball into the other team's goal. David Beckham is a very famous player in this sport.</p> <p>a. </p> <p>b. </p> <p>c. </p> <p>d. </p>				

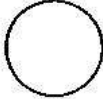
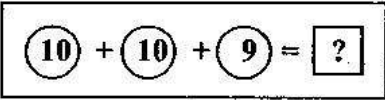
สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 23</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>3. เข้าใจคำ-กลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือลักษณะง่าย ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 23</p> <p>23. It is a vegetable. It is long. It is an orange root. You can eat it raw. It is good for salad.</p> <p>a. </p> <p>b. </p> <p>c. </p> <p>d. </p>				
<p>ข้อที่ 24</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่าน จากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>3. เข้าใจคำ-กลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือลักษณะง่าย ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 24</p> <p>24. It is an animal. It is black. It is small. It has two wings. It looks like a rat. It flies at night. It hangs upside in a cave.</p> <p>a. </p> <p>b. </p> <p>c. </p> <p>d. </p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 25</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>3. เข้าใจคำ กลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือลักษณะง่าย ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 25</p> <p>25. It has a long neck. It has four long legs. It eats leaves.</p> <p>a. </p> <p>b. </p> <p>c. </p> <p>d. </p>				
<p>ข้อที่ 26</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>3. เข้าใจคำ กลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือลักษณะง่าย ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 26</p> <p>26. It gives milk to us. It has four legs. It has two horns.</p> <p>a. </p> <p>b. </p> <p>c. </p> <p>d. </p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 27</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟัง และการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>3. เข้าใจคำ กลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือลักษณะง่าย ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 27</p> <p>27. It is an animal. It is a small insect. It has wings. It makes honey. It flies to flowers. It has yellow and brown stripes.</p> <p>a. </p> <p>b. </p> <p>c. </p> <p>d. </p>				
<p>ข้อที่ 28</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีค่อข้อมูล ข้อเท็จจริง ได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 28</p> <p>28. In the summer. The weather is.....</p> <p>a. hot</p> <p>b. cool</p> <p>c. wet</p> <p>d. cold</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 29</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3 : เข้าใจ กระบวนการพูด การเขียน และ การสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มี ประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง และสิ่งใกล้ตัวทั่วไป ด้วย ท่าทาง ภาพ คำ และข้อความสั้น ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills): การอ่าน (Reading) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): การถ่ายโอน (Transfer)</p> <p>ข้อที่ 29</p> <p>29. This room has a bar of soap, a toothbrush and a shower. What room is it?</p> <p>a. Living room b. Bedroom c. Kitchen d. Bathroom</p>				
<p>ข้อที่ 30</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ต 1.3 : เข้าใจ กระบวนการพูด การเขียน และ การสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มี ประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ ตนเอง และสิ่งใกล้ตัวทั่วไป ด้วย ท่าทาง ภาพ คำ และข้อความสั้น ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills): การอ่าน (Reading) ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): การถ่ายโอน (Transfer)</p> <p>ข้อที่ 30</p> <p>30. My telephone number is zero-two- eight-four two-three-three-seven-four. What number is it?</p> <p>a. 0-2863-3374 b. 0-2842-8874 c. 0-2842-3374 d. 0-2442-3374</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 31</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรีย์ภาพ</p> <p>1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งใกล้ตัวทั่วไป ด้วยท่าทาง ภาพ คำ และข้อความสั้น ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 31</p> <p>31. ★★★★★★★★★★</p> <p>How many stars are there?</p> <p>a. There are twenty stars.</p> <p>b. There are twelve stars.</p> <p>c. There are fourteen stars.</p> <p>d. There are thirteen stars.</p>				
<p>ข้อที่ 32</p> <p>สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ค 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยงความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิดโลกทัศน์ของคน</p> <p>1. เข้าใจคำและกลุ่มคำภาษาต่างประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 32</p> <p>32. What does the sign mean?</p> <p>a. Don't walk.</p> <p>b. Don't drink.</p> <p>c. Walk.</p> <p>d. Turn left.</p> 				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 33</p> <p>สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ค 3.1 : ใช้ ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <p>1. เข้าใจคำและ กลุ่มคำภาษาต่างประเทศที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 33</p> <p>33. 32. What does the sign mean?</p> <p>a. oval</p> <p>b. circle</p> <p>c. square</p> <p>d. triangle</p>				
<p>ข้อที่ 34</p> <p>สาระที่ 3 : ภาษาด้วยความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ค 3.1 : ใช้ ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <p>2. ถ้ายทอด ความหมายของคำและกลุ่มคำที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นๆ เป็นภาษาต่างประเทศ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 34</p> <p>34. What is the answer?</p> <p>a. It's twenty-nine.</p> <p>b. It's nine.</p> <p>c. It's nineteen.</p> <p>d. It's thirty-nine.</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 35</p> <p>สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ค 3.1 : ใช้ ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <p>2. ถ้ายทอด ความหมายของคำและกลุ่มคำที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นๆ เป็นภาษาต่างประเทศ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การอ่าน (Reading)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 35</p> <p>35. $\boxed{10 + 10 - 6 + 8 = ?}$</p> <p>What is the answer?</p> <p>a. It's twenty-six.</p> <p>b. It's twenty.</p> <p>c. It's twenty-four.</p> <p>d. It's twenty-two.</p>				
<p>ข้อที่ 36</p> <p>มาตรฐาน ค 1.2 : มีทักษะในการ สื่อสารทางภาษา แลกเปลี่ยน ข้อมูล ข่าวสาร และแสดง ความรู้สึก และความคิดเห็น โดย ใช้เทคโนโลยีและการจัดการที่ เหมาะสม</p> <p>2. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อแสดงความต้องการของคน โดยใช้สื่อเทคโนโลยีง่ายๆ ที่มีอยู่ ในสถานศึกษา</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 36</p> <p>36. Tom is hungry. He wants something to .....</p> <p>a. sleep</p> <p>b. drink</p> <p>c. walk</p> <p>d. eat</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 37</p> <p>สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์ กับชุมชนและโลก</p> <p>มาตรฐาน ค 4.2 : สามารถใช้ ภาษาคำต่างประเทศเป็นเครื่องมือใน การเรียนรู้ การศึกษาต่อ การ ประกอบอาชีพ การสร้างความ ร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันใน สังคม</p> <p>1. ใช้ภาษาคำประ เทศอย่างง่าย เพื่อสื่อสารชั้น พื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่าง ๆ ใน ท้องถิ่นของคน</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 37</p> <p>37. He delivers letters. He is a .....</p> <p>a. waiter b. farmer c. postman d. teacher</p>				
<p>ข้อที่ 38</p> <p>มาตรฐาน ค 2.2 : เข้าใจความ เหมือนและความแตกต่างระหว่าง ภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของ ภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>1. เข้าใจความ แ ต ก ต ำ ง ร ะ ห ว ำ ง ภาษาคำต่างประเทศ กับภาษาไทย ในเรื่อง เสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>การสื่อสาร (Communication)</p> <p>ข้อที่ 38</p> <p>38. He is ..... a bicycle.</p> <p>a. riding b. diving c. sitting d. fixing</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 39</p> <p>มาตรฐาน ต.2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษา กับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาคำต่างประเทศ กับภาษาไทยในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>การสื่อสาร (Communication)</p> <p>ข้อที่ 39</p> <p>39. My father works at police station. ..... is a policeman.</p> <p>a. She b. Him c. He d. Her</p>				
<p>ข้อที่ 40</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต.1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>1. ให้ ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งใกล้ตัวทั่วไป ด้วยท่าทาง ภาพ คำ และข้อความสั้น ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 40</p> <p>40. He plays football at .....</p> <p>a. bedroom b. school c. market d. bathroom</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 41</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจ กระบวนการพูด การเขียน และ การสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มี ประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>3. นำเสนอความ คิดเห็นที่มีค่อข้อมูล ข้อเท็จจริงได้ อย่างถูกต้อง</p>	<p>ทักษะ (Skills): การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 41</p> <p>41. We cut things with a .....</p> <p>a. comb b. hand c. knife d. key</p>				
<p>ข้อที่ 42</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจ กระบวนการพูด การเขียน และ การสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มี ประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>3. นำเสนอความ คิดเห็นที่มีค่อข้อมูล ข้อเท็จจริงได้ อย่างถูกต้อง</p>	<p>ทักษะ (Skills): การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill): ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 42</p> <p>42. It's twelve o'clock. I have.....</p> <p>a. breakfast b. lunch c. go to bed d. dinner</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 43</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีค่อข้อมูล ข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 43</p> <p>43. I study English at .....</p> <p>a. seven o'clock</p> <p>b. nine o'clock</p> <p>c. ten o'clock</p> <p>d. eleven o'clock</p>				
<p>ข้อที่ 44</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีค่อข้อมูล ข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้อง</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 44</p> <p>44. What is the color of Wednesday?</p> <p>a. black</p> <p>b. green</p> <p>c. pink</p> <p>d. blue</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 45</p> <p>สาระที่ 2 : ภาษาและวัฒนธรรม มาตรฐาน ค 2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>การสื่อสาร (Communication)</p> <p>ข้อที่ 45</p> <p>45. .... is a holiday.</p> <p>a. Halloween</p> <p>b. Valentine</p> <p>c. Loy Kratong</p> <p>d. New Year</p>				
<p>ข้อที่ 46</p> <p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร มาตรฐาน ค 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสาร ข้อมูล ความคิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่างๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ</p> <p>2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูลต่างๆ ในกิจวัตรประจำวัน</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>การถ่ายโอน (Transfer)</p> <p>ข้อที่ 46</p> <p>46. It's Sunday. I ..... to school.</p> <p>a. don't go</p> <p>b. go</p> <p>c. doesn't go</p> <p>d. goes</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 47</p> <p>สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <p>2. ถ้ายทอด ความหมายของคำและกลุ่มคำที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ๆ เป็นภาษาต่างประเทศ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 47</p> <p>47. What is the date of the Mother's Day?</p> <p>a. 5 December</p> <p>b. 13 April</p> <p>c. 12 August</p> <p>d. 14 February</p>				
<p>ข้อที่ 48</p> <p>สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <p>1. เข้าใจคำและ กลุ่มคำภาษาต่างประเทศที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่น ๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 48</p> <p>48. This month is June. Next month will be .....</p> <p>a. May</p> <p>b. January</p> <p>c. April</p> <p>d. July</p>				

สาระ / มาตรฐานการเรียนรู้/ มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1	ข้อสอบ	คะแนนการพิจารณา			หมายเหตุ
		-1	0	+1	
<p>ข้อที่ 49</p> <p>สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ค 3.1 : ใช้ ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <p>1. เข้าใจคำและ กลุ่มคำภาษาต่างประเทศที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นๆ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 49</p> <p>49. There are thirty days in .....</p> <p>a. January</p> <p>b. November</p> <p>c. December</p> <p>d. July</p>				
<p>ข้อที่ 50</p> <p>สาระที่ 3 : ภาษากับความสัมพันธ์ กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น</p> <p>มาตรฐาน ค 3.1 : ใช้ ภาษาต่างประเทศในการเชื่อมโยง ความรู้กับกลุ่มสาระการเรียนรู้อื่น และเป็นพื้นฐานในการพัฒนา และเปิดโลกทัศน์ของตน</p> <p>2. ถ้ายทอด ความหมายของคำและกลุ่มคำที่ เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นๆ เป็นภาษาต่างประเทศ</p>	<p>ทักษะ (Skills):</p> <p>การเขียน (Writing)</p> <p>ระดับขั้นทักษะ (Level of Skill):</p> <p>ความรู้ (Knowledge)</p> <p>ข้อที่ 50</p> <p>50. There are ..... days in March.</p> <p>a. thirty</p> <p>b. twenty - nine</p> <p>c. twenty</p> <p>d. thirty - one</p>				

ภาคผนวก ง

ตารางแสดงค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (p) และค่าอำนาจจำแนกของ
แบบทดสอบ (r) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
1.	0.91	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.56	อำนาจจำแนกดี
2.	0.95	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.26	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
3.	0.53	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.89	อำนาจจำแนกดีมาก
4.	0.88	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.62	อำนาจจำแนกดี
5.	0.94	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.47	อำนาจจำแนกดี
6.	0.95	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.26	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
7.	0.94	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.47	อำนาจจำแนกดี
8.	0.82	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.35	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
9.	0.53	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.89	อำนาจจำแนกดีมาก
10.	0.95	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.26	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
11.	0.95	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.26	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
12.	0.53	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.89	อำนาจจำแนกดีมาก
13.	0.95	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.26	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
14.	0.53	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.89	อำนาจจำแนกดีมาก
15.	0.94	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.47	อำนาจจำแนกดี
16.	0.94	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.47	อำนาจจำแนกดี
17.	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.54	อำนาจจำแนกดี
18.	0.85	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.66	อำนาจจำแนกดี
19.	0.68	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.60	อำนาจจำแนกดี
20.	0.79	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.42	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
21.	0.89	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.15	อำนาจจำแนกไม่มีดี
22.	0.82	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.70	อำนาจจำแนกดี
23.	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.64	อำนาจจำแนกดี

ตารางแสดงค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (p) และค่าอำนาจจำแนกของ
แบบทดสอบ (r) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ (ต่อ)

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
24.	0.76	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก
25.	0.88	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.62	อำนาจจำแนกดี
26.	0.19	เป็นข้อสอบที่ยากมาก	0.12	อำนาจจำแนกไม่ดี
27.	0.59	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.55	อำนาจจำแนกดี
28.	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.54	อำนาจจำแนกดี
29.	0.36	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.64	อำนาจจำแนกดี
30.	0.66	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.25	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
31.	0.18	เป็นข้อสอบที่ยากมาก	0.35	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
32.	0.66	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.25	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
33.	0.76	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก
34.	0.58	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.40	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
35.	0.62	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.33	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
36.	0.34	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.25	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
37.	0.60	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.69	อำนาจจำแนกดี
38.	0.46	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.32	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
39.	0.60	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.69	อำนาจจำแนกดี
40.	0.24	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.77	อำนาจจำแนกดีมาก
41.	0.58	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.40	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
42.	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.24	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
43.	0.73	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.80	อำนาจจำแนกดีมาก
44.	0.27	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.10	อำนาจจำแนกไม่ดี
45.	0.27	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.10	อำนาจจำแนกไม่ดี
46.	0.11	เป็นข้อสอบที่ยากมาก	0.15	อำนาจจำแนกไม่ดี

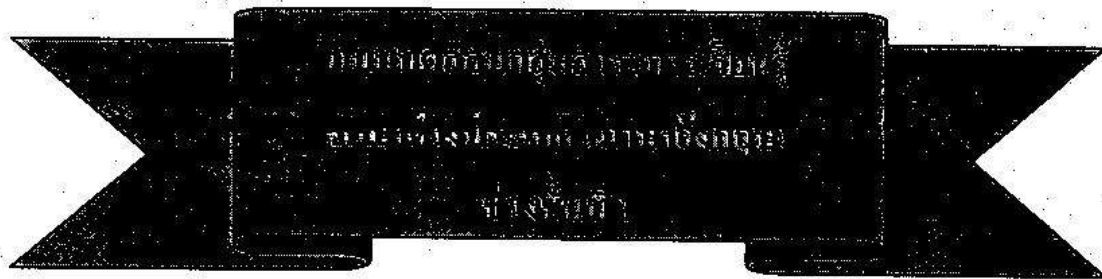
ตารางแสดงค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (p) และค่าอำนาจจำแนกของ
แบบทดสอบ (r) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ (ต่อ)

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
47.	0.34	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.25	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
48.	0.55	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.75	อำนาจจำแนกดีมาก
49.	0.73	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.80	อำนาจจำแนกดีมาก
50.	0.41	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.55	อำนาจจำแนกดี
51.	0.42	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.08	อำนาจจำแนกไม่ดี
52.	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.68	อำนาจจำแนกดี
53.	0.23	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.00	ไม่มีอำนาจจำแนก
54.	0.38	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	-0.33	อำนาจจำแนกไม่ดี
55.	0.38	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.33	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
56.	0.41	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.55	อำนาจจำแนกดี
57.	0.25	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.48	อำนาจจำแนกดี
58.	0.26	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.29	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
59.	0.37	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.50	อำนาจจำแนกดี
60.	0.59	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.89	อำนาจจำแนกดีมาก
61.	0.82	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.70	อำนาจจำแนกดี
62.	0.54	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.32	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
63.	0.55	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.61	อำนาจจำแนกดี
64.	0.74	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.29	อำนาจจำแนกพอใช้ได้
65.	0.68	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.60	อำนาจจำแนกดี
66.	0.64	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.64	อำนาจจำแนกดี
67.	0.68	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.60	อำนาจจำแนกดี
68.	0.68	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.60	อำนาจจำแนกดี
69.	0.81	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.12	อำนาจจำแนกไม่ดี

ตารางแสดงค่าความยากง่ายของแบบทดสอบ (p) และค่าอำนาจจำแนกของ
แบบทดสอบ (r) ของแบบทดสอบแต่ละข้อ (ต่อ)

ข้อ	ค่า p	การแปลผล	ค่า r	การแปลผล
70.	0.50	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.93	อำนาจจำแนกดีมาก
71.	0.73	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.80	อำนาจจำแนกดีมาก
72.	0.88	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.62	อำนาจจำแนกดี
75.	0.38	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างยาก	0.00	ไม่มีอำนาจจำแนก
76.	0.82	เป็นข้อสอบที่ง่ายมาก	0.70	อำนาจจำแนกดี
77.	0.72	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.54	อำนาจจำแนกดี
78.	0.79	เป็นข้อสอบที่ค่อนข้างง่าย	0.42	อำนาจจำแนกดี
79.	0.55	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.61	อำนาจจำแนกดี
80.	0.54	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.16	อำนาจจำแนกไม่ดี
เฉลี่ยรวม	0.61	เป็นข้อสอบที่ยากง่ายปานกลาง	0.54	มีค่าอำนาจจำแนกดี

ภาคผนวก จ

คำชี้แจง :

1. แบบทดสอบนี้เป็นแบบทดสอบกลุ่มสาระการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 1 มีข้อคำถามทั้งหมด 50 ข้อ เป็นแบบเลือกตอบมี 4 ตัวเลือก ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องหรือเหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียว เมื่อนักเรียนเลือกคำตอบได้แล้ว ให้ ก ข ค ง ทับตัวอักษร ที่ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการลงในกระดาษคำตอบ

2. นักเรียนมีเวลาทำข้อสอบ 60 นาที

3. ตัวอย่างคำถามและวิธีตอบ

3.1 ตัวอย่างคำถาม

ข้อ 0. Ann: What are you doing?

Dan: I'm .....

a. reading a book.

b. see a picture

c. watches TV.

d. takes a bath.

3.2 วิธีตอบ ถ้านักเรียนคิดว่าตัวเลือก a. เป็นคำตอบที่ถูกต้องหรือเหมาะสมที่สุด ให้ ก ข ค ง ทับตัวอักษร ที่ตรงกับตัวเลือกที่ต้องการลงในกระดาษคำตอบ ดังนี้

กระดาษคำตอบ

ข้อ 0. ~~ก~~ b. c. d.

A. ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

1.

A : What is it?

B : .....

a. It's a desk.

b. It's a bin.

c. It's a fan.

d. It's a dish.

2.

A : What is it?

B : .....

a. It's a dog.

b. It's a rat.

c. It's a cat.

d. It's a butterfly.

3.

A : What is it?

B : .....

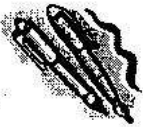
a. It's a cat.

b. It's a pig.

c. It's a crocodile.

d. It's a snake.

4.

A : What are they?

B : .....

a. They are brushes.

b. They are pens.

c. They are erasers.

d. They are rulers.

5.

A : Is it a banana?

B : No, it isn't. ....

a. It is a carrot.

b. It is a tomato.

c. It is a grape.

d. It is a corn.

6. Ann: What are they .....

Dan: They are .....

a. doing / playing a football.

b. doing / playing game.

c. going / playing computer.

d. going / playing badminton.

7. Tom: What fruit do you like?

Ploy: I like .....

a. tiger	b. apple
c. swimming	d. noodle

8. Dom: Do you like hamburger?

Dang: No, I .....

a. don't	b. doesn't
c. do	d. does

9. A: ..... pens do you have?

B: I have five pens.

a. How many	b. How much
c. How often	d. How long

10. A: .....

B: It's nine o'clock.

a. When is your birthday?	b. What time is it?
c. How do you weigh?	d. How much is it?

11. Bird: .....

Kate: My birthday's in March.

a. What number is it?	b. What time is it?
c. When's your birthday?	d. What is your telephone number?

12. Joy: .....

Shopkeeper: Thirty baht a kilo

Joy: Give me two kilos, please.

a. How much do you have?	b. Do you have some mangoes?
c. How much are these mangoes?	d. Do you sell mangoes?

13. Somluk: .....

John: I come from England.

a. Hi, tell me where are you from?	b. Hey you, where are you from?
c. Sir, tell me where are you from?	d. Hello, where are you from?

14. Kate: ..... your telephone number?

Ken: My ..... is 0-2432-9018.

a. Who's / old	b. Where's / time
c. What's / telephone number	d. How's / tall

15. Sam: .....

Nancy: My name's Nancy.

a. What color is it?	b. How do you do?
c. What's your name?	d. How are you?

16. I'm Thai. I'm ..... Thailand.

a. from	b. go
c. to	d. the

17. I clean my teeth three times .....

a. a day	b. a month
c. a year	d. a week

18. Joy: I'm ..... I want a sandwich.

a. hot	b. thirsty
c. hungry	d. cold

19. I'm cold. Can ..... close the window, please?

a. he	b. they
c. is	d. you

20. A: ..... is your birthday?

B: It's 10th December.

a. When

b. How

c. Where

d. Why

B. ให้นักเรียนอ่านข้อความแล้วเลือกคำตอบที่ถูกต้องเพียงคำตอบเดียว

21. It is an animal. It is a small insect. It is red or black. It likes to eat sugar. It lives in a group.

a.

b.

c.

d.

22. It is a sport in which two teams of eleven players kick a ball into the other team's goal.

David Beckham is a very famous player in this sport.

a.

b.

c.

d.

23. It is a vegetable. It is long. It is an orange root. You can eat it raw. It is good for salad.

a.

b.

c.

d.

24. It is an animal. It is black. It is small. It has two wings. It looks like a rat. It flies at night.

It hangs upside in a cave.

a.

b.

c.

d.

25. It has a long neck. It has four long legs. It eats leaves.

26. It gives milk to us. It has four legs. It has two horns.

27. It is an animal. It is a small insect. It has wings. It makes honey. It flies to flowers.

It has yellow and brown stripes.

C. ให้นักเรียนเลือกคำตอบที่ถูกต้องหรือเหมาะสมที่สุดเพียงคำตอบเดียว

28.

In the summer.

The weather is.....

a. hot

b. cool

c. wet

d. cold

29. This room has a bar of soap, a toothbrush and a shower. What room is it?

a. Living room

b. Bedroom

c. Kitchen

d. Bathroom

30. My telephone number is zero-two-eight-four two-three-three-seven-four.

What number is it?

a. 0-2863-3374

b. 0-2842-8874

c. 0-2842-3374

d. 0-2442-3374

31. ★★★★★★★★★★★★

How many stars are there?

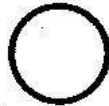
- a. There are twenty stars.
- b. There are twelve stars.
- c. There are fourteen stars.
- d. There are thirteen stars.

32. What does the sign mean?

- a. Don't walk.
- b. Don't drink.
- c. Walk.
- d. Turn left.

33. 32. What does the sign mean?

- a. oval
- b. circle
- c. square
- d. triangle

34.

$$\boxed{10 + 10 + 9 = ?}$$

What is the answer?

- a. It's twenty-nine.
- b. It's nine.
- c. It's nineteen.
- d. It's thirty-nine.

35.

$$\boxed{10 + 10 - 6 + 8 = ?}$$

What is the answer?

- a. It's twenty-six.
- b. It's twenty.
- c. It's twenty-four.
- d. It's twenty-two.

D. ให้นักเรียนเติมคำในช่องว่างโดยเลือกคำตอบที่ถูกต้องที่สุดเพียงคำตอบเดียว

36. Tom is hungry. He wants something to .....

- a. sleep
- b. drink
- c. walk
- d. eat

37.

He delivers letters.

He is a .....

- a. waiter
- b. farmer
- c. postman
- d. teacher

38.

He is ..... a bicycle.

a. riding

b. diving

c. sitting

d. Fixing

39. My father works at police station. .... is a policeman.

a. She

b. Him

c. He

d. Her

40. He plays football at .....

a. bedroom

b. school

c. market

d. bathroom

41. We cut things with a .....

a. comb

b. hand

c. knife

d. key

42. It's twelve o'clock. I have.....

a. breakfast

b. lunch

c. go to bed

d. dinner

43. I study English at .....

a. seven o'clock

b. nine o'clock

c. ten o'clock

d. eleven o'clock

44. What is the color of Wednesday?

a. black

b. green

c. pink

d. blue

45. .... is a holiday.

a. Halloween

b. Valentine

c. Loy Kratong

d. New Year

46. It's Sunday. I ..... to school.

- a. don't go
- b. go
- c. doesn't go
- d. goes

47. What is the date of the Mother's Day?

- a. 5 December
- b. 13 April
- c. 12 August
- d. 14 February

48. This month is June. Next month will be .....

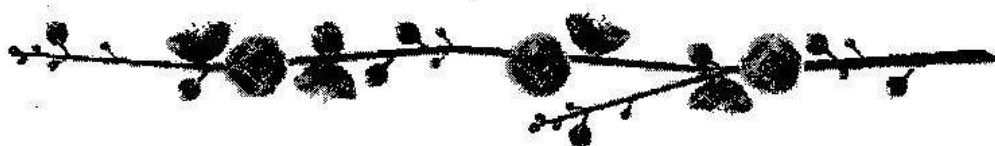
- a. May
- b. January
- c. April
- d. July

49. There are thirty days in .....

- a. January
- b. November
- c. December
- d. July

50. There are ..... days in March.

- a. thirty
- b. twenty - nine
- c. twenty
- d. thirty - one

ภาคผนวก จ

ตารางความถี่สัมพัทธ์ของข้อสอบกับมาตรฐานและการวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษตามทฤษฎีของวาเลนต์

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)	Part I: Listening & Speaking					Part II: Reading					Part III: Writing					รวม				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5					
<p>สาระที่ 1 : ภาษาเพื่อการสื่อสาร</p> <p>มาตรฐาน ต 1.1 : เข้าใจกระบวนการฟังและการอ่าน สามารถตีความเรื่องที่ฟังและอ่านจากสื่อประเภทต่าง ๆ และนำความรู้มาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>1. เข้าใจคำสั่ง คำขอร้อง ภาษาทาง และประโยคง่าย ๆ ในสถานการณ์ใกล้ตัว</p> <p>2. อ่านออกเสียงคำ กลุ่มคำ และประโยคง่าย ๆ ได้ถูกต้องตามหลักการออกเสียง</p> <p>3. เข้าใจคำ กลุ่มคำ และประโยค โดยถ่ายโอนเป็นภาพ หรือลักษณะง่าย ๆ</p> <p>4. เข้าใจบทสนทนา เรื่องสั้น หรือนิทานง่าย ๆ ที่มีภาพประกอบ</p>																1				
			10																	8
	1-5										21-27									5

ตารางความสัมพันธ์ของข้อสอบกับมาตรฐานและการวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีของวาเลนต์

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)	Part I: Listening & Speaking					Part II: Reading					Part III: Writing					รวม			
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5				
มาตรฐาน ต 1.2 : มีทักษะในการสื่อสารทาง ภาษา แลกเปลี่ยนข้อมูล ข่าวสาร และแสดง ความรู้สึก และความคิดเห็น โดยใช้เทคโนโลยี และการจัดการที่เหมาะสม 1. ใช้ภาษาง่ายๆ สั้นๆ เพื่อสร้าง ความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล โดยใช้สื่อ นวัตกรรมง่าย ๆ 2. ใช้ภาษาง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อ แสดงความต้องการของตน โดยใช้สื่อ เทคโนโลยีง่าย ๆ ที่มีอยู่ในสถานศึกษา 3. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อขอและให้ ข้อมูลเกี่ยวกับบุคคล สิ่งต่าง ๆ รอบตัว โดยใช้ ประโยชน์จากสื่อการเรียนทางภาษา และผล จากการฝึกทักษะต่าง ๆ 4. ใช้ภาษาง่าย ๆ เพื่อแสดง ความรู้สึกของตน โดยใช้ประโยชน์จากสื่อการเรียน ทางภาษา และผลจากการฝึกทักษะต่าง ๆ รวมทั้งวิธีการเรียนภาษาต่างประเทศที่ได้ผล																1			
											36						41		1
	11				16-17														3

ตารางความถี่ของข้อสอบกับมาตรฐานและการวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีของวาเดคท์

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)	Part I: Listening & Speaking					Part II: Reading					Part III: Writing					รวม																				
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5																					
	มาตรฐาน ต 1.3 : เข้าใจกระบวนการพูด การเขียน และการสื่อสาร ข้อมูล ความ คิดเห็น และความคิดรวบยอดในเรื่องต่าง ๆ ได้อย่างสร้างสรรค์ มีประสิทธิภาพและมีสุนทรียภาพ 1. ให้ข้อมูลเกี่ยวกับตนเอง และสิ่งใกล้ตัวทั่วไป ด้วยท่าทาง ภาพ คำ และข้อความสั้น ๆ 2. นำเสนอความคิดรวบยอดเกี่ยวกับข้อมูลต่าง ๆ ในกิจวัตรประจำวัน 3. นำเสนอความคิดเห็นที่มีต่อข้อมูล ข้อเท็จจริงได้อย่างถูกต้อง 4. นำเสนอกิจกรรมทางภาษาที่เหมาะสมกับวัยตามความสนใจด้วยความสนุกสนาน																																			
	7	20	6			31	29-30				40								46		41-44					7					4					5

ตารางความถี่สัมพัทธ์ของข้อสอบกับมาตรฐานและการวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีของวาลเดคท์

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)	Part I: Listening & Speaking					Part II: Reading					Part III: Writing					รวม	
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5		
	<p>มาตรฐาน ต.2.2 : เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างภาษา และวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับภาษาและวัฒนธรรมไทย และนำมาใช้อย่างมีวิจารณญาณ</p> <p>1. เข้าใจความแตกต่างระหว่างภาษาต่างประเทศ กับภาษาไทยในเรื่องเสียง สระ พยัญชนะ คำ วลี ประโยค และข้อความง่าย ๆ</p> <p>2. เข้าใจความเหมือนและความแตกต่างระหว่างวัฒนธรรมของเจ้าของภาษากับวัฒนธรรมไทย</p> <p>3. เห็นประโยชน์ของการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศในการแสวงหาความรู้และความบันเทิง</p> <p>4. สนใจเข้าร่วมกิจกรรมทางภาษาและวัฒนธรรม</p>																
														38-39		45	1

ตารางความเต็มพื้นที่ของข้อสอบกับมาตรฐานและการวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีของวาเดคค์

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)	Part I: Listening & Speaking					Part II: Reading					Part III: Writing					รวม										
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5											
สาระที่ 3 : ภาษากับความเต็มพื้นที่กับกลุ่ม การการเรียนรู้ มาตรฐาน ต 3.1 : ใช้ภาษาต่างประเทศใน การเชื่อมโยงความรู้ออกกลุ่มสาระการเรียนรู้ อื่นและเป็นพื้นฐานในการพัฒนาและเปิด โลกทัศน์ของตน 1. เข้าใจคำและกลุ่มคำ ภาษาดังประเทศที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระ การเรียนรู้ 2. ถ่ายทอดความหมายของคำ และกลุ่มคำที่เกี่ยวข้องกับกลุ่มสาระการ เรียนรู้อื่น ๆ เป็นภาษาดังประเทศ																										

ตารางความสัมพันธ์ของข้อสอบกับมาตรฐานและการวัดผลประเมินผลภาษาอังกฤษ ตามทฤษฎีของวาเลนต์

มาตรฐานช่วงชั้นที่ 1 (ป.1-3)	Part I: Listening & Speaking					Part II: Reading					Part III: Writing					รวม
	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	1	2	3	4	5	
	สาระที่ 4 : ภาษากับความสัมพันธ์กับชุมชนและโลก มาตรฐาน ต 4.1 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ทั้งในสถานศึกษา ชุมชน และสังคม 1. ใช้ภาษาต่างประเทศตามสถานการณ์ต่างๆ ในสถานศึกษา มาตรฐาน ต 4.2 : สามารถใช้ภาษาต่างประเทศเป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ การศึกษาต่อ การประกอบอาชีพ การสร้างความร่วมมือ และการอยู่ร่วมกันในสังคม 1. ใช้ภาษาต่างประเทศอย่างง่ายเพื่อสื่อสารขั้นพื้นฐานเกี่ยวกับอาชีพต่างๆ ในท้องถิ่นของตน				15											

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ	นางสาวอุลลวิ ใจสมุทร
วัน เดือน ปีเกิด	29 พฤศจิกายน 2527
สถานที่เกิด	จังหวัดสุราษฎร์ธานี
ที่อยู่ปัจจุบัน	92 หมู่ 9 ตำบลขุนทะเล อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี 84100
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2545	มัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสุราษฎร์พิทยา อำเภอเมือง จังหวัดสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2549	ปริญญาตรี ศิลปศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี
พ.ศ. 2552	ปริญญาโท ครุศาสตรมหาบัณฑิต วิชาเอกการสอนภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา